

“சக்தி”

பால-ஐயா

கவிஞரங்கள்

சக்தி பால-ஐயா

கவிதைகள்

பதினாறாம்

ஒன்றை முன்வரிச் சீர்க்க பஞ்சாமல் அதிர்ச்சி
நீதி வெட்டுவதே பொறுப்பாகும் என்று
நோல் வெறுத்துவதே நீதியிலிருந்து விடும்
வெளியேது வேண்டும் பீர்மூலர்

ஒன்றை முன்வரிச் சீர்க்க பஞ்சாமல் அதிர்ச்சி
நீதி வெட்டுவதே பொறுப்பாகும் என்று
நோல் வெறுத்துவதே நீதியிலிருந்து விடும்
வெளியேது வேண்டும் பீர்மூலர்

சக்தி பால-ஐயா

85, இரத்தினஜோதி
சரவணமுத்து மாவத்தை,
கொழும்பு - 13.
தொலைபேசி : 331596

20A/9, கோபாலகிருஷ்ணா தெரு,
தியாகராய் நகர்,
சென்னை - 17.
தொலைபேசி : 8283391

சக்தி பால-ஐயா கவிதைகள்

சக்தி பால-ஐயா

கவிதைகளின்

தொகுப்பு

©

ஆசிரியர்

முதற்பதிப்பு

4 மிப்ரவரி - 1998

பக்கம் : 160

அட்டைப்படம்

சக்தி பால - ஐயா

வடிவமைப்பு

வே. கருணாநிதி

பதிப்பு

துரைவி வெளியீடு - 5

20A/9, கோபாலகிருஷ்ணா தெரு,

தியாகராய் நகர், சென்னை - 17.

தொலைபேசி : 8283391

விலை: 50.00

அங்கிட்டோர்:

பார்க்கர் கம்பியூட்டர்ஸ்

293, அகமட்காம்பக்ஸ், கீழ்த்தளம், இராய்ப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை, சென்னை - 600 014.

பதிப்புரை

மலையக மண்ணில் பிறந்த பல்துறை அறிஞர்கள் பலர். இந்திய வம்சாவளியினரின் சரித்திர வரலாறு தேவிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் என்ற கணிப்பில் மட்டுமே உள்ளடங்கிப் போயிருப்பது வேதனைக்குரியது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் அனைவருமே தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருந்திடவில்லை. கற்ற குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிரிட்டிசார் ஆட்சியிலே அறிவுத் துறை களிலும் கலை, கலரசாரம், பண்பாடு, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

இலங்கை நாடு சுதந்திரம் பெறும் முன்னர் இந்தியத் தமிழகத் தமிழ்ப் பண்பாடுகளே மலையகத்தில் வேரூன்றி யிருந்தது. இதன் காரணமாகவே மலையகத்து மக்கள் இன்றும் தமிழ்ப் பண்பாடுகளை மறவாது காத்து இன மாற்றச் சூழ்ச்சிகளில் வீழாது உள்ளனர்.

அன்றைய பிரிட்டிசார் ஆட்சியின் பேரது தமிழ்ப் பண்பாடும், கல்வியறிவும், தெய்வ பக்தியும் மிக்க பெற்றோருக்கு எட்டாவது புதல்வனாகப் பிறந்தவரே கவிஞர் சக்தீ.

ஆரம்பக் கல்வியை அரசினர் பரடசாலையிலும் தனிப் பட்டேர் கல்லூரியிலும் மேற்கொண்டார் சக்தீ.

தமது பத்தாம் வயதிலேயே காந்தி பக்தனாகவும் விடுதலைக் குரல் எழுப்புவராகவும் கதர் அபிமரணியாகவும் சமுதாய மூட வழக்கங்களை எதிர்ப்பவராகவும் விளங்கினார். சமுதாய முன்னேற்றம் கருதிப் பல பரடல்களை அக்காலத்திலே எழுதியவர் சக்தீ.

இந்திய சுதந்திர மேரகம் இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதில் ஆக்சரியமில்லை. தாம் பயின்ற கல்லூரிகளிலும் சுதந்திர தாகத்தை ஏற்படுத்தியவர் கவிஞர் சக்தி.

தமது உயர் கல்வியும் அழுங்கிலும், தமிழ் ஆகிய மொழிப் பற்றும், தட்டெழுத்துச் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சியும் இயற்கையே தெய்வ சக்தியாக விளங்குவது என்ற தெளிவுணர்வும் கொண்ட சக்தி, மகாகவி பாரதியாரையும் மகாகவி இரவீந்திர நாத் தாசுரையும் விவேகாநந்த சுவாமி, இராமலிங்க வள்ளல் ஆகியோரையும் தமது தாம் தந்தையையும் தமது வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டிருப்பவர்.

1943 முதல் கலையாசிரியராகவும், ஓவிய கர்த்தாவாக வும், கவிஞராகவும் விளங்கிய கவிஞர் சக்தி பால - ஐயா, 1948ல் சுதந்திரம் கிடைத்தபின் மலையக மக்களின் பிறப்புரிமை மறுக்கப்பட்டதை எதிர்த்து இந்திய வம்சாவளித் தலைவர்கள் நடத்திய சத்தியாக்கிரகத்திலும் கலந்து கொண்டிருந்தார்.

1956ல் தமிழரிமை பறிக்கப்பட்டுச் சிங்களம் மட்டும் அரசு மொழி என ஆகியபோது 'வளர்ச்சி' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கி சிங்கள அரசியல்வாதிகளையும் அரசாங்கத்தையும் நேர்மை வழி நடக்கும்படி எழுதினார். அரசின் கெடுப்பிடிகளையும் சூழ்சித் திட்டங்களையும் வெட்ட வெளிச்சப்படுத்தினார். இந்தப் பத்திரிகைகளின் தலையங்கங்களை தமிழ்நாட்டில் பேரவீஞர் C.N. அண்ணாத்துரை ஆவர்கள் நடத்திய 'திராவிடநாடு' பத்திரிகை தொடந்து மறுபிரசரம் செய்து வெளியிட்டது.

1961ல், இந்திய வம்சாவளிப் பேரவை (இலங்கை) என்ற பெயரில் ஒரு ஆவை தொடங்கி, இலங்கை - இந்திய அரசுகளுக்கு மலையக இந்திய வம்சாவளி மக்களின் துன்பங்களைத் துடைக்க வழிகோவினார்.

1949 முதல் இந்திய வம்சாவளி மக்களில் படித்தவர்களை, எழுத்தாளராகப் பத்திரிகைத்துறையிலும் இலங்கை வாணையிலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திய ஒரே இந்திய வம்சாவளியினர் இவர்தாம்.

1952ம் ஆண்டில் அழும்ப ஆசிரியர்கட்டு மனோதத்துவமும் கலையும் போதனா முறையும் என்ற நூலை எழுதி வெளி மிட்டார்.

1956ல் மொழியிமைக்காகத் தேசிய கீத நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார். இலங்கை நுண்கலைக் கல்லூரியிலும் இலங்கை வணிக கலைக் கல்லூரியிலும் விரிவுரையராகவும் போதனா சிரியராகவும், வீரகேசரியில் உதவி ஆசிரியராகவும் பணி புரிந்தார். ‘வீரகேசரி’ திரு. சுப்ரமண்யம் செட்டியார் அவர்களால் 1982ல் அழும்பிக்கப்பட்டு இந்தியத் தமிழ் அறிஞர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்தது. பல தமிழ்நாட்டு (இந்திய) அறிஞர்களே 1956 வரையில் ஆசிரியபீடம் இருந்தனர்.

1969 முதல் இவரது படைப்புக்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், இலங்கையில் வெளிவந்த சகல தமிழ் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளிலும், இலங்கை வரலைவில் இவரது சொற்பொழிவுகளும்; கவியரங்கப் பங்கேற்றும் முறையரக வெளியிடப்பட்டன. பல வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இவரது ஓவியங்கள் கண்காட்சிக்கு வைக்கப் பெற்றுப் புகழ் ஈட்டித் தந்துள்ளன.

1957ல் தமிழ்த் தலைவர்களுடன் இலங்கையில் பல வேறு தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கும் சென்று தமிழரிமை வேண்டிக் குரல் எழுப்பிய மலையகத் தமிழ் மகன் சக்தி ஒருவரேயா வரார். அதேகாலத்தில் பல சமயச் சொற்பொழிவுகளையும் பொங்கல் விழா, புத்தாண்டு விழாக்களில் நிகழ்த்தியமுள்ளார்.

1973ல் ‘மாவவி’ என்ற மாத சஞ்சிகையின் உதவி ஆசானாக இருந்து வந்தார்.

1987ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் இவருக்குக் ‘கவிச்சடார்’ என்ற பட்டமளித்துக் கொரவித்தது.

1991 முதல் 1994 வரை தேசிய அருங்கலைச் சபையில் (NATIONAL CRAFTS COUNCIL) அங்கம் வகித்தார். இக்காலத்தில் இலங்கையில் இன்று இயங்கும் ஏழு மாகாண சபைகளிலும் நடத்திய கைவினை - கலைக் கண் காட்சிகளில்

நீதிபதியாகக் கடனாற்றினார். இந்த வாய்ப்பை அமைச்சரும் நன்புருமான திரு. சௌமியழுர்த்தி தொண்டமான் அவர்கள் ஏற்படுத்தியமை வரவேற்க வேண்டிய செயல்.

1993ம் ஆண்டு இவரது தமிழ் இலக்கியப் பணியை அரசு அதரித்துத் ‘தமிழ் ஒளி’ என்ற பட்டமும் விருதும் வழங்கியது. 1995ம் ஆண்டில் மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்ய விழாவின்போது கலை இலக்கிய சேவைக்காக கண்டி மாநகரில் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார். 1994 முதலாக அரசாங்கத்தின் மலையகக் கலாசார மேம்பாட்டுக் குழுவில் ஒர் அங்கத்தவராக இருப்பினும், மலையகத் தமிழ் மக்களின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியன அரசியல் நோக்குகளுக்குள்ளாகி மாறுபட்டுப் போகாதிருந்திடக் கண்ணுங் கருத்து மாயுள்ளார். அழினும் அத்தகைய நோக்குகளுக்குத் துணை போகும் மலையக அன்பர்களும் அங்கு உட்பட்டிருப்பது குறித்து மனம் நொந்து போகிறார் சக்தீ.

கொழும்பு கம்பன் கழகம் 1998ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தொடர்ந்து நடத்திய மாபெரும் விழாவின் இறுதி நாளான 12.1.1998ல் பல்லாமிருக்கணக்கில் நிறைந்திருந்த சான்றோர் சபையினர் முன் “முதறிஞர் விருது” கவிஞர் சக்தீ பால - ஜயா வுக்குக் கம்பன் கழகத்தால் வழங்கப்பட்டது. தியாக உணர்வுடன் தமிழ்ப்பணி செய்தமைக்கும் தமிழ்மொழிச் சுதந்திரத்திற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளமைக்கும் இந்தக் கொரவ விருது ஆளிக்கப்பட்டது.

கவிஞர் சக்தீ பால - ஜயா அவர்களின் கவிதைகளை நூல் வடிவில் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். அட்டைப் படமும் இக்கவிஞரே வரைந்ததாகும். இது எமது வெளியீட்டகத்தின் சிறு நூல் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இலங்கை மலையக மக்களின் சிறப்பு இந்தக் கவிதை நூல் ஐலம் மேலும் சிறப்புறுமென்பது என் நம்பிக்கை.

கொழும்பு

துரை விஸ்வநாதன்

04 - 02 - 98

இலக்கியப் பதிப்புச் செம்மல்

உயர்திரு துரைவிஸ்வநாதன் அவர்களுக்கு!

பேரன்புடையீர்! துரைவிஸ்வநாதரே!

சீர்கொண்ட பெயருக் கிலக்கணமாக

நேர்கொண்ட உள்ளத் துவகையால் தமிழ்

பார் எல்லாம் பல்கிடும் பாங்குடன் நீவிரும்

வணிகப் பெருந்துறை வளர்ச்சியும் கொண்டு

கணிததுத் தமிழ்மொழி தணையே போற்றிப்

பணிசெயும் இலக்கிய மாண்பின் மாட்சியை

அணிசெய்வேன் தமிழ்த்தாய் அகமகிழ்வறவே!

துரைவிஸ்வநாதத் துரைவி ஸ்தானத்து

தூய மனத்துடன் தெளிந்துயான் சேர்ந்தேன்

விராந்தெனைக் கண்டதும் என்றென அழைத்த

விஸ்வநாத நும்பண்பிலோர் பரிவு சுரந்தது.

உங்களைத் தெரியும் உண்மைதான் உங்கள்

உளமும் தெரியும் உறுதியும் அறிவேன்

சங்கடம் வேண்டாம் ஒருசில கவிதைநூல்

சான்று பகர்ந்திட நூலுருவாக்குவேன்.

நன்றே உதவுவேன் நம்புக! என்று

நட்புறவுடனே நவின்றசொற் கேட்டதும்

மனத்திலோர் நெகிழ்வு மானுடநேயத்து

மனிதரைக் கண்ட மகிழ்ச்சிதான்; அன்று.

கம்பனுக்குற்ற சடையப்ப வள்ளல்போல்

காட்டு மூல்லைக்குத் தேரளித்த பாரிபோல்

பாரதிக்குற்ற பரலி நெல்லையப்பர் போல்

பால ஐயனுக்குத் துரைவிஸ்வநாதர் பரிவுரைத்ததும்

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராய்த்
தமிழ்மொழி வளர்த்துக் காத்திடத் துணிந்து
முன்னவர் எவரும் மலை மக்களுக்களியா
முதற்பணியாக முத்தமிழ் சிறப்புற

துரைவிஸ்வநாதத் துரைவி பதிப்பகத்துத்
தொடக்கமாய்க் கவிதை நூல் வெளியிட எனது
வரையிலா சிந்தனைக் கவிதைகள் ஒருசில
வழங்குவேன் எனயான் வாக்குரைத் ததனால்

வள்ளலே! நூம் பொற்கரங்களில் எனது
வாரிக்களாம் தமிழ்க் கவிதைகள் சிலவே
உள்ளக் கனிவுடன் ஒப்படைக்கின்றேன்
உமதுளம் போல நாலுரு செய்க!

நன்றி சொல்கிறேன் நன்னெஞ்சுறும் என்
மன்ற மனம்வாய் மகாசக்தி மகிழ்ந்திட
நன்றி சொல்கிறேன் நூம் நன்னெறி நயந்து
நன்றி சொல்கிறேன் விஸ்வநாதத்துரையே!

நன்றி!

சக்தி பால - ஜயா
கவிஞர் - கலைஞர்
64 - 1/20 டாம் வீதி
கொழும்பு - 12,
இலங்கை.

1. சுந்தரத் தமிழ்த்தாய்

சுந்தரத் தமிழே உன்றன்
 திருவினுக் கீடாய் மாந்தர்
 சந்ததம் கொண்ட வேற்று
 மொழிகளுக் கில்லை மேலும்
 தந்தனை திராவி டத்துத்
 தாய்மொழி பலவாம் நித்தம்
 வந்தனை செய்து நின்னை
 வாழ்த்துவாம் வைய மீதே.

கலைபல தந்தாய் இன்பக்
 காவியம் பலவும் தந்தாய்
 மலை மலையாக முத்து
 மணிச்சூடர் கவிதை தந்தாய்
 பல்கலைத் தத்துவங்கள்
 பாரினில் தந்தாய் எந்தன்
 சொல் எலாம் நிறைந்து ஒங்கும்
 செந்தமிழ்த் திருவே அம்மா!

2. எனதுள்ளம் நினது கோயில்

கலைப்பெருக் கெடுத்து உள்ளம்
 களிகொள் வைத்தாய் மற்றோர்
 தலைமையில் சங்கந் தன்னில்
 தனித்து யான் மலையகத்து
 நிலைதனை யுயர்த்த வல்ல
 நேர்மையில் கைப் பணிகள்
 பலப்பல செய்த தெல்லாம்
 பலன்தரும் என்றிருந்தேன்!

ஆட்சியும் மாறி முன்னாள்
 அமைத்த அச் சபையின் மாற்று
 நீட்சியால் எனையும் அந்தச்
 சபைவிட்டு விலகச் செய்தார்
 மாட்சிமை மிக்க பெண்மை
 மக்களின் ஆட்சி பீடம்
 சாட்சியாய் நிற்கு மென்ற
 சிந்தனை கலைந்தே போச்சு.

உயர்ந்த ஓர் பண்பு மிக்க
 உத்தம புருடனாக
 அயர்ந்திடா முயற்சி ஆக்கம்
 அறிவுசேர் கலைக ளெல்லாம்
 உயர்ந்திட உலகில் மேலாம்
 உயர்புகழ் கீர்த்தி மேவத்
 துயரெலாம் துடைத்து என்னைத்
 திசைதொறும் உயர்த்திக் காப்பாய்.

மனத்தினில் வாக்கில் உள்ள
 மாண்புசேர் உணர்வில் இந்தத்
 தினத்தினில் என்னைச் சேர்ந்து
 திருவென விளங்கும் எந்தாய்
 உனக்குயார் நிகரென்றிங்கில்
 வுலகத்தார் புகழ்ந்து போற்றல்
 எனக்கும்நீ அருள்வாய் அம்மா
 எனதுள்ளம் நினது கோயில்.

எவரெவர் வைதா வென்ன
 வசைபல சொன்னால் என்ன
 அவரெவர் வசைச்சொல் யாவும்
 அக்கணம் அழிந்து போகும்;
 தவமெலாம் பெரிதாய்ப் போற்றும்
 தத்துவம் கருணை கொண்ட
 தவமகன் எனக்கும் 'சக்தி'
 தரணியில் புகழே சேர்ப்பாய்.

○○○

முதற்கண்

காலம் என்னும் ஒவியன் தீட்டும்
 கற்பனைச் சித்திரம் ஆனஇவ் வாழ்வ
 ஞாலம் எங்கனும் தோற்றலும் மாற்றலும்
 நமது சிந்தைக் கெட்டா மர்மமாம்;
 சீலம் நிறைந்த சித்தம் செயல்மொழி
 சேர்க்கும் உறவுப் பாசமும் பற்றும்
 கால ஒவியன் வண்ணக் கலவையிற்
 கானும் ஒருபரி ணாமமே காண்பீர்.

கவிதாஞ்சலி

1

முதலும் முடிவும் இல்லாது
 முதலாய் நிறையும் பிரபஞ்சப்
 பொதுவே நின்னுள் என்னினைவும்
 புதிதோ! உன்னுள் எத்தனையோ
 விதிகோள் அண்ட உயிரினங்கள்
 விளங்கும் விளக்கத் தோரியல்பாய்
 வதியும் உயிர்ன நீஇயங்கும்
 மர்மம் அறியும் மனம்கொண்டேன்

2

விண்ணும் விண்ணின் விரிவெல்லாம்
 வியாபித் திருக்கும் அருட்திருவே
 மண்ணும் மண்ணின் சூழ்வெல்லாம்
 மலர்ந்து திகழும் மறை – பொருளே
 கண்ணும் கண்ணின் தெளிவெல்லாம்
 கலந்து ஒளிரும் கலைச்சுட்டே
 பண்ணும் பண்ணின் உணர்வெல்லாம்
 படியும் உயிர்ப்பே பரம்பொருளே!

3 விரிந்து பரந்து வியாபித்து
 விளங்கும் வெளியின் விளக்கத்துள்
 புரிந்து நின்னைப் புகழ்ந்திடுவோர்
 புகலும் மொழிக்கும் அப்பாலே
 பரிந்து இயங்கும் பராபரத்துப்
 பரிவே இயக்கப் பரிணாமம்
 திரிந்து பற்பல புதுமைகளாய்த்
 தோன்றும் 'சக்தி' நினைத்தொழுவேன்.

4 எத்தனை கோடி கிரகங்கள்
 எத்தனை கோடி உயிர்ப்புக்கள்
 எத்தனை கோடி உயிர்த்துடிப்பு
 எல்லாம் நிறைந்த எழில்சக்தீ
 எத்தனை கோடி மனத்திரையில்
 இலவங்கும் உணர்வே உயிர்க்கருவே
 அத்தனை யும்நின் அருட்தோற்றும்
 அழகாம்; அழியா அகத்திருவாம்.

5 உள்ளம் ஒன்றனை நீதந்தாய்
 உணர்வென அதில்நீ இசைக்கின்றாய்
 வெள்ளப் பெருக்கெனக் காலங்கள்
 விரைந்தே கடந்து போனாலும்
 துள்ளும் பருவத் திருவடிவில்
 தூய்மைப் பரிசமாய்த் திகழ்கின்றாய்
 வள்ளல்நீ! கருணா வாரிதிநீ!
 வல்லபி யேன தஞ்சலிகள்.

6 முன்னர் தொடுத்த கவிமலர்கள்
 முண்ட நெருப்பில் கனலாக்க
 இன்னல் புரியும் இழிவுளத்தோர்
 எங்கே நினையும் காணப்போம்!

தன்னை அறியா மனிதரெல்லாம்
 தாமே இருட்டில் தடுமாறி
 நின்னை அறியா நிலையினிலே
 நியதி தவறிப் போனாரே.

7

அன்பும் கருணையும் அகத்திருக்க
 அடியேன் கொடியோர் வசமிருந்து
 துன்புற் றுள்ளம் துடித்துத்
 தொல்லை மிகவாற் சோர்வற்று
 அன்பைத் தேடிக் காணாது
 அம்மா நினது வாசல்வந்தேன்
 என்மனத் துயர் இருட்டகற்றி
 எனைநீ இணைத்துக் கொண்டாயே.

8

இற்றைப் பொழுதில் எனைத்தாண்டி
 எழுதப் பண்ணும் நின்னருளைச்
 சற்றும் மறவா தென்இதயம்
 சார்ந்த துடிப்பின் நாதஞ்சலி
 பற்றிப் பரவச் செய்யும்நீ
 பலவாய்ப் பலவாய்ப் பிரபஞ்சம்
 முற்றும் நிறையும் நிறைவுக்குள்
 முடிவில் ஸாமஸ் மலர்வதுமேன்!

9

நினது பரிசம் என்உடலில்
 நினைவில் உணர்வில் சொற்செயலில்
 மனது அறியும் வகையாக
 வைத்தே நீயும் பாவித்துக்
 கனவில் நனவில் நின்அழகைக்
 காணும் கலைகளில் காட்டுவித்தாய்
 எனது உள்ளக் கோயிலிலே
 இருந்தே எனையும் ஆளுகிறாய்.

- 10 சொல்லிற் சுவைதரு பொருளாவாய்
 சுரக்கும் புதுமையிற் பொலிவாவாய்
 கல்லா வார்த்தைக் களஞ்சியங்கள்
 கற்பிப் பாய்ன் கவிமனத்துள்
 எல்லாப் பொழுதும் எவ்விடத்தும்
 என்னைத் தனியே வழிநடத்தும்
 எல்லை இல்லா 'மகாசக்தி'
 என்னுள் ஒளிரும் பேரோளியே.
- 11 தெய்வத் திருவைப் பலப்பலவாய்த்
 தோணக் கலைஞர் உருவமைத்தார்
 உய்வ தெல்லாம் தெய்வமலால்
 உணரப் பிறவெதும் உண்டாமோ!
 செய்வ தெல்லாம் தவமெனவே
 சிந்திப்பார் சித்தம் சித்தியினால்
 எய்தும் பலனும் காரியமும்
 இங்கே நின்மன எழிலன்றோ!
- 12 எட்டும் அறிவுக் கெட்டியபோல்
 எய்தும் அறுச்செயல் அருள்வேகம்
 கட்டுக் கடங்காச் சக்தீஒளி
 கனிந்து நிறையும் காட்சிஎலாம்
 விட்டு விலகிப் போகாமல்
 விளங்கும் துணையாய் விரைந்துவரும்
 பட்டுடுடல் சோதிப் பாவாய்ன்
 பார்வையுட் கலக்கும் பரவொளியே.
- 13 காலம் என்றும் நிலைத்திருக்கும்
 காட்சிகள் மாறும் கனவாகும்
 ஞாலம் என்றும் அக் காலத்தின்
 நடுவாய்ச் சுழலும்; முடிவில்லாக்

கோலக் குறிப்பின் குறிளனவே
 கூடிக் கலந்து தவழ்ந்தேகும்
 பாலப் பருவச் சித்தத்துள்
 பதிந்த முத்திரைப் படம் அதுவே.

14

முடிவில் லாத காலத்துள்
 முண்ட பிறவி மறுபடியும்
 முடிவில் லாத இயக்கத்தால்
 மூன்றும் மீணும் மறைவமுவா
 முடிவில் லாத உயிர்ப்பிசைவும்
 மூட்டும் வேகச் சுழற்சியினால்
 முடிவில் லாத வாழ்வையும் நீ
 முத்தார் மாய்னக்கே அணிவித்தாய்.

15

தன்னந் தனியே தனிவழியில்
 தளரா உளத்தொடு நெடும்பயணம்
 சின்னப் பருவ முதலாகத்
 தொடர்ந்து யானும் செய்கின்றேன்
 உன்னை நேரில் காண்பதற்கே
 உறுதி வழுவா காதலுடன்
 என்னை நினைக்கே அர்ப்பணிக்கும்
 இதயம் தாங்கி வருகின்றேன்.

16

ஆனால் அம்மா வையத்தே
 அந்தோ நின்னை அறியாமல்
 தானாம்த் துயரப் பள்ளத்தில்
 தத்த ஸிக்கும் மாந்தரையும்
 ஏனோ உள்ளக் கருணையிலார்
 இங்கே கொடுமை செய்வதையும்
 நானே நினைந்து நலிவதல்லால்
 நாடும் இலட்சிய நிறைவறியேன்.

17

காதல் தெய்வம் நீயானால்
 கற்பின் கோயில் என்இதயம்
 யாதும் இந்த உலகத்துன்
 ஆக்க இயல்பாய் இருந்தாலும்
 தீதொன் றில்லாப் புவனத்தே
 திருவாம் ஒளிச்சுடர் தோற்றத்தோர்
 நாத ஒலிஇயல் கலைவண்ணம்
 நயந்தென் னுள்ளம் நடம்புரிவை.

18

இறையே! எதற்கே யான்பிறந்தேன்
 ஏன்னன் றின்றும் புரியவில்லை
 மறைவாய் நீயே என்வாழ்வை
 மதித்தும் காத்தும் மகிழ்கின்றாய்;
 குறைவில் லாத அறிவொளியைக்
 கொடுத்துப் புறத்தார் காணாத
 நிறைவாய் என்னுள் நீநிறைந்து
 நிகழ்த்தும் அரசுக் கெதுநிகரே!

19

நானும் பொழுதும் பகைவளர்க்கும்
 நன்றி மறந்த மனிதர்செயல்
 கோள்கள் மாற்றக் கூற்றெனவே
 குறிப்பர் வஞ்சம் குறியாதார்
 ஆனும் மனிதர் அகந்தைப்பேய்
 அழிவைப் பரப்பும் அநியாயம்
 நீளா திருக்கும் நெறிமுறையை
 நீயே இத்ததி நிகழ்த்துவையே.

20

ஈகை இரக்கம் இல்லாதார்
 இங்கே மாந்தர் இனம்வீழ்த்தி
 வாகை குடி மகிழ்வுதெனும்
 வஞ்சப் பகையால் வரும்நலன்னன்?

சாகா திருக்கும் படிக்கருளும்
 ‘சக்தி’ நீயுன் சாதனையால்
 ஏகோ பித்த ஒருமோட்ச
 உலகை இங்கே உருவாக்கு.

21

நின்னை யறியார் எவர்எவரோ
 நினைத்த இடத்தே தம்நாமம்
 தன்னைப் புகழ்ச்சிக் குன்றேற்றும்
 தந்திரஞ் செய்தே நின்தகையும்
 உன்னத மென்பதை அறியாமல்
 உலகில் ஒளித்து வைத்ததனால்
 இன்னும் உன்னை அறியாமல்
 ஏங்கும் உள்ளம் பல்கோடி.

22

மனிதனை மனிதன் மாய்க்கின்றான்
 மனித வளர்ச்சிப் பரிணாமம்
 புனிதமென் றறியாப் புல்ஸறிவர்
 புரியும் வலிமையும் இதுவாகும்
 மனிதன் ஒருவன் வந்திடுவான்
 மறுப்பான் மிருக மனிதனையும்
 இனிதாம் சக்தி பிறந்திடும்பார்
 இன்னல் யாவும் மறைவுறும்பார்.

23

இதயம் ஆழ்ந்த எழில்வளரும்
 இறவா உயிர்ப்பும் நீயன்றோ!
 உதயம் ஆகி உலகும் ஆகி
 உணர்வும் ஆகி உள்ளத்தே
 புதிய புதிய தொடர்பைக் காணப்
 புரியும் நினது பரிணாமம்
 எதனும் வளர்ச்சி தொடர ஆங்கே
 இயங்கிக் குறையா திருக்கின்றாய்.

(வேறு)

24

தோன்றிற் புகழாய்த் தோன்றல்நன்றென்
 ருரைத்த செம்மல் நின்தோழுன்
 ஆன்றோர் அவர்தம் சொல்லின்நேர்மை
 அறிவா ரில்லை இப்புவணி;
 சான்றோர் வாழும் உலகில்நீயும்
 சார்ந்தாய் ஆனால் இன்னும்ஏன்
 தோன்றிப் புகழாய்த் தோன்றவைக்கும்
 துணையாய்த் துலங்கா திருந்தாயே.

25

எல்லாடயிர்க்கும் இரக்கம் கொள்ளும்
 இதயம் எனக்கே அளித்தாய்நீ;
 வல்லார் போல வல்லமை செய்யும்
 வலிமை சேர்க்கும் வரம்தந்தாய்;
 சொல்லால் உயர்ந்தேன் செயலால் வளர்ந்தேன்
 செகத்தில் ஏதும் சொந்தமென
 இல்லாதவனாய் வைத்ததும் போதும்
 எந்தாய் இவையுன் விளையாட்டோ!

26

நெஞ்சம் கமழும்நேர் மௌழுச்சி
 நினைப்பில் நித்தம் வாழ்ந்தாலும்
 வஞ்சம் செய்தார் வகுத்தபிழைகள்
 வாதம் கண்டு துயருற்றேன்
 அஞ்சா தெழுந்தேன் அடுத்த கணத்தில்
 அவர்தம் வஞ்சம் அகன்றிடவும்
 நெஞ்சம் துணிந்தேன் நின்துணையாலே
 நிலைக்கும் வெற்றி கொண்டேனே.

27

இன்றே எனக்குப் பெரும்புகழும்
 ஏற்றம் மேவும் பெருஞ்சிறப்பும்
 நன்றே வந்து நாடியதால்
 நானும் நின்து பெருங்கருணை

ஓன்றே பெரிதென் தெற்னுள்ளம்
உவகை பூக்க உறுதியுடன்
மன்றாம் உலகத் தகைகொண்ட
மனித ஜனனவே வாழ்கின்றேன்.

28 எங்கும் சமத்துவம் இணையட்டும்
 எல்லா நலன்களும் இயங்கட்டும்
பொங்கும் மங்களம் பொலியட்டும்
 புவியில் மகிழ்ச்சி புலரட்டும்
தங்கத் தாயே வையமெலாம்
 தனயன் என்செயல் மினிரட்டும்
சங்க நாதம் ஒலிக்கட்டும்
 சத்தியம் நீதி பலிக்கட்டும்.

29 அமைதி நிலைத்திட இப்போதே
 அகத்தே எழுச்சி அடைந்திடுக;
அமைதி எண்ணம் மேவிடவே
 அனைத்து மனத்தும் ஆண்டிடுக;
அமைதி அளிக்கும் சுதந்திரத்தில்
 ஆக்கச் சிறப்பை அளித்திடுக;
அமைதி திருவே 'மகா சக்தி'
 அழியா வாழ்வை அருளிடுக.

30 நேர்மை வழுவா நெஞ்சினனாய்,
 நீட்டு வாழும் நிலைதந்தாய்
பார்மி தென்னால் பலகலைகள்
 படைக்கும் வல்லமைப் பலன்தந்தாய்
யார்யார் எவ்ரோ ஞானமிலார்
 தமையே உயர்த்தித் தகைசெய்தாய்
சீர்மே வுண்மை எளக்களித்தும்
 செகத்தில் மறைத்து வைத்தமென்ற!

- 31 நேசம் மிகவாய்க் கொள்வைத்தாய்
 நித்தம் நினையே சரணடைந்தேன்
 வாசம் செய்திட என்னிதயம்
 வந்தே நீயும் வாழ்கின்றாய்;
 வீசும் காற்றில் வெய்யில்ஓளியில்
 விளக்க மாகத் திகழ்கின்றாய்
 பாச மிக்காய் பகைமை நீக்கிப்
 பாது காப்பாய் பலன்சேர்ப்பாய்.
- 32 எங்கே அன்பு சுரக்கிறதோ ரீதைதூது கூத்துக்கூடி
 அங்கே கருணை மழைபொழியும்
 எங்கே காதல் மலர்கிறதோ கூத்து கூத்துக்கூடி
 அங்கே இரக்கச் சுணைதிறக்கும்
 எங்கே அறிவு மினிர்கிறதோ
 அங்கே புதுமை ஆக்கம்வரும்
 எங்கே சமத்துவம் புலர்கிறதோ
 அங்கே சுதந்திர மோட்சம்வரும்.
- 33 சாந்தி மேவும் நின்கோயில் கூத்து கூத்துக்கூடி
 சுத்திய ஞானமென் மனமாகும்
 ஏந்திடும் பொன்விளக் கென்றிதயம்
 இலங்கும் சுடர்நின் காதலம்மா
 மாந்தர்முன் இவ்வெவாளி பரவியதால்
 வஞ்சக எண்ணங்கள் விலகினவே
 பூந்த பகைளவாம் பொய்யெனவே
 போயின போயின போயினவே.
- 34 துன்புற் ரோர்துயர் தொலைந்திடவும் மால கூத்துக்கூடி
 தொடர்ந்த பகைமைகள் தூர்ந்திடவும்
 முன்புற்ற வறுமையும், பின்னிமருட்சி
 முற்றும் நீங்கவும், மனம்போலே

பொன்பொருள், யூமி, பணம்பெருகிப். குகழும், சுகழும், மனமகிழ்வும்
நின்பற்றும் கருணையும் உயிர்உணர்வும்
நிலைக்கும் படிக்கோர் உலகமைப்பாய்.

35 எங்கும் உண்மை ஒளியாகி
 ஏகம் எனாநீ நிறைவாகித்
 தங்கித் திகழும் மகாசக்தீ
 தனிப்பெரும் பொருளாய்த் திருவிளங்கப்
பொங்கும் புதுமைப் பிரசன்னப்பக மாத, க
பொலிவை மாயாப் பொலிவாக்கி
இங்கென் இதயம் குடுகொண்டாய்மூக களின்
இனிதே எழிலாய் நிறைந்தாயே.

36 இந்தப் பெரிய புவனத்தே
 எங்கும் என்றும் தனிப்பொருளாய்
விந்தை மிக தினம் விளங்கிடவே
 மேவும் உணர்வுள் எனைக்கலந்து
எந்தா யாகி ஆளுகின்றாய் பின்ன மாத, க
எனினும் அதிலும் தனித்திருவாய்
சிந்தை நிறைந்தாய் தவம்செழித்தாய்
கயமே வாழிந் வாழியவே.

37 பேரும் குகழும் நீயானாய்
 பிறந்த பயனும் நீயானாய்
சீரும் சீற்பும் நீயானாய்
 செல்வம் சுற்றம் நீயானாய்
யாரும் யாதும் சொந்தமின்றி
 வையத் தனிமையுள் எனைவைத்து
ஊரும் உலகும் அறியாமல்
 உண்ணை எனக்கே உவந்தளித்தாய்.

38

பாலப் பருவம் முதலாகப்
 பயணம் தொடர்ந்தேன் உணர்தேடிக்
 கால மெல்லாம் உணக்காணக்
 கனவில், நனாவில் விழித்திருந்தேன்;
 ஞாலம், புவனம், கோள்களெல்லாம்
 நிலவும் நினது நிலைகண்டேன்;
 சோலை மலர்கள் இதழ்களிலுன்
 கந்தரப் பொற்பத நடைகண்டேன்;

39

எனக்குத் துணையாய் நீவந்தாய்
 எந்தன் மீதுன் கருணையுளம்
 தனக்கும் ஈடென வேறுணர்வு
 தரணி வாழ்வில் யாதுளதே!
 எனக்கும் நினது உளமிரங்கி
 எந்தாய் கனிந்தே அருள்கரந்தாய்!
 உனக்கே என்னை அர்ப்பணித்தேன்
 உலக மெல்லாம் வாழ்ந்திடுவேன்.

40

கலையும், கவியும், கருதியதும்,
 கனிவறும் என்செயல் காலமெல்லாம்
 நிலையாய்த் திகழச் செய்குவைந்;
 நித்த நித்தம் புதுமைபல
 உலகோர் போற்றும் பெருங்கீர்த்தி
 ஒழுபும் சிறப்பின் உவகைளவாம்
 மலரடி நின்பதம் மகிழ்ந்தளிப்பேன்
 வையமெலாம்உண வணங்கவைப்பேன்.

41

உள்ளத் தில்நீ உறைகின்றாய்
 உண்மை உணர்வாய்த் திகழ்கின்றாய்
 கள்ளம், கபடம், அண்டாமல்
 காதல் திருவாய்த் தவழ்கின்றாய்

பிள்ளைப் பருவம் முதலாகப்
பிரியா தியங்கும் மகாசக்தி
வெள்ளப் பெருக்கெனக் கலைச் செல்வம்
மேவச் செய்தெனை மெய்ப்பித்தாய்.

42

அச்சம் நீங்கிட அருள்புரிந்தாய்
அகத்துச் சஞ்சலம் அகற்றிவிட்டாய்
இச்சக மாந்தர் உளமெல்லாம்
இதுபோல் அமைதி உறுமானால்
எச்சக மெனிலும் ஏகிடலாம்
எவரும் பகையாய் உறமாட்டார்;
நிச்சயம் நீயே உயிரெல்லாம்
நிறைந்தனை நிறைந்தனை நிறைந்தனையே.

43

இன்று புதிதோர் எழுச்சியுற்றாய்
எனதில் இதயக் கோயிலெனும்
மன்றில் பவனி வருகின்றாய்
மலர்ந்தது சாந்தி சமத்துவமே;
ஒன்று நீதான் உலகெல்லாம்
உணர்வாய் இயங்கும் மகாசக்தி
நன்றில் வையத் துயர்துடைக்கும்
நாமம் நின்குப் நாமமன்றோ!

44

நீயே துணையாய் நிலைத்திடுவாய்
நீரும் துயர்கள் நீக்கிடுவாய்
தாயே நினது அருட்கரத்தால்
தடுப்பாய் தோனும் தடைஸல்லாம்
வாயால் பேசும் மொழிகளிலே
வளம்சேர் வெற்றி நிறைவினையே
ஓயா தளிக்கும் அம்மா – உன் பூப்பா
உயிர்ப்பை உலகோர் உணர்வாரோ!

45 எங்கே உறவுணர் மனத்தெழுமோ!
 அங்கே பாசத் தொடர்விடியும்;
 எங்கே ஒருமையின் திருஎழுமோ
 அங்கே துணிவின்பலம்படியும்;
 எங்கே அன்புச் சுகம்ஸழுமோ
 அங்கே புதுமைத் தேன்வடியும்;
 எங்கே கருணைக் கனிவறுமோ
 அங்கே பகைஎனும் பயம்முடியும்.

46 உன்னை அறியா உயர்செல்வர்
 உழையா தேற்ற பொருட்செல்வம்
 தன்னைத் துதிக்கும் போக்குடையர்
 தாயே அவருளம் நீஇல்லை;
 முன்னை செய்த தீங்குணர்வார்
 முறையாய் அவரவர் தேட்டமெல்லாம்
 தன்னலம் விடுத்து அவர்தமக்கே
 தரச்செய் தவர்மனம் தங்குவையே.

47 மக்களின் கூட்டம் சந்தையிலே
 மக்களை மக்களே ஏமாற்றும்
 யுக்தியைக் கண்டு யுகத்தினிலே
 யுகம்யுகம் பொய்யரை உணர்கின்றேன்
 தக்கவோர் பெருநெறி தருவாரும்
 தரணியில் இத்ததி தனில்காணாத்
 துக்கமே மேவலால் நின்துணையைத்
 தேடின் தனிவழி தொடர்கின்றேன்.

48 கோயில் தோறும் நினைக்காணக்
 கூட்டுஞ் செல்வர் கூட்டமெல்லாம்
 தாயே தம்மை எளியோரும்
 தலைகள் கவிழ்ந்து தாள்பணிய

நீயே துணைன மனம்நினைந்து
 நின்னைத் துதிப்பர் இஃதுண்மை;
 சேயேன் எளியேன் நினையன்றிச்
 செய்யேன் பொய்யரைச் சேவிக்கேன்.

49

காற்றின் ஓலியில் உனைக்கண்டேன்
 கண்ணுள் ஓளியுள் உனைக்கண்டேன்
 ஆற்றும் கலையில், அழகில், மலரில்
 அமைந்த வண்ணத் துணைக் கண்டேன்
 சாற்றும் கவியில், கருவில், புணர்வில்,
 சர்வ உயிர்ப்பாய் உனைக்கண்டேன்
 ஏற்றும் விளக்கின் சுடரில்காதல்
 எழிலின் திருவாய் உனைக்கண்டேன்.

50

காயா மனத்தில் நின்ஆட்சிக்
 கனிவைக் கண்டேன் நின்காதல்
 மாயா சக்தி எனக்கண்டேன்
 மனதும் நினைவும் ஒன்றானால்
 ஆயா நினது அரவணைப்பில்
 அண்டம் முழுதும் அடங்குவதை
 ஒயா துணர்ந்து உலகெல்லாம்
 உய்யும் படிக்கே உணர்த்துவனே!

51

சின்னப் பருவம் முதலாகத்
 தாயே! என்னைக் கனிவுடனே
 உன்னத மாக நின்னுளத்தே
 உவந்து போற்றி வளர்த்ததெல்லாம்
 அன்னயே! ஞான அருட்டிருவே!
 அடியேன் எண்ணிக் களிக்கின்றேன்
 என்னை அறியா அறிவாளர்.
 எனையும் ஒதுக்கல் முறையாமோ!

52 எல்லாம் வல்ல மகாசக்தீ

இங்கென் வாழ்வில் பிறப்புமுதல்

சொல்லாற் செயலாற் சிந்தனையால்

சித்தம் நிறையும் சத்தியத்தால்

வல்லமை யுடனே பல்கலைகள்

வடிவாய் நீயே நின்னருளைச்

செல்வம் எனவே காட்டுவித்தாய்

சிந்தைத் தெளிவையும் தந்தாயே.

53 தானாய்ச் சகல தத்துவமும்

தனித்து வத்துள் கசிந்திடவும்

தேனாய்க் கரும்பாய்த் தெள்ளமுதாய்த்

தித்திக் கும்பேர் ருள்காந்து

வானோர் நட்பும் நல்கின்னை

வாழ்வித் திடும்பே ராஞ்சக்தீ

ஏனோ என்னைக் குடவிளாக்காய்

இருக்கச் செய்தாய் இதுதகுமோ!

54 என்னுள் இருந்தே எனை ஆளும்

இன்பத் திருவே எழிலரசி

உன்னுள் என்னை மலர்சூட்டு

உயர்த்தி வைத்துக் களிக்கின்றாய்;

இன்னும் இங்கே உலகத்தார்

என்னை அறியா திருக்கின்றார்;

உன்னுள் யானும் அழிவில்லா

ஒளியைப் பெற்று வாழ்கின்றேன்.

55 தூய்ய சோதித் திருவழிகைத்

தேடித் தேடி எனதுள்ளம்

உய்ய உணர்த்திக் கருணைனனும்

உபிர்ப்பை யறியும் படிக்கருளித்

தெய்வ நிலையை எம்திஅருட்
சோதி யான இராமலிங்கர்
செய்த புனித சேவௌல்லாம்
சித்தம் கரக்கச் செய்தாயே.

56

வீர ஞானி விவேகாநந்தர்
விளம்பிய துணிவும் தனித்துவமும்
நேரில் என்மன நெறியறிந்த
நிகரில் ஜிட்டு கிருஷ்ணாஜி
ஒரியல் தனைஉணர்ந் தோதியதை
உடையவன் யான் என உணர்வித்தார்
பாரினில் ஈதெல்லாம் நீயறிவாய்
பராசக்தீ யுன்பரி வீதாம்.

57

அற்புதம் செய்த சித்தர் பலர்
அருளிய தத்துவம் பலவாகும்
சொற்பதம் உண்மையை உணர்க என
சொல்லிய ஞானத் திருமொழியைக்
கற்பதற்கிசைவோர் இலா துளதால்
கருணையும் கனிவும் மனுவாழ்வில்
அற்பமாய் வஞ்சத்து அடித்தளத்தில்
ஆனதை அகற்றிட அருளுவையே.

58

பொய்மை புகழ்ச்சிக் கேடன்னைப்
போற்றிப் பலரும் மெச்சவெனச்
செய்யும் விழாக்கள் பலவெனவே.
தொழுபவர் செல்வரின் தாள்போற்றி
மெய்யில் லாதோர் வெளிப்பகட்டு
மேட்டு மைக்கும் தற்பெருமை
பொய்மை சூழும் பிரச்சாரப்
புழுகர்; அவர்பால் எனைத்தடுத்தாய்.

59 உண்மை ஒளியில் உயிர்ப்பித்து
 உறுதி யுனர்வை உள்ளுட்டி
 வெண்மை ஓளிச்சுடர் மஸர்மனத்தில்
 வீற்றி ருக்கும் வல்லபியே!
 கண்ணுள் ஒளியாய்க் கலந்தென்றென்
 கலையில் தெளிவைத் தருவித்து
 விண்ணுயயர் நிறைவிலே விளங்குதல்போல்
 விளங்கினை என்றும்நீ விளங்குவையே.

60 எல்லாம் நிறைந்தாய் என்னுளத்து
 இனிய உணர்வோ உணைத்துதிக்கும்
 வல்லமை ஈந்தாய் வாழ்வித்தாய்
 வறுமையில் மிகமிக வாடவைத்து
 இல்லா தவன்போல் நடைப்பிணம்போல்
 ஏனோ எனக்கிங் கிடர்செய்தாய்
 பொல்லார் புகுந்தெனைப் பற்றாமல்
 பொற்களஞ் சியத்தைநீ பூட்டினையோ!

61 தன்னந் தனியே தனிவழியில்
 தளரா உள்ளத் தகையுடனே
 சின்னாப் பருவத் தொடக்கமுதல்
 துணிந்து எனையே தெளிவித்தாய்;
 இன்னுந் தனித்தே பிறர்க்காக
 ஏழை மகனும் இயங்குகிறேன்
 உன்னருட் கனிவால் உயர்கீர்த்தி
 உடையோன் ஆனேன் உலகமெலாம்.

62 உலக மெங்வனும் நின்னருளால்
 உயர்ந்து துலங்கும்னன் புகழ்கீர்த்தி
 உலக மெங்வனும் எனக்காக
 உயரும் அழியாப் புகழ்சேர்க்கும்

நலமாய் என்றும் நல்லறிஞர்
நன்றே சேர்வர் வையிமொம்
நிலம்மேல் எனக்கே பெருஞ்செல்வம்
நிலைத்திட நீயோர் நெறிசெய்தாய்;

63

தொல்லை இல்லை துயரில்லை
துங்ப மில்லை பயமில்லை
எல்லை இல்லாப் பேரருஞ்சும்
இயற்கை அறிவு மெய்ஞானச்
சொல்லும் உணர்வும் சிந்தமகிழ்ச்
சிறப்பும் செல்வமும் சீர்புகழும்
வெல்லும் கவிதா, கலைத்திறனும்
விளங்கவைத் தென்னுள்நீ விளங்குகிறாய்.

64

எழுந்தது எனக்கே புகழ்கீர்த்தி
இயம்பும் சொற்செயல் எழுத்தெல்லாம்
எழுந்தன செழித்து எழுந்தனவே
எங்கும் எவரும் எனொப்புகழ்ந்தே
தொழுதுன் பெருமையைப் பேசிடுவார்
தேவியே நற்சகம் பாலிப்பாய்
பழுதில் ஸாத என்வாழ்வுப்
பயணம் முழுதும் துணைநீயே.

65

இன்றே அருள்வை நின்னருமை
இனிய நேசம்; உயர்நிலைகொள்
மன்றே நிறைவறு மாண்புடனே
மகிழ்ந்து சிறந்து மனத்தெளிவால்
என்றும் எனது சொல்ளழிலில்
இருப்பதும் ஆவதும் சக்தீனும்
உன்றன் காதலின் உயிர்ப்பென்ற
உண்மையை உணர்வை உலகெங்கும்.

66

வெறுமை விலகிப் போயதுவே
 வெளிச்சம் நிறைந்தது வாழ்வினிலே;
 சிறுமை புரிந்தார் சிரம்கவிப்ந்தார்
 தீமை நினைத்தோர் திருந்திவிட்டார்;
 பொறுமை கொண்டோர் எனைப்போற்றிப்
 புகழ்வர் உண்மைப் புகழ்பெறுவேன்;
 திறமை மிக்க எனதாக்கம்
 சிறக்கும் வையம் சிறப்புறவே;

67

அம்மா உலகோர் அறியாமல்
 ஆற்றும் வஞ்சகச் சூழ்சிகளால்
 இம்மா னிலத்தே நினைத்துதிப்போர்
 இடர்ப்பா திருந்திட, இதம்இரங்காய்;
 அம்மா இங்கென் வாழ்வினிலே
 அழியாப் பொருளாய் நீஆனாய்
 எம்மா தவழும் செய்தறியா
 எளியேன் நினக்கே இனிதானேன்;

68

மனத்தில் சாந்தி மலர்ப்பித்தாய்;
 மாதா என்மனக் கோயிலிலே
 நினக்கே பூரண சுதந்திரமும்
 நிலைத்திடப் புதுமையை நிலைப்பித்தாய்;
 எனக்கென வையத் தொருஇடமும்
 இல்லா திருந்ததை இலையாக்கி
 அனைத்து உலகமும் எனதெனவே
 ஆக்கினை யானுன் அடைக்கலமே;

69.

வாக்கும் மனதும் நீஇருப்பாய்
 வற்றாச் சுணைஎனப் புதியபல
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமெலாம்
 திசைதொறும் பல்மொழிக் கேற்றவகை

ஊக்குந் திருவே உன்மகிமை
உலக மெங்ஙனும் பேருறவே
பூக்கும் படிக்கென் கவிப்புலமை
படைப்பாய்; வையமே பாலிப்பேன்.

70

இனினன் வாழ்வில் எக்குறையும்
இல்லை என்றீ இயம்புகிறாய்;
மனிதர் வியக்கும் வகைனணயும்
வைய முயர்த்திப் பெருங்கீர்த்திப்
புனிதப் புகழில் என்றென்றும்
பூரித் திருக்கும் படிபுரிந்து
இனிதே என்னுடன் நீஇருக்கும்
இரக்கப் பரிவை என்னென்பேன்!

71

வஞ்சத் தாலே இடர் அடைவோர்
வருத்தம் நீக்கி அவர்பாலுன்
நெஞ்சக் கருணை மழைபொழிந்து
மேலாம் செல்வ மிகவளித்துப்
பஞ்ச மில்லாச் சீவியமே
பாலித் தவரவர் சுதந்திரமும்
நெஞ்சம் மகிழ்ந்திட நீநிகழ்த்து
நெறியுயர் உறவையும் நிதம்சயர்த்து.

72

பச்சிளம் குழந்தை மனம்போலே
பாசம் மிக்கது என்னுள்ளம்;
இச்சக மீது எந்தாயின்
இரக்கம் நிறைந்தது என்னுள்ளம்;
மெச்சும் படிக்கென் திறன்மற்றோர்
மேலுற அவர்க்கென வாழ்ந்தாலும்
உச்ச நிலையில் எனைநீதான்
ஊக்கும் கருவென உணருகிறேன்.

73

எல்லாக் கலையும் ஞானத்தேன்
 இனிமை யாவுமே எனக்களித்தாய்,
 வல்லமை மிக்கக் கவிஞரென
 வாழுச் செய்தாய் புகழ்தந்தாய்;
 இல்லா தார்க்கு என்இதய
 இரக்க உணர்வை ஈந்திடவும்
 வல்லபி யேந் துணையானாய்
 வாழ்கிறாய் உன்னால் வாழுகிறேன்.

74

நானும் மனிதரில் மனிதனெனும்
 நலமிகு பண்பினை நல்கியதும்
 மானிடரில்நல்ல மானிடர் தம்
 மாட்சியும் மனவிழிப் பெய்தியதும்
 வான்இயல் அறிந்திடும் வலிமையுடன்
 வல்லவன் எனஎனை வளர்த்ததுவும்
 ஏன் என அறியேன் உலகினிலே
 இருப்பவரும் ஒரு சிலர்என்றோ!

75

மனித உருவில் சந்தையிலே
 வாழும் உலகோர் பலர்எனினும்
 புனித மான் தத்துவத்தைப்
 புரியார்; இனிமேல் புரிந்திடவும்
 தனியன் நின்மகன் நான்என்றும்
 தத்துவப் பெருமையைத் தலையுயர்த்தி
 இனியன் யான்என் ஏற்றிவைத்தாய்
 எந்தாய் சக்தி என்சரணம்.

76

அன்னையாம் கலைத்தாய் கவிதைத்தாய்
 அடியேன் உள்ளாம் வாடாமல்
 என்னைப் பாது காக்கின்றார்
 என்னுள் இயங்கும் மாசக்தீ

தன்னைத் தனியாய்த் தனித்தனியாய்த்
தளரா தென்றன் துணையாகி
இன்னும் பல்லாண் டென்றென்றும்
இயங்கிக் காக்கும் இஃதுண்மை.

77

கனிவும் கருணைப் புதுத் திருவும்
கருத்தும் கலைகளில் கவிதைகளில்
இனிதோ டியங்குதல் இவ்வுலகோர்
இன்றும் என்றும் இயம்பிடுவர்;
புனித வாழ்வில் புலரும்சுகம்
போற்றிக் காதல் மணம்பரப்பி
மனிதர் போற்றும் மாண்புடன்னன்
வையக் கீர்த்தி எழுந்திடுமே.

78

நேர்மைக் கிங்கே நிலைகானும்
நெஞ்சு முடையோர் கலாவல்லோர்
சீர்மை, சிறப்பு, செல்வங்கள்
சேரா தாராய் வறுமையிலே
பாரில் தம்மைக் காட்டாமல்
பசித்தி ருந்தே கலைகாக்கும்
நேர்மை யுள்ள உத்தமரை
நிலையாய்க் காப்பாய் மகாசக்தி.

79

உண்மை மதிப்பும் ஒத்துழைப்பும்
உரிய நிலையும் சீர்சிறப்பும்
விண்ணனுயர் கீர்த்திப் பெறுபேறும்
விளங்கிட உண்மைக் கலைஞர்களைக்
கண்போல் காப்பது அறிஞர்கடன்
கலைகள் வளர்ச்சி கானுதற்குப்
பண்பா டுடனே மகாசக்தி
பலத்தால் வெற்றி படைப்போமே.

80

மாற்றார் வசைகள் எமைஅண்டா
 மருளோர் எதிர்ப்பும் வஞ்சகமும்
 காற்றில் கரைந்து கரைந்தேகும்
 கனவைப் போலே கலைந்தே போம்;
 ஆற்றல், அறிவு, அகத்தூய்யை
 அடைந்தோர் எமையும் அடைந்திடுவர்;
 போற்றும் உலகம் எமைஇந்தப்
 புவனம் எங்கும் போற்றிடுமே.

81

எல்லாம் நினது திருவிள்ளி
 எதனும் நினது அருளின்றி
 வல்ல பொருளொதும் இல்லைனானும்
 வடிவை ஆயக் கற்பித்தாய்
 சொல்லிற் செயலிற் சிந்தையிலே
 குழ்ந்து உணர்வாய் விளங்கினமும்
 எல்லை இலாத் ‘மகாசக்தி’
 என்றும் என்னுள் வாழியவே.

82

மரண மில்லாப் பெருவாழ்வில்
 வாழ்வேன் இந்த வையத்தில்
 மரணம் வென்ற மனிதனென
 வாழ்வேன் நீடுழ் வாழ்ந்திடுவேன்;
 மரணம் என்பதும் என்வாழ்வில்
 வாரா திதுளன் சத்தியமாம்
 மரணம் வென்ற சக்தீளன
 வாழ்வேன் நிரந்திரம் வாழ்வேனே.

83

கண்ணுக் கெட்டும் வான்விளிம்பும்
 கருத்திற் கெட்டும் சிந்தனையும்
 விண் ணும் மண்ணும் விரிகடலும்
 மேவும் நினது பரிசமெலாம்

என்னும் போது எந்தாயே
எங்கும் எதனும் நின்னழிலில்
வண்ணமும் வடிவும் கலந்தாற்போல்
வாழ்கிறேன்; தாயே வாழியந்.

84

என்னை உனக்கே அரப்பணித்தேன்
எந்தாய் அம்மா மகாசக்தி;
சின்னஞ் சிறிய கவிமலர்கள்
சேர்த்து நினது அளப்பரிய
உன்னத விளக்க நிறைவின்முன்
உதிர்த்தே அஞ்சலி உரைக்கின்றேன்
என்னைக் கணிவோ டேற்றுஜெயம்
எய்திடச் செய்குவை என்றென்றும்.

85

உலகம் விழித்து எழுந்திடவே
ஒருவன் விழிப்புப் பெறல்வேண்டும்;
உலகம் புதுமை எழுச்சியற
ஒருவன் எழுச்சி பெறல்வேண்டும்;
உலகம் அறிவுப் பலம் பெறுக
ஒருவன் அறிவொளி பெறல்வேண்டும்;
உலகம் புதுமையில் செயலுறவே
ஒருவன் ஆற்றல் பெறல்வேண்டும்.

86

எல்லை இல்லாப் புவனவெளி
இதனை இயக்கும் மகாசக்தி
வல்லமை வளர்க்கும் சுழற்சியினுள்
வகுத்தே வளரும் பரினாமம்
பல்லுயிர்ப் பலப்பல கோள்களுடன்
பஞ்சப் தமெனப் படும் உணர்வும்
எல்லாம் எம்முயிர் உயிர்ப் பெனவே
இயங்குவ துணர்ந்தோர் இறையுணர்வார்.

87

என்றும் எதனும் எங்ஙனும்யான்
 எடுக்கும் முயற்சி ஜூயம்பெறுக
 மன்றில் நல்லோர் முயற்சியெல்லாம்
 மனம்நிறை வெற்றியை நலம்தருக
 ஒன்றிங் குண்மைஉரைப் பேன் யான்
 உண்மையும் நீதியும்ஒங் கிடுமே
 நன்றிவ்வை யம்! அன்னை யேசக்தி
 நடுநிலை வழுவா நலம்பெறுமே.

88

தனிவழி எனதுதடம் முன்னாள்
 தத்துவ ஒளிச்சுடர் ஏந்திவந்தேன்;
 இனிதுறு என்னுள் இலட்சியமும்
 இதயக் கருணை கண்ணியமும்
 மனித உலகில் மலர்ந்திடவும்
 மனத்தில் உறுதிமிக வந்தேன்
 புனிதவோ ருலகைப் படைக்கும் உன்
 பூரண மறிந்தேன் புதிதறிந்தேன்.

89

மாறிச் செல்வன பழையனவே
 மலர்ந்த நினைவும் பழையனவே
 கூறிக் களிப்புறும் வருங்காலக்
 குறைவும் நிறைவும் கற்பனையே
 ஊறும் நிகழ்வில் இப்போது
 உறுவது எதுவோ அதுபதுமை
 தேறுவீர் உள்ளம் சத்தியமாய்த்
 தெய்வமாய் ஆவீர் தீதிலையே.

90

துன்பம் போகும் துயர்போகும்
 தூய மனத்தால் துரோகம்போம்
 இன்பம் ஒருமை உறவாலே
 இங்கே பிறக்கும் இஃதுண்மை;

அன்பும் கருணையும் ஆதரவும்
 அறிவும் ஆற்றலும் நல்லாய்வும்
 வன்பகை நீக்கும் வையத்தே
 வாழ்வதோர் இலட்சிய வாழ்வாகும்.

91

அழிவில் லாத நிலைதந்தாய்
 அம்மா! நினையே அறிந்தவனாய்ப்
 பழுதில் லாத உளத்தினனாய்ப்
 பண்பு மிக்கப் பாவலனாய்
 வழுவா ஒழுக்க மிக்கோனாய்
 வாக்கில் பொய்மை வழுத்தானாய்
 முழுதும் அன்பு உணர்வானாய்
 மேலாம் வாழ்வைத் தந்தாய்நீ-

92

கொடுமை வறுமை பிணிதுன்பம்
 கொண்டோர் துயரம் கலைந்திடவும்
 அடிமையுளத்தால் பிற்நலனை
 அபக ரித்தார் அகந்தைவிழ
 மடமை நீங்கி மனமும்நல்ல
 மார்க்கம் பேணி என்னோடு
 திடமாய் நீதி தழூக்கவென்றே
 தோனுந் தாயே மகாசக்தி.

93

வாட்டும் வறுமையை விலக்கிவிடு
 வஞ்சர் குதையும் வதைத்துவிடு
 காட்டும் நன்னெறி கண்டியங்கக்
 கருணை புரிகுவை கலைமாதா
 தேட்டம் மற்றோர் திருஎனிலோ
 திருட்டைப் போலே வலிந்தெடுக்கும்
 கூட்டம் திருந்திக் குணமறியும்
 குறையா நேர்மை கூட்டாருள்.

94

சின்னாஞ் சிறிய குழந்தைகளைச்
 சேர்ந்தொன் நாக்கிப் பழக்குவதும்
 உன்னத மான நெறியுணர்வை
 ஊட்டி நல்வழி ஊக்குவதும்
 இன்னமு தளித்து இனிதியம்பி
 என்றும் சேர்த்து வைப்பதுவும்
 உன்னை அறிந்து உயர்வடைய
 ஊக்குவதும் சக்தி உன்றவே.

95

இருண்ட வாழ்வை ஓளியாக்கும்
 இரட்சகர் மனிதரில் இருக்கின்றார்;
 மருண்ட மனத்தினர் மருளாகற்றி
 மனக்கண் விழிப்பால் மாந்தரெல்லாம்
 இருண்ட நிலைவிட் தெழுச்சி பெற
 இங்கொரு விதிசெய எழுங்காலை
 மருண்ட வாழ்க்கையும் மறைந்தேபோம்
 வையமே சுதந்திர ஓளிவிளங்கும்.

96

சிந்தனைப் பறவை சிறகடித்துச்
 செல்லும் திசைளாம் செயற்பெருக்கம்
 வந்திடச் சமத்துவ வாழ்வின்பம்
 வளர்ந்திடும் சாந்தியும் வல்லமையும்
 சந்ததி சந்ததி சீர் சிறப்பாய்ச்
 சாதனை நன்றெனச் சாதித்தால்
 அந்தநாள் சுதந்திர மோட்சக்கம்
 அகிலத் திங்கே அனுபவிப்போம்.

97

பட்ட துயர்கள் பலநினைந்து
 படுத்தும் கவலைக் குழிலீழ்ந்து
 திட்டம் வகுக்கத் தெரியாமல்
 தினமும் தினமும் தடுமொறும்

கட்டம் நீக்கிக் கடமைனும்
கலையை வழுவாக் கருணையுடன்
எட்டு வீரேல் கடவுள்ளனும்
இறைநீ ராவீர் ஈங்கறிவீர்.

98

நான்யார் என்றன் பிறவிபயன்
நன்றென் ரொன்றே நவில்வதற்கு
வான்வெளி போய்மனச் சுதந்திரத்தை
வளர்ப்பீர் பழையன மனம்விலகும்;
ஞானமும் கல்வியும் தாராத
நல்லொளி ஆங்குறும் மனநடுவில்
ஏன்னும் கேள்விக் கோர்க்குச்சி –
இயக்கக் கடவுள்ளீர் என அறிவீர்.

99

முன்னோர் செய்த முதுரைகள்
மொழிவ தெல்லாம் தம்மறிவாம்
பின்னிவ் வலகோர் புரிந்துணரப்
புகன்ற தன்றைய பூரணத்தின்
மின்னற் பொறியே தம்மைத்தாம்-
முழுதும் அறிந்தோர் புவனத்தின்
உன்னத சக்தீ தாமெனவே
உணர்வர்; உணர்வீர் உலகத்தீர்.

100

ஜம்பத் தொன்பது இலட்சமென
ஆண்டுகள் மானுட அகவையுறும்;
நம்புவோம் அதிந்காற் பங்கு அவன்
நன்னொறி மனிதனாய் ஆனநிலை
அம்புவி தனில்முன் அவதரித்த
அற்புதார், ஞானியர், சித்தர்பலர்
தம்தெளி வதனைத் தாழைத்தும்
தரணியும் விழிப்புறத் தயங்கியதேன்?

101

பொன்னைப் பொருளைத் தகைநோக்கும்
 பொல்லா அகந்தை, புல்லறிவு
 என்னே அலட்சியம் இதனாற்றான்
 எழுந்தது போர்ப்பகை இவ்வுலகில்
 அன்னையே 'சக்தி'என் அகப்பரிவை
 அறிந்தும் என் அவா ஸடேற
 உன்னையே சரணம் அடைகின்றேன்
 உலகமே கருணையின் ஒளியுறட்டும்.

சாந்தி - சாந்தி - சாந்தி

4.

வெற்றி

என்னும் சிந்தனை யாவினும் வெற்றி
 எடுத்த காரியம் யாதினும் வெற்றி
 பண்ணும் நலன்கள் அனைத்தினும் வெற்றி
 படைக்கும் ஆற்றலில் பற்பல வெற்றி
 நன்னும் செயல்கள் எல்லாம் வெற்றி
 நடைமுறை எழிலில் குவிந்திடும் வெற்றி
 விண்ணும் புவியும் மேதைளன் ரெனையே
 வியந்து போற்றும் யுகமெலாம் வெற்றியே.

நொந்தும் மனத்திலே நேர்மையும் மாறிடா
 நிலையில் எனையே வைத்துளேன் இங்கு
 செந்தமி மூன்னையை ஏய்க்கும் சந்தர்ப்பச்
 சிறுமைகொள் நீசர் பாசாங்கும் சிதறிட
 விந்தைசேர் பெருநிலை பாலிப்பேன் என்செயல்
 வெற்றிக்கு வழிசொலும் விருப்புப்போல் வெல்லும்
 வந்தனை செய்தே வையத்து இனமெலாம்
 வாழ்த்திடச் சக்தீந் வழங்குவை வெற்றியே.

கைளடுத்த காரியம் அனைத்தும்
 கனிந்திடும் வெற்றி கவலையும் இல்லை
 செய்யும் தொழிலில், கலையில், கவியில்,
 சேரும்பல் லாயிரம் வெற்றிமேல் வெற்றி
 பொய்யர் வசையும் பூசலும் கோபமும்
 பொகங்கிப் போம்போம் என்பெய ரூரைத்தால்
 மெய்யாய் யானும் வசைவென்று வாழ்வேன்
 மேதினி எங்ஙனும் ஜயம் கொண்டு வாழ்வேன்.

அமைதி உள்ளம் அடைகிறேன் அன்னை
 அருளைப் பெறவே அர்ப்பணம் யானென
 இமைப்பொழுதேனும் வழுவா தீந்தேன்
 இனினன் வாழ்வின் ஓளியால் உலகம்
 அமைந்திட வல்ல அறிவொளி ஆக்கும்
 அருளே ஈந்தாள் எந்தமி ழன்னை;
 குமைனுங் கவலை இனிமக்க கில்லை
 குதந்திரத் தேவி சொரிந்தனள் வெற்றியே.

०००

காதல் ஓர் தத்துவம்

காலமெனும் ஒருமயக்கம்
 கதிரவனின் ஓளிபடரும்
 காலையிலே பனித்துளிகள்
 கண்ணுறக்கம் விட்டெழுந்து
 சோலை மலர்களிலே
 துளித்துளியாய் முத்துக்கள்
 மாலைளங்க் சேர்ந்தந்த
 மாயக் கதிர்வீச்சுள்

தம்மைத்தாம் அர்ப்பணிக்கும்

தத்துவமே காதல் அதில்

இம்மை மறுமையில்லை

இறப்பும் பிறப்பும் இல்லை

ம்பாக்ஷை கக்டைபை ம்பாக்ஸியை

செம்மை நிறைஒருமைத்

திருவைத் தெளிவாக்கும்

மும்மையும் இணைந்திருக்கும்

முடிவில்லாப் பிரேமைக்கம்

மோனக் கருவுக்குள்

முத்தாகிப் பற்றில்லாக்கமொக்க

ஞானம் போல்நிலவும்

நமதுமனம் ஓட்டாது

வானத்தை எட்டும்

வலிமைதரு கற்பிதங்கள்

தானே மலரும் அவை

தருவதெல்லாம் காதலன்றோ!

மானுடர்க்கு மானிடரை

மயக்கிப் பிணைத்துவக்கும்

தானப்பொரு எல்லஅது

தந்து பெறுவதல்

- தானே பொதுவில்

மோனப் பிரேமையாய் முகிழ்த்தும்

முடிவில்லாப் பாசத்தில் மிளிர்ந்தும்

தானாக உணர்வில் கலந்தும் என்றும்

தனியாகி இயங்கும்ஒர் தத்துவமே.

காதல் - காதல் - காதல்

கால்களைப் பிடித் தான் கூட
நிலை நிலை பல்லிச்சூடு
நிலை நிலை இல்லாதோ பால்தா
நிலை நிலை மூலிருப்பு

6. தமிழ்நின்பம் படைக்க வேண்டும்

தூரைவியில் கூடுதல்
இளமையிலே ஊறும்பது
உணர்வு வேகம்
என்றென்றும் வளர்ச்சிபெற்று
இயங்க வேண்டும்
களங்கமிலா மனத் துதித்
தீர்ம் வேண்டும்
காதல்தரும் கருணை அன்புக்
கனிவும் வேண்டும்
உளங்களிலே துணிவுதரும்
ஊக்கம் வேண்டும்
உயிருட்டும் பேச்செல்லாம்
உண்மை வேண்டும்
விளங்குகய முயற்சிகளில்
பெருக்கம் வேண்டும்
வீறுதரும் கலைகளிலே
பயிற்சி வேண்டும்
பளிங்குதளத் தமிழ்தெய்வத்
திருவை வாழ்த்திப்
பல்லாண்டு 'தமிழ்நின்பம்'
படைக்க வேண்டும்.

○○○

தூரைவி வெளியீடு

○○○

7. தனிவழியில் சுதந்திரம்

ஓயாத உணர்வாகி உயிர்ப்பாய் ஆகி
 உயிர்ப்பிக்கும் வேகத்து வீறாய் ஆகி
 மாயாத வளர்ச்சியினால் புதுமை யாகி
 மஸர்ந்துமலர்ந் தியங்குமகா புவனமாகி
 ஆயாத தோற்றத்தும் தோற்கை
 அழியாத சக்தீஎனும் அருளாய் ஆகி
 தாயார்தம் கருணைஉளத் தருமம் காக்கும்
 தமிழ்க்கவிஞர், கலைஞர் தனிவழியன் கண்டார்.

அடிமைனன் ஒருநொடியும் வாழ்ந்த தில்லை
 அதிகார கர்வத்தைக் கொண்ட தில்லை
 படிமிசையில் அறிவாளர் உறவைத் தேடிப்
 பழகியதில் அவர்கொண்ட அறிவும், நூலோர்
 பிடியுள்பட்ட டலை மோதும் பிரமை யல்லால்
 பிறக்கும்கய அறிவணர்த்தும் ஞானம் அன்பு
 வடிவாக்கம் பூண்டதையும் வழுத்தப் போந்தால்
 வஞ்சத்தார் எனைப்பயந்து எதிர்த்தே வந்தார்.

விண்ணுயர்ந்த கீர்த்தியிகு ஞானி யாவான்
 விளக்கமெலாம் ஆய்ந்தாய்ந்து விளக்க வல்லான்
 மண்ணுலகில் மனிதனால்வால் உண்மை ஞான
 மதியுடையோர் அன்றிஒரு தெய்வ மில்லை
 எண்ணிடுவீர், விழித்திடுவீர், உண்மை காண்பீர்
 இப்பிறப்பில் நீர் உமது தெய்வ மாவீர்.
 நண்ணிடுவீர் எனச்சொன்ன ஜி. கிருஷ்ண மூர்த்தி
 நாயகனின் நல்லாசி நானும் பெற்றேன்.

கலைஞர்களும் புலவர்களும் அறிஞர் எல்லாம்
 கலைத்தமிழின் படைளன இங் குறக்காண் கின்றேன்
 நிலையான, தெளிவான, தமிழின் மாட்சி
 நிலைத்திடவே உலகெங்கும் நித்தம் வாழ்வேன்
 மலைமலையாய்ப் புகழ்ந்துபொருள் தரினும் பொய்யை
 மாயைக்குள் மறையாத மனத்தால் வந்தேன்
 கலையரசும், கவியரசும் என்னுள் கண்டார்
 கலந்துற்றார் சுதந்திரமே காணலுற்றார்.

○○○

8. வாழ்விலே அனுபவம்

1

அன்பெனும் அமுதம் ஊட்டி

அருந்தமிழ் இன்பம் ஊட்டி
 என்பொருட் டின்னல் தாங்கி

என்கலை கவிதானூற்று

தன்னிக ரில்லாச் சித்தத்

தனிவழிச் சிறப்பும் மேவி

மன்னவர் கற்றோர் மேலோர்

மாட்சிசெய் தேற்கும் வண்ணம்

பொன்மனக் கருணை பூத்துப்

புகழ்தருந் தாயென் தெய்வம்.

2

எந்தையின் அன்பும் மாந்தர்

எல்லோரும் சமமே என்னும்

சிந்தையைத் தந்த தந்தை

சுதந்திரத் தன்னம் பிக்கை

மந்திர மான தென்னுள் கிளையக்

மனிதனை மனிதன் ஏய்க்கும்

தந்திரச் சூழ்ச்சி வீழ்த்
தகைமையை ஊக்கு வித்த
செந்தமிழ்க் கவிளன் தந்தை
தெய்வத்தாள் தலைமேற் கொள்வேன்.

3

அறிவினுக் கரிய ஆய்வும்
அறிவினில் மிஞ்சம் ஞானம்
நிறைந்திடும் மனத்தை என்றன்
நினைவிலும் செயலில் என்றும்
குறைவற எழுச்சி செய்த
குருபரன் தாள்கள் போற்றி
இறையவன் அவனே என்று
எண்ணியான் என்வழி கொள்
மறைன தெண்ணம் போலே
வகுத்தவன் பாதம் போற்றி.

4

தெய்வமென றியற்கை காட்டும்
தெளிவினில் ஒளியைக் கண்டேன்
மெய்தவம் நானே யாவும்
மேவிடும் சக்தீ யல்லால்
பொய்பல கோர்த்துச் சேர்த்த
போதகர் கருத்துக் கப்பால்
எய்திடும் ஞானம் காட்டும்
இறப்பிலா வாழ்வைக் கொண்டேன்
செய்பவை வளர்ச்சி மேவும்
புதுமையிற் புதுமை கண்டேன்.

5

கவலைபால் துயரால் வஞ்சக்
கருத்தினால் வைய மாந்தர்
அவலமே அடைந்து தாழ்ந்து
அறிவிழி இலராய் வாழும்

புவியிலே அறிவுத் தீபம்
பரப்பிடக் கலையில் ஆய்வில்
தவமென எனது வாழ்வைத்
தனிவழிப் புதுமை ஞானக்
கவிதையால் வாக்கால் உண்மை
காத்துயான் வாழ்வேன் என்றும்.

6

இடரைதும் இல்லை; இன்னல்
எதும்னக் கில்லை; அறிவுச்
கடரென எனது வாழ்வும்
பூரணப் பொலிவோ டோங்கும்;
உடன்னக் குற்றார் எல்லாம்
ஒப்பிலா சுகத்தோ டின்பம்
திடமனம், செல்வம், சீர்கள்
சேர்ந்துமே லோங்கி வாழ்வர்;
பாடுமிசை இல்ல ரத்தில்
பாக்கியம் யாவும் பூண்பார்.

7

மரணத்தை வென்றேன் இந்த
மாயையும் இனினன் வாழ்வில்
வருவது மில்லை; என்றும்
வாழுவேன் முடிவே யில்லை;
திருவருள் என்னைச் சூழும்
துண்பமும் இல்லை; செல்வம்
பெருகிடும் சுகமும் ஓங்கும்
பெரியோரின் துணையும் சேரும்
ஒருபெருஞ் செயலால் இந்த
வையமே பாலிப் பேனே.

8

அந்தநாள் இளமை தொட்டு
ஆக்கிய ஆக்க மெல்லாம்
வெந்ததே தீயால் அந்த
வித்தகம் கலைகள் யாவும்

இந்தநாள் இல்லாப் போது
 என்னையே கவினன் றேற்றித்
 தந்ததுசிங் களரின் ஆட்சி
 தகைமிகு விருது; ஆனால்
 அந்தநாள் ஆக்க மெல்லாம்
 அழித்ததவ் அரசாம் அன்றோ!

9

இருப்பிடம் எழுதிச் சேர்த்த
 எண்ணப்பொக் கிஷங்கள் மற்றும்
 உருப்பெற்ற ஒவி யங்கள்
 தத்துவக் கருத்துச் செல்வம்
 கருப்பொருள் 'இசைவு' அஃதே
 சைவமாம் இயற்கை என்னும்
 ஒரு 'பரம்' வேகம் யாவும்
 ஒன்றெனப் பலவாய் நின்று
 தரும்பரி ணாமம் என்ற
 தார்மிகம் அறிந்து சேர்த்தேன்.

10

தவழ்ந்தநாள் முதலாய்ப் பூத்த
 தத்துவப் புலமை யாவும்
 உவந்தவா றாக்கி வைத்தேன்
 உண்மையை உணரச் செய்தேன்
 எவரும்தள் விழிப்பும் கொள்ள
 எழில்வண்ணப் படங்கள் தீட்டித்
 தவறாது அவர்தம் சொந்தச்
 சுதந்திரத் திருவைக் காண
 அவனியில் இந்நாள் இன்றும்
 அறிகிறேன் சொந்த ஆய்வே.

11

கற்றவை இயற்கை யாகக்
 கனிந்தநல் ஞான மாகும்;
 உற்றிப் புவன ஆய் வென்
 உள்மனம் கொண்ட தாகும்;

பெற்றஇப் பெரும்பே ராற்றல்
 புலன்களின் தொடர்பு ணர்வாம்
 சுற்றத்தார், உற்றோர் நண்பர்
 சுயம்திதை அறிய மாட்டார்
 நற்றவத் திருவாய் என்னை
 நான்செய்தேன் அல்லர் மற்றோர்.

12

தலைவனும் எனக்கும் யானே
 தந்தைத்தாய் எனக்கும் யானே
 கலைகளுள் உணர்வும் யானே
 கவிதையின் கருவும் யானே
 புலமைகள் எனக்குண் டானால்
 அவற்றுக்கும் நானே ஆசான்
 நிலமிசை என்னால் யானே
 நித்தியம் வாழுச் செய்வேன்
 பலமெலாம் இயற்கை சக்தீ
 பாலிப்ப துண்மை காண்பீர்.

13

போயினபழைமை எண்ணம்
 பிறந்தது புதிய ஞானம்
 மாய்ந்தவை மாற்றம் பெற்று
 மலர்ந்தன; புதுமை உண்மை
 தோய்ந்தன புதிய தோற்றம்
 தொடர்பதும் முடிவில் ஸாமல்
 ஆய்ந்தஅவ் வாய்வுள் பெற்ற
 அறிவினுள் அறிவாய் மேவிப்
 பாய்ந்திடும் அழுத வெள்ளம்
 பருகியே படைப்பீர் வையம்.

(வேறு)

14

பிறந்தது அறியேன் பிறந்தநாள் தவழ்ந்து
 வளர்ந்தது அறிவேன் வாழ்வது தொடக்கம்
 சிறந்தது எதுளன யானநி யாமல்
 செய்தவை யாவும் சிறந்தவை ஆம் ஆம்
 மறந்தது மில்லை வையை துயிர்கள்
 மாண்புசெய் கருணை மனத்தின் புணர்வே
 துறந்தது மில்லை அறிவெனும் கனிவ
 தூய்மையும் அருளும் நிறைவெனப் பேணும்

அறந்தழைத் திடவே வாழ்வது எனும்என்
 அகத்துறை அதனால் சுதந்திரம் கொண்டேன்.
 சிறந்திட வாழும் திறமெலாம் கொண்டேன்
 செகத்தினில் பெருஞ்செல்வம் சேர்ந்திடக் கொண்டேன்.

(வேறு)

15

பள்ளிப் பருவம் தொடர்ந்தது ஆங்கே
 பாலப் பருவ முதல்காந்தியக்
 கொள்கை வழியே சமுதா யத்தின்
 குறைகளைக் கலையவும் சாதியும் மதமும்
 உள்ளும் புறமும் மூட பக்தியும்
 உயிர்வதைச் செயலும் அடிமைத் தளையும்
 கள்ளுண் டுறங்கி அன்னியர் தமிக்கே
 கால்பிடித் தூதியம் பெறும்பே றிழிவும்
 வெள்ளையர் ஆட்சியில் தமிழினம் மயங்கிய
 வேதனையும் கண்டு மனமிக நொந்தேன்.

16

மாணவக் காலம் மாணவர்க் கெல்லாம்
 மந்திரி போன்றேன் நற்றலைவர் மணினாக்
 காணுவோர் கூறுவார் கற்பித்த என்மேலோர்
 பேணினர் நன்றே பெருமையும் செய்தனர்

கோணலாய் எண்ணம் கொண்டோர் சீரினார்
 கொள்கைகள் மாறாதென் னாவிலே அன்றுபோல்
 கானுமியும் வறுமைக் காத்தினுட் பட்டதால்
 கல்வியும் கடந்தது; கற்பித அறிவுனுள்
 தோனும்பே ராய்வினால் பரம்பொருள் சார்ந்த
 தெளிவெலாம் கலைகவி மாலைக ளாயின.

- 17 அறுபது ஆண்டுகள் காலம் கரைந்தது
 அடியேன் படைத்தவை மனிதரால் அழிந்தது;
 வறுமையும் நோயும் வெறுமையும் சேர்ந்து
 வாட்டி வதைத்தது; எதிர்ப்பையும் வளர்த்தது.
 திறமைக எதனால் சித்தத் துறுதியால்
 தலைநிமிர்ந் தவணாய்த் தாழ்விலா தவணாய்
 உறுதி யுள்த்தனாய் ஒற்றை மனிதனாய்
 உலகிலே தமிழினம் உயர்ந்திடத் தமிழும்
 நெறிபிற மூது வளர்ந்துல கெல்லாம்
 நிலைகொண்டே செங்கோல் ஒக்சிடச் செய்வேன்.
- 18 கலைகளில் ஓவியம் கருத்தெல்லாம் ஓளியைக்
 காட்டியே மனிதரை விழிப்புறச் செய்திட
 மலைமலை யாகப் புதுமைகள் உணர்ந்தே
 மாணவர் விழிப்புறக் கற்பித்த வேற்றேன்
 விலைமாதர் போன்ற வெளிப்பகட் டுக்கே
 வாரிசாய் வந்த கலையா சிரியரால்
 நிலையும் இழந்தேன், நெஞ்சுச்சத் துணிவால்
 மீண்டும் எழுத்தில் வளர்ச்சியும் கொண்டேன்
 கலைத்தொழி லாக வர்த்தக ஓவியம்
 கடமையாய்க் கொண்டேன்; கண்டதும் என்னே!
- 19 படைத்தவை யாவும் பாதகர் ஆட்சியில்
 பற்றி எரிந்தன; பாழாய்ப் போயின!
 கிடைத்த புகழும் அறிந்திடச் செயல்கள்
 கிட்டிடச் செய்யும் உள்ளத் தாரில்லை

இடைக்கிடை ஏதோ ஓரிரு ஆக்கம்
 இரண்டு துறையிலும் சேர்ப்பதோ சிறிதே;
 தடைகள் பலவாய் வறுமையை இன்னும்
 தாங்கிட வைத்து வாட்டுதல் வெல்வேன்
 கொடைத்தரும் வள்ளல் என் றுலகம் கொண்டாடும்
 கீர்த்திசேர் செல்வம் பல்கோடி கொள்வேனே.

20

எங்கே வாழ்வும் இனித்தது எனக்கே
 எங்கே என்உளச் சுதந்திரம் வாழ்ந்தது
 எங்கே என்செயல் போற்றுதல் பெற்றது
 எங்கே என்வழி நடந்தவர் நினைத்தனர்
 எங்கே எவரோ அவரவர் ஆக்கமாய்
 ஆர்ப்பரிக் கின்றனர்; அமைத்தவன் எனையும்
 இங்கவன் யாரென ஏதுமறியாற்போல்
 இயம்புவ தல்லால் வேற்றது கண்டேன்.

21

எனக்கென உற்றார் எவரே உண்டு!
 எனதென உறவும் யாரே உண்டு!
 எனக்கென வாழ்ந்த எந்தையும் தாயும்
 இறந்தபின் தனியன் ஆகினேன் ஆனால்
 எனக்கென வாழு என்வழி பிறரின்
 ஏக்கம் தவிர்த்தது; இடைாத் துடைத்தது
 தனக்கென வாழுப் பிறர்க்குரி யாளன்யான்
 தனித்தேன் எனக்கோர் தயைசொல் வாரில்லையே.

22

காலம் என்னும் பொழுதும் கடந்து
 கனவுபோல் போனது கற்பிதக் கலைபோல்
 ஞாலத் தெனது வாணாள் கழிந்தது
 வையமிதில் மனிதனாய் யானே

சீல வுணர்வால் இருக்கிறேன் என்றன்
 சிந்தையின் ஓளிச்சுடர் சுதந்திர சோதி
 காலம் கடந்தும் அணைந்திட வில்லை
 கடவுளைப் போல வாழ்கிறேன் வாழ்வேன்.

23

மறந்தவர் எனையே மதித்துப் போற்றுவர்
 மதியா திருந்தவர் பணிந்தே ஏற்றுவர்
 சிறந்தவர் சுதந்திர திருமணி எனப்பலர்
 திருவாய் மலருவர் கீர்த்தியும் கொணருவர்;
 பிறந்தது முதலாய் மனிதரின் மேன்மை
 பெறவழி செய்த புண்ணியன் யானென
 அறந்தவ றாது தெய்வமும் என்முன்
 அருள்ளுளி பரப்பிப் பெரும்புகழ் படைக்கும்.

○○○

9. மீண்டும் மீண்டும் வருகிறார்கள்

1

மாண்டவர்கள் மீண்டதில்லை என்பா ருண்டு
 வையமிது தங்குவதோ உயிர்வே கத்தால்
 மீண்டவராய் மாண்டவர்கள் பல்லு யிர்க்கண்
 விளங்குவதும் அறிந்திடுநாள் விரைவில் சேரும்
 பூண்டுமுதல் மரம்கொடிகள் பயிர்கள் கானும்
 பிராணிகளும் விலங்குகளும் அவைய வைதாம்
 ஆண்டுகொண்ட வளர்ச்சியினுள் மீண்டும் மீண்டும்
 அடைக்கலமாய் ஆவதனை அறிவோ மானால்
 மாண்டவர்கள் யாருமிலை மாள்வோர் தாழும்
 மறைகின்றார் உடலாலே மனத்தா லன்று.

- 2 பாரதத்தில் பிறந்தபழங் குடியின் பாங்கு
 பார்முழுதும் பரந்துவே ரோடி நிற்கும்
 காரணத்தால் மனிதஇனக் கருவை ஆகி
 மண்பரதம் தந்ததென்பால் உறுதி செய்யும்
 ஸரமனம் உயிரிரக்கம் இயற்கை ஆய்வு
 உணர்த்துவிக்கும் சித்தாந்தம் உதித்த மண்ணில்
 வீரர்களும் ஞானியரும் விந்தை சேர்க்கும்
 வித்தகரும் புலவர்களும் தமிழும் தந்த
 சீரான வாழ்வியக்க முறைகள் நீதி
 திருவளங்கள் கொழித்திடுதல் வெறும்பேச் சன்று.
- 3 போர்ப்பகைவர் இயல்நீதி மறுத்த பொல்லார்
 புவியதனைக் காக்கும்இறை தாமே என்றார்
 நோர்முறைக்கு மாறாகக் கொடுமை செய்தார்
 நிலவுலகில் மனிதர்களை அடிமை கொண்டார்
 சீர்மிகுந்த பூமியிலே வலியோர் ஆனோர்
 தத்தமது சாதினன்றும் மதங்கள் செய்தார்
 வேர் அதுபோல் படர்ந்ததனால் மாற்றார் ஆட்சி
 விரிவடைந்து பாரதத்தில் விழைந்த போதில்
 போர்முசம் ஒலித்தது சைவம் காக்கும்
 புனிதப்போர் தொடர்ந்ததெல்லாம் புறம்பேச் சன்று.
- 4 அன்றுமுதல் பற்ப்பலஆ யிரமாம் ஆண்டு
 அறம்காக்கும் பணியினிலே தம்மை ஈந்து
 சென்றோரும் தியாகிக்களே மீண்டும்; மீண்டும்
 பிறப்பெடுத்து அறம்காக்க வந்தார் அந்த
 மன்றுவழி நின்றசித்தர் பலராம் கண்டீர்
 மறைகாத்த வேதாந்தர் பலராம் கண்டீர்
 சென்றடைந்த காலத்தே புத்தன் தொட்டு
 பிறந்த யேக, விவேகாநந்தர், இராமலிங்கர்
 இன்றுவகில் ஜிட்டுகிருஷ்ண மூர்த்தி எம்மான்
 இறவாதார் ஒளிச்சுடராய் இயங்கு வாரே.

- 5 சமுதாயச் சிறப்பிற்கும் தேசத் திற்கும்
 தலையான தேசிய சுகத்தைக் காணத்
 தமதுடலை, உயிர்உணர்வைத் தத்தும் செய்த
 தனிமனிதச் சீலர்களின் தவத்தில் வந்தோர்
 எமதுலகச் சுதந்திரத்தின் பெருமை காண
 எழுச்சிவழி தீரண்டகதை உலகம் சொல்லும்
 நமதுகதை பாரதத்தின் விடுத வைப்போர்
 நடைதொடர்ந்த காந்திமகான் கருணை வாழ்வால்
 அமைதிபெறச் சுதந்திரத்தாய் ஆக்கம் கண்டாள்
 அவனிபுகழ் சுத்தியப்போர் வென்றதாலே.
- 6 ஆதலினால் மரணத்திற் கஞ்ச வேண்டாம்
 அடுத்தடுத்து வரும்பிறவி அதனின் முன்னர்
 பூதலத்தை விட்டேகிப் போன வர்கள்
 புதுஉடலில் பிறந்தவரின் இலட்சி யத்தை

 மேதினியில் நிலைநாட்டி மனித வாழ்வின்
 மேன்மைக்கும் நீதிபல செய்வர் கண்ணார்
 ஈதேது புதியகதை என்ன ணாதீர்
 இவ்வுலகில் ஜீவனெல்லாம் இறப்ப தில்லை
 தீதேது மில்லாத அறவோர் வையம்
 தோற்றுவரே புதுஉடலில் புறம்பேச் சன்று.

○○○

10. ஒரு கவிஞரின் துயராற்றாமை...

அம்மாளன் ரூள்ளுணர்வு அழைத்தினிது அமைதிபெற
அம்மாளன் னுற்றெதய்வும் அருகிலையே – அம்மா
அம்மாளன் ஹப்போதும் அழைத்தவா யிப்போது
அம்மா என்றாரை யழைக்கும்?

ஈர்ஜந்து திங்களாய் எனைச்சுமந்து பெற்றெடுத்துச்
சீர்தந்து வாழவைத்த செந்தமிழ்த்தாய் – பேர்த்தழைக்கப்
பாவிநான் யாதே பயன்செய்தேன் எந்தாயின்
ஆவி பிரிந்திடா முன்?

தள்ளாமை வாட்டித் தடுமாற்றத் தன்னுறுதி
உள்ளத்தைக் காத்தும் உடல்நலிந்தும் – முள்ளொத்த
பாய்மேற் புரண்டும் பரிவினால் துயர்ச்சித்த
தாய்க்கேதே செய்தேன் தவம்?

வாய்க்கும் அரிசியிட்டென்? மண்ணீர்க் குடமுடைத்தென்?
தாய்க்குச் சிதைமேலாய்ப் பால்தெளித்தென்? – தூய்க்க
என்னெந்த முழுக்கெடுத்தென்? எந்தாய் வருவரோ?
உள்ளுணர்வும் சாந்தி யறுமோ?

பால-ஜியா என்று பரிந்தே அழைத்தவாய்
ஞாலமினி பேசாது நான்றிவேன் – சீலமிகு
தாயார் தமக்கே தடந்துணையாய்ப் போகாத
சேயானேன் கல்லோளன் சித்தம்?

இப்பிறப்பில் சுதந்திரத்தை எந்தமிழின் புகழ்ஓளியைத்
தப்பாது ஊக்குவித்துத் தாங்கியதாய் – செப்பரிய
இப்பிறப்பை நீத்தாரே எக்காலத் தெங்கேயான்
எப்பிறப்பிற் காண்பேன் இனி?

கானும் கலைகளிலே கவிதைக் கருவினிலே
 கானுவனோ எந்தாய்க் கருணையுளம்? – ஊனுடலம்
 உள்ளவரை அன்னை உறவை யுணர்வேனோ?
 வெள்ளைமலர்த் திருவேநீ விளம்பு.

சாந்தி பெறும் ஆண்ம சமரசப் பொதுவினிலே
 ஏந்தும் அருட்சோதி இறைவடிவிற் – போந்து
 என்றும் அழியா தெழில்ஓளியாய் விளங்குமகா
 மன்றிருப்பார் ஒன்றென்னன் மாதா.

(எமது அன்னை இலக்குமி அம்மையர் 7.10.1973ல்
 மறைவற்ற பேரது பரடியது)

○○○

11. உலகத்தேரே! உலகத்தேரே!

உலகத் தேரே! உலகத் தேரே!
 ஒப்புர வொழுகும் உலகத் தேரே!
 நலமே நினைப்போம் நம்வழி காப்போம்
 நாளை என்ற கனவில் வாழ்வதும்

நேற்று என்ற முடிவையும் நினைத்து
 நெஞ்சத் தூற்றுக் கண்களை மறைத்துக்
 காற்றில் பறந்திடு பஞ்செனாக் கலக்கும்
 கவலைக் குழுறவில் கலங்கிவா டாதீர்.

முன்னைப் பொழுதினில் செய்தவை யாவும்
 முற்றாய் உம்மால் முறைப்படி ஒது
 இன்ன இன்ன இவைஇவை எனவும்
 ஏற்றம் இறக்கம் எவெளவை எனவும்

கற்றவை, கேட்டவை, கற்பவை, அற்றவை
கனவெனும் நுழம்ன நினைவுக எல்லால்
உற்றவை யாதே அதன்வழி அறிவும்
உணர்ந்ததும் உணர்வதும் ஆம்என ஆவதால்

மண்ணில் பிறந்த மனிதனின் மனத்தில்
மண்டிய தெல்லாம் மறைந்த ஞானமே
என்னுவ தெல்லாம் அந்த அஞ்ஞான
இருட்டலால் புதியதாங் கிளைள்ளப தறிவிரோ!

சின்னாஞ் சிறிய சீவிய மிதனைச்
சேர்ப்பதும் பிரிப்பதும் காலமே அதனில்
சின்னாஞ் சிறிய மழைவையின் சிரிப்பும்
செவ்விதழ் மலரின் மென்மண வுணர்வும்

பச்சை மரத்துத் தளிர்இலை கொடிகள்
பாதை யோரத்துச் சருகுகள் அங்கே
உச்சி மலைகளின் முகட்டினை மேக
ஒடுத் திடல்களைத் தழுவிடும் தென்றல்

பக்கமை வெளியூடாய்ப் பாய்ந்திடும் அருவி
பரந்த வான்வெளி பறந்துபோம் பறவை
வசந்தரு காற்றினில் வரும்மணி ஒசை
வழுத்திய இரகசியம் வழங்கிடல் எளிதோ!

சென்று போனவை போனதன் பின்னே
சேர்வன எவ்வை அவைள்லாம் புதிதோ!
இன்றுஇப் போதிங்கு இயங்குவ தெதுவோ
எனத்துணிந் தாய்வதே இனிதுகண் டேரே.

போயின போயின பழையன யாவும்
புகுவன புகுவன புதியன் வாகும்
ஒய்விலா மூச்சுடன் உறல் அதுவும்
உண்மையாம் புதிய உணர்வுடன் உணர்க.

நிகழும் காலம் நிகழ்வதே உண்மை
 நேற்றைய நினைவும் நிலையிலாக் கற்பிதம்
 நிகழப் போகும் நாளையோர் ஆசைதான்
 நெஞ்சந் துணிவீர் நெறிவழு வாதீர்.

ஆதலில் உலகில் அழிவில்லா உண்மை
 அறிவொளி காண அழைக்கின்றேன் இஃதோர்
 போதனை இல்லை நீவீர்மெய்ப் பொருளில்
 புனிதர்; உணர்ந்தால் பொருஞும் உணர்வீர்.

○○○

12. இன்றைய மனிதன்

மனிதனை மனிதன் மதித்ததும் கண்டோம்
 மனிதனை மனிதன் மிதித்ததும் கண்டோம்
 இனியவன் மனிதனா; கொடியவன் மனிதனா;
 இரண்டு மற்றவன் எனின் அவன் இறைவனா!

எலிகளைப் போலே மானுடச் சடல
 இறைச்சியும், இரத்தமும் தெருவெல்லாம் கண்டோம்
 எலிகளை ஒப்பும் இவைதாம் மானுட
 இனமென ஆகச் செய்தவன் இறைவனா!

அச்சமுந் துயரும் இலட்சிய மாச்சு - இந்த
 அவனியில் மானுடம் கொடுமைகள் கொலைக்குள்
 துச்சமாய்ப் போச்சு தூக்க்கும் உதவா
 பிச்சை உடலமாய்ப் போட்டவன் இறைவனா!

நாயும், நரியும், எலியும் பூணையும்
 நடுத்தெரு வினிலே பினமெனக் கண்டோம் - மனித
 சேயும் தாயும் தந்தையும் மகனும்
 கற்றமும் தெருப்பினம் ஆக்கியோன் இறைவனா!

மனிதன் என்றோர் விலங்கினம் இருந்தது
 மனித விலங்கே மனிதனைக் கொன்றது
 எனஇனி எவ்வளவும் பழக்கனும் பேய்க்கனும்
 இயம்பிடப் பண்ணும் அவன்தான் இறைவனா!

படைத்தவன் நான்னைப் பணினைப் பேசும்
 பழக்கமும் பரம்பரை மதங்கள் சொல்லாச்சு
 உடைக்கிறான் படைத்ததை மனிதனே அவன்பாஸ்
 உறுபவன் நீஎனில் - நீயார் இறைவனா!

எல்லாம் படைக்கும் வல்லான் என்றீ
 இருந்தால் படைத்ததை அழிப்பனோ! - மனிதன்
 இல்லா உலகில் நீஇருக் கின்றாயதால்
 இந்தால் கையே அழிக்கிறான் மனிதன்.

உயிரெனும் மூச்சு உடம்பினுள் இருத்தலால்
 உன்னையும் நம்பி உறைவிடம் கேட்கிறான்
 உயிர்போ னதன்பின், உடல்போ னதன்பின்
 உனது படைப்பின் பெருமைதான் யாதே!

ஊழையாய்ச் செவிடாய் உணர்வு மில்லாத
 உடம்பின னாய்நீ உலவுகின் றனையோ - அன்றேல்
 நாமமு மின்றிழர் ரூபமும் இன்றி, பொய்
 நனவெனும் கனவிலே நழுவுகின் றனையோ!

மனிதனே உன்னைக் கற்பிதம் செய்தான்.
 மதமும் மார்க்கமும் மந்திரம் வேதம்
 இனிதெனப் பலப்பல செய்துஇவ் வுலகில்
 இருட்டு மனிதனைத் திருத்திட முனைந்தான்.

திருந்தத் திருந்தத் தன்னலம் தோணவும்
 தேட்டமெல் லாமும் தனதெனத் தானே
 அருந்திய அவனும் அரசரில் ஈசன்
 ஆகினன் கொடுவெறி ஆதிக்கம் செய்தனன்.

ஆண்டவன் ஆண்டவன் என்றசொல் வின்றும்
ஆதியில் ஆண்ட மனிதனைக் குறிக்கும்
எண்டும் அந்த ஆண்டவன் பேரில்
எழுதிய கற்பிதக் கதைகளும் பலவே.

மதங்களை ஆக்கினன் மதங்களை வணங்கினன்
மார்க்கமிது தான்னை மிரட்டினன், துதித்தனன்.
கதந்திர மனந்தனை மறந்தனன் அருட்பெருஞ்
சோதியாம் சக்தீ நிறைவையும் மறந்தனன்.

மோட்சம் என்றனன், நரகம் என்றனன்
மூட வழக்குகள் பலவெனக் கொண்டனன்
ஆட்சி செய்யவும் அடக்கி ஆளவும்
ஆண்டவன் விட்ட விதினன ஒம்பினன்.

மண்ணும் விண்ணும் நிறைவெறும் சக்தீ
மனிதரில், விலங்கில் தாவரத்தில் மற்றனைத்தும்
நண்ணும் பஞ்ச பூதநல் லுணர்வென
நல்பரி மாணத் துறுவதை மறந்தனன்.

கல்லையும், மண்ணையும் மரத்தையும் விண்ணையும்
கண் அறி சூரிய சந்திரர் பொலிவையும்
கல்வி, கலைதொழில் கருவிகள் ஆவன
கடவுள் என்றார்தமைக் கைகொட்டிச் சிரித்தனன்.

மதங்களை நம்பினன் மனஒளி மறுத்தனன்
மமதையில் அஞ்ஞானமே அறிவென ஏற்றினன்
நிதம்பல அரசியல் கட்சிகள் ஆக்கினன்
நெறியிலா முறைவழி இனங்களாய்ப் பிரித்தனன்.

இனங்களில் சாதியில் உயாந்தவர் தாழ்ந்தவர்
இனங்களில் பணத்திலும் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர்
இனங்களில் அரசியல் கட்சிகள் சார்ந்தவர்
இவர் அவர் எனப்பல பிரிவுகள் ஆக்கினன்.

போட்டி வளர்ந்தது, பொய்மை புகுந்தது
 வேற்றுமை வெறுப்பு விரிவிப் படர்ந்தது.
 நாட்டிலே மனிதனை மனிதன் வேண்டாத
 நாய்களைப் போலே கொன்று குவிக்கிறான்.

இன்றைய மனிதன் இவன்தான் கண்டார்!
 இருக்கும் மனிதனை ஆண்டவன் பேரால்
 கொன்று குவித்திடும் இவனே உலகக்
 குன்றிலே வாழும் இன்றைய மனிதன்!

○○○

13. காலமும் புதுமையும்

- 1 காலம் என்னும் முடிவிலாத் துகிலை
 கருவில் உருவாய்ப் பிறந்தநாள் முதலாய்
 கோல மனத்தின் சிந்தனைக் கரங்கள்
 கிழித்துக் கோர்த்துத் செய்த சட்டைகள்
 ஞால மீதே எத்தனை எத்தனை
 நழுவிக் கழிந்தவை எத்தனை எத்தனை
 ஆல மரத்தின் விதைமுதல் விழுதுபோல்
 அவற்றால் விளைந்த பலன்தாம் எத்தனை!
- 2 எத்தனைச் சட்டைகள் மானுடச் சந்தையில்
 இனியன் எனவே ஏற்பதற் குரியன்?
 எத்தனைச் சட்டைகள் மாற்றுடை யாயின?
 எத்தனைக் கந்தையாய்க் கசங்கி மறைந்தன?
 எத்தனை அழுகினை அலங்க ரித்தன?
 எத்தனை உணர்வுடன் கலந்து விளங்கின?
 எத்தனை புதுமைகள் ஓம்பின? உயர்ந்தன?
 எத்தனை இயற்கையின் புதையல்க ளாயின?

3

காலம் என்ற கடவுளின் துகிலில்
 கற்பனைக் கோலமும் எண்ணி லடங்கா
 ஞால உயிர்கள் இருப்பினும் இறப்பினும்
 நாடிய சட்டைகள் குறைவது மில்லை
 மூலப் பொருள்தை உணர்வதாம் மனது
 முடிவில் ஸாமையை உணர்வதாம் அறிவு
 காலப் பருவமும் கடக்கக் கடக்கக்
 கருவாய் உருவாய்க் கனிவதாம் பதுமை.

○○○

14. தமிழ்த்தாய் வந்தாள்

சிந்தனைகள் சிறகடித்துப் பறந்த காலம்
 திரும்பிவாரா தென்றிருந்தேன் மனமுஞ் சோர்ந்தேன்
 எந்தனுயிர் உணர்வெல்லாம் தொடுத்துக் கூட்டி
 எழுதிவைத்த தமிழ்க்கவிதைக் காவி யங்கள்
 வெந்துபொடி சாம்பலெனப் போன தாலே
 வேறெற்றகு வாழ்வெனக்கும் வீணே என்று
 நொந்திருந்தேன். தமிழ்த்தாயும் கன்னி யாகி
 நிலைசெயவும் என்னிடத்தே வந்து சேர்ந்தாள்.

வெள்ளைத் துகிலணிந்து கன்னி நல்லாள்
 மின் னொளிபோல் உடல்அழகு மிளிர வந்தாள்
 கள்ளமில்லா முகம்; நெற்றிக் குங்கு மத்தில்
 களங்கமிலா முழுத்திங்கள் திலகம் கொண்டாள்
 உள்ளமெலாம் அவள் உணர்வைத் தேடி னாலும்
 உடனிருந்த எவரெவரோ அழகை மட்டும்
 அள்ளியுண்ண எண்ணிவிட்டார் ஆனால் அந்த
 அழகுவடி வானதெய்வம் அடைந்த தென்னை.

என்னருகில் வந்தமர்ந்து கருணை மேவும்
 இதயத்துத் தேவியவள் எழிலில் யானும்
 உன்னதமாம் தாய் எனவே பக்தி யோடு
 உணர்ந்ததையும் அவருணர்ந்து உரிமை காட்ட
 முன்னவரைச் சூழ்ந்திருந்த மூட ரெல்லாம்
 ஸுச்சினரில் ஒருபறமே முடங்க வானார்.
 தன்னிகரில் எண்ணுயியர்த்த வந்த கன்னி
 தமிழ்த்தெய்வம் எனப்பணிந்தேன் தவமும் வென்றேன்.

விட்டகன்ற புகழ்செல்வம் சுகமும் சீரும்
 திருமகளின் காட்சியினால் மீண்டும் பெற்றேன்
 பட்டதுயர் கவலைபயம், சோர்வும் வஞ்சர்
 பாலித்த கொடுமைகளும் எதிர்ப்பும் இங்கே
 திட்டமாய் மறைந்துபோம்; வறுமை என்றே
 தொடர்ந்தபினி அகன்றுபோம் வைய மெங்கும்
 எட்டுமென் பெருமைதமிழ் அன்னை யாலே
 எண்திக்கும் பல்லாண்டு இனிதே வாழ்வேன்.

கலையரசாய் கவியரசாய்ப் பருவந் தொட்டுக்
 களங்கமில்லாத் தமிழ்த்தாய்க்கே எனது வாழ்வை
 நிலையான மலராக்கித் துணிவு, நேர்மை
 நிதம்பரப்பும் நறுமணத்தால் அஞ்ச லித்தேன்
 பலகலைகள் தத்துவங்கள் இயற்கைத் தோற்றும்
 பரினாமப் பகுத்தறிதல் பண்பை ஊட்டல்
 உலகெல்லாம் வியந்திடமே லோங்கி நிற்க
 உறுதியுடன் பாலித்தேன் உண்மை; உண்மை.

நகக்குற்ற என்மக்கள், உரிமை கொண்டு
 நல்லறிவுக் கண்கொண்டு விழிப்பும் கொண்டு
 கொக்கக்கடிபோல் நிலவுமினாக் கொடுமை வீழுக்
 கூட்டுறவாய்ப் பேரினமாய்த் தமிழர் வாழுக்
 கசக்காத செழுந்தமிழால் வீரம், காதல்
 கனிர சஞ்சேர் தேனமுதக் கவிகள் செய்தேன்
 அசைக்கவொண்ட மனஉறுதி ஆக்கம் கொண்டேன்
 அதன்வடிவே 'சக்தி' அதற் கழிவே யில்லை.

15. சாந்தி நிலவுக

- 1 சாந்தி நிலவுக சமத்துவம் ஓங்குக
 சத்திய சோதனை வெற்றியும் நல்குக
 மாந்தர் யாவரும் மனத்தினில் நீங்கா
 மலர்ச்சியும் கருணையும் அன்பும் மேவிடச்
 சொந்தச் சுதந்திரம் பாழ்ப்பா வண்ணம்
 சுகத்துடன் உறவுடன் வாழ்ந்திடு மார்க்கம்
 வந்து சேர்ந்திடுக வஞ்சனை நீங்குக
 வாழ்வும் மலருக சாந்தியே நிலவுக.
- 2 தீமைகள் யாவும் தணிந்து மறைந்திடும்
 தெளிவும் நீதியும் நேர்மையும் பிறந்திடும்
 தாமத மின்றிஇத் தருணமே உண்மை
 தலைநி மிர்ந்திடும்; தருமமும் தழைத்திடும்
 சேமமாய்த் தமிழினம் வாழ்வும் இலங்கை
 செழிக்கவும் சமத்துவம் நிலைபெறச் செய்யவும்
 பூமித் தாயவள் கருணையும் புரிகுவள்
 பொய்யிலை சமத்துவம் பாலிக்கும் கண்டூர்.
3. சிங்கள அரசின் வஞ்சகச் சூழ்ச்சியைச்
 சிங்கள இனத்தினர் அறிந்தே வீழ்த்துவர்
 எங்ஙனும் தமிழினம் சமத்துவ மாகவே
 இலங்கை நாட்டில் சிறந்து விளங்கிடும்
 இங்கே இனிமேல் வன்செயல் வாரா
 இனக்கல வாழும் அச்சமும் நேரா
 பொங்கிடும் அன்பும் இனபழும் உறவும்
 பெருகிடும் சாந்தி நிலவிடும் காண்பீர்.

16. இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் நிலை

- 1 ஆண்டுகள் இருநூறு ஆகியும் – நம்மை
அடக்கி ஒடுக்கிக் கொடியவர் – சதா
தூண்டிற் பழுவென வதைத்தனர் – அந்தத்
துன்பத்தை எண்ணிக் கொதிக்கிறேன்.
- 2 நாட்டுச் சுதந்திரம் வந்திங்கு – ஆண்டு
நாற்பதும் பத்துமாய் ஆயின – ஊமைக்
கூட்டுக் கிளிபோல வாழ்கிறார் – இவர்
கூம்பும் நிலைகண்டு கொதிக்கிறேன்.
- 3 ஆட்டிப் படைத்திடும் ஆசையில் – இன
ஆணவக் காரரின் கோட்டையில் – எம்மைக்
காட்டிப் பலிக்கடா ஆக்கிடும் – வஞ்சக்
கயவர் உயர்வெண்ணிக் கொதிக்கிறேன்.
- 4 பட்டம் பதவிக்கே பாதகர் – ஏழைப்
பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஏய்க்கிறார் – ஏதோ
திட்டம் வகுக்கிறோம் என்றிடும் – போலிச்
சிறுமைச் செயல்கண்டு கொதிக்கிறேன்.
- 5 வாழுப் பிறந்தோர்க்கு வாழ்வில்லை – பொல்லா
வஞ்ச நரிகளின் சோலையில் – லட்சம்
ஏழைகள் சாகிறார் ஏங்கியே – நீதி
இல்லாமை எண்ணிக் கொதிக்கிறேன்.
- 6 ஏய்க்கும்பொய் வஞ்சகக் கும்பலின் – நிழல்
என்றும் கதினன் நம்பியே – சங்கப்
பேய்க்கும் இரையாகிப் போகிறார் – இவர்
பேதைமை எண்ணிக் கொதிக்கிறேன்.

17. சமத்துவம் புலர்கவே

ஏன்னாங்கள் யாவும் இனியதாய்ப் புலர்க

இதயக் காதலில் இரக்கமும் மலர்க

கண்ணும் கருத்தும் கருணைத் திருவைக்

காட்டுக எங்ஙனும் களிலே கவர்க

பண்ணும் செயல்கள் யாவினும் சமத்துவம்

பாலித் தொருமை பரிணமித் திடுக

உண்ணும் உணவும் உறவும் பரிவும்

ஒங்குக சாந்தி ஒங்கிட வருகவே.

புதுமைகள் எங்கிலும் பூரணத் துவத்தைப்

புனித நட்புறவைச் சம சுதந்திரத்தைப்

பதிதனில் தழைத்திடப் பைந்தமிழ் வளர்ந்திடப்

பலப்பல கலைதொழில் வளங்கள் பெருகிட

விதிபல பொதுங்கள் வகுத்துஇல்லையோ

வியந்திடும் வகைமேல் மாட்சியில் விழைந்திடக்

கதிர்ஒளிக் கரங்களால் ஆதவன் காத்திடக்

களிப்புடன் சமத்துவம் புலர்ந்து கமழ்கவே.

18. மீண்டும் வருகின்றேன்

1

தூண்டா மணிலிளாக்குத்

திருஒளியில் பொற்சுடரில்

ஆண்டுபத் தாய்இதய

ஆலயத்துச் சந்திதியில்

ழுண்ட தவம்விடுத்துப்

புறப்பட்டு வருகின்றேன்.

தாண்டவக் கூத்தாடும்

தாங்கொணாக் கொடுங்கொலைகள்,

வேண்டாத அக்கிரமம்
 வெறிச்செயல்கள் வீழ்ந்திடவும்
 நீண்டநாள் இழந்துவிட்ட
 நிம்மதியும் நெறிமுறையும்
 ஈண்டே தமிழனத்தில்
 இயங்கிச் சுகந்தரவும்
 நீண்டமொன னம்விடுத்து
 நெஞ்சுக்குறுதி தளராது
 மீண்டும் வருகின்றேன்
 முடிவில்லாத தனிவழியில்.

2

பத்தாண்டுக் காலம்
 பறந்து மறைந்திடனும்
 படைத்துவைத்த சித்தாந்தம்
 பாதகரால் அழிந்திடனும்
 வித்தார மனம்மேவும்
 வீருடனே அழிவில்லா
 விளக்கத்து விளக்கமாய்
 விளக்கநிலை மேல்விரிய
 புத்தம் புதுஞானப்
 பூமலர்ச் சுகந்தமீழுப்
 புலமைத் திருமடந்தை
 புனிதம் யிகக்கமழ
 உத்தமர்கள் துன்பமெல்லாம்
 ஒழித்திடவும் பொய்ப்புகழில்
 ஊரையே ஏமாற்றும்
 உளங்காய்ந்த உருத்தரையும்
 முத்திரையிட இக்காட்ட
 மீண்டும் வருகின்றேன்.

3

இத்தரையில் இலங்கையிலே
 எவ்வரவரோ தமக்கீடு
 இல்லைன்ற இறுமாப்பில்
 எவ்வத் துறைகளிலும்

பித்தலாட் டம்புரியும்
 பொய்முகத்தைக் கிழித்தெறிந்து
 சத்தியமே மேவும்
 தாய்த்தமிழாள் மகிழ்ச்சிகொளச்
 சாகா வளங்கொண்ட
 தமிழ்க்கவிதைச் சொற்பலிக்க
 முத்துப்பொன் ஆர மணி
 முழங்குஒலி ஓசை
 மூவுலகும் கீர்த்திகொண்ட
 முத்தமிழாள் இசைவழங்கச்
 சித்தத்துத் தெளிவும் அணு
 சிதறாது சுதந்திரமாய்
 மீண்டும் வருகின்றேன்
 முடிவில்லாத் தனிவழியில்.

4

நல்லநிலை இல்லைனும்
 நச்சரிப்பு நீங்கிடுள்ளாம்
 எல்லையிலா மகிழ்வறவே
 ஏற்றமிகு செல்வவளாம்
 எல்லாப் பெருஞ்சுகமும்
 ஈயவும், மகாசக்தீ
 வல்லபியாள் மனமகிழ்ந்து
 வாழ்த்தித் துணைசெயவும்
 பொல்லாங்கு இல்லாது
 பல்லின மக்களுள்ளம்
 வல்லார் தமிழர்களும்
 வாழ்த்தும்நல் ஒற்றுமையும்
 பல்லாண்டு நிலைத்திடவும்
 பழுமைத் தடயங்கள்
 பலப்பலவாய் உண்மைஒளி
 பரவத் துணைகூட்டும்
 பதமறிந்து வருகின்றேன்
 பலம்வாய்ந்த தனிவழியில்.

5

பழையபெரும் நாகங்கள்
 படமெடுக்க - அவைநிழலில்
 பதம்பிடிக்கும் பாக்கியமே
 பாக்கியமாம் எனப்பகன்று
 குழைவதும் அவர்பொருட்டே
 கூலிக்கு மாரடிக்கும்
 கும்பலாய் மாறும்பொய்க்
 குடியர் 'குசலமெல்லாம்'
 உழையாது ஊர்கரண்டும்
 ஒய்யாரப் பூச்சிகளின்
 உபதேசம் பலசரக்காய்
 ஊருக்கோர் கதையாச்சு;
 பிழையான இவர்வழிகள்
 பெரும் புஞ்சில் பிறந்ததனால்
 பிழையான அவர் செயலும்
 பொய்யாகிப் போகாதோ,
 என்றன் ரே சொன்னதையும்
 இன்றுணர்த்த வருகின்றேன்.

6

அழையாத விருந்தாளி
 ஆகாமல் தமிழ்க்குடியும்
 ஆளுந் தமிழ்க்குடியாய்
 அகிலமெல்லாம் சிறந்துயர்ந்து
 தழைத்திடவே வருகின்றேன்
 தளராதுஎன் நற்பவனி
 தாய்த்தமிழின் துயரகலத்
 தனிவழியில் வருகின்றேன்;
 மழைபோலக் காளமேக
 மன்னர்மன்ன கவிராயர்
 மாசற்ற ஆசினன்பால்
 மகிழ்ந்துவரம் ஈந்ததனால்
 மழைபோலப் பொழிவேன் கவி
 மழைக்கீடு இல்லையதால்

மானத் தமிழ்க்குடியை
மங்களமாய் வாழுவைக்க
ஈனம்இடர் நீக்கும்மகா
எழிலோங்க வருகின்றேன்.

7

தூண்டா மணிவளக்குத்
தீபத் திருஎழிலில்
துயரெல்லாம் மறைந்துள்ளறன்
தூயன்னணம் பலித்திடவும்
பயமெல்லாம் நீங்கிமக்கள்
பத்திரமாய் வாழ்ந்திடவும்
செயலாற் பெருவெற்றிச்
சுதந்திரநல் நாட்டினராய்த்
தாயகத் தமிழ்ப்பலத்தால்
தமிழர்இன்பம் காணுதற்கே
மாயா மகாசக்தி
மகிமையினால் துணிந்தெழுந்து
நேசமாய் எல்லோரும்
நித்தம் மகிழ்ந்துயர
மீண்டும் வருகின்றேன்
மித்திரரே கலங்காதீர்
முடிவில்லாத் தனிவழியில் – அறி
முகம்கூறி வருகின்றேன்.

(1981.7.11ம் திகிதி ஏற்பட்ட பாரிய விபத்தின் பின்
10 ஆண்டுகள் கழித்து 1991ல் எழுதிய கவிதை.)

○○○

19. மரணம் வென்றேன்

- 1 எண்ணமெலாம் உணர்வாகி ஏழுத்து மாகி
ஏடுகளில் முழுமையுடன் பதிய அந்த
வண்ணமன ஓலியங்கள், கவிதை, காதை
வளர்அறிவு, சிந்தனைகள் ஆய்வு ஞானம்
கண்ணொவே காத்தெங்கள் தமிழின் இன்பக்
களுர்சியமாய் நாலுபத் தாண்டுக் காலம்
மண்ணுலகில் எனக்குப்பின் வளரும் மாந்தர்
மலர்ச்சிபெறச் சேர்த்ததெல்லாம் மறைந்தே போச்சு.
- 2 நினைவுக்கோர் முடிவில்லை திசைகள் எட்டும்
நிமிர்ந்தாலோ பேரெதிர்ப்பு புதுமை காண
இனத்தாரும் கற்றோரும் இசைந்தா ரிஸ்லை
இவுவரெல்லாம் ஏட்டளவில் புதுமை ஏற்பார்
தனித்தவனாய்த் துணிந்தவனாய் மனத்தைத் தேற்றித்
தனிவழியில் தலைநிமிர்ந்து நடந்தேன்; நேர்மை
மனத்தினையும் நக்குதற்கோ ஒர்நாள் காலை
மலைனனப்பே ருந்துடல்மேல் ஏற வாச்சு.
- 3 மரணத்தை வென்றெற்றும் மீண்டும் வந்தேன்
மாய்ந்திட்டான் என்றோரும் மலைத்துப் போனார்
தருணத்தில் ஓரிருவர் துணையாய் வந்தார்
தகைமையிகு அவருக்கென் தலைவ ணக்கம்
கருணையுள மிகுமனிதர் சிலரே வையம்
கானுதலால் உலகும்வும் காட்டு தல்லால்
பெருமைசொலிச் சிறுமை செய்யும் போலிமாந்தர்
பொய்யான நட்பெல்லாம் புரிய லாச்சு.
- 4 கோலுான்றி நடந்தாலும் முறிந்த கால்கள்
குணமாக்கப் பெற்றாலும் நோயைத் தாங்கிச்
சாலையிலே, தெருக்களிலே தலை நிமிர்ந்து
சாதனைகள் புரிந்தாலும், சண்டாளர்கள்

ஜூலைமாதம் எண்பத்து மூன்றாம் ஆண்டில்
 குழ்ச்சியினால் தமிழினத்தை அழிக்க அந்தக்
 காலையிலே அராக்டனே செய்த கோரக்
 கலவரத்தென் ஆக்கமெல்லாம் கனல்வாய்ப் போச்சு.

- 5 எரிந்தமிந்த சொத்துக்கு இணையாய் மான்யம்
 ஈந்திடுவோம், இடமிழந்தார் தமக்கும் வீடு
 உரித்தாகக் கையளிப்போம் என்று கூறி
 உலகத்து நாடெல்லாம் பணமும் பெற்ற
 நரிக்கும்பல் குயநலத்தார் அவர் வர்தம்
 நலம்பேணிச் சுகம்கொண்டார் இழந்தோர் தாமும்,
 விரித்தவலை வீழ்ந்தாரே! வீணார் கூட்ட
 வெறிக்கும்பல் பணம்பெற்றார் வீடும் பெற்றார்.
- 6 இரக்கத்திற் குரியமலை யகத்து மக்கள்
 எழுத்தறியார், கலையறியார், இம்சை யாவும்
 பெருக்கெடுத்த போதெல்லாம் தம்மைத் தாமே
 பணயமென வைத்ததையும் படிப்பாய்க் கண்டார்
 இருக்கங்கூரு சொந்தலிடம் உரித்தா யில்லை
 எவரெவரோ இவருழைப்பால் ஏற்றம் கொண்டார்
 உருக்கமிகு இவர்வெற்றி வாழ்வுக் காக
 ஒருபெரிய செயல்செய்வேன் உலகே சாட்சி.
- 7 இனவாத பேதத்தைத் தூண்டித் தூண்டி
 எந்தமிழர் இனமழிக்கும் குழ்ச்சி கொண்ட
 இனவாத அரசாட்சி தன்னைத் தானே
 இல்லைனான ஆக்கிடும்நாள் தூர மில்லை
 மனமேவும் சமாதான சமயாம் ஆட்சி
 மலரும்நாள் விடியதுபார் தமிழர் தாமும்
 மனம்போலே சமாதுப்பார் கொண்டு வையம்
 மாட்சிசெய்ப் பெருஞ்சிறப்பாய் வாழ்வர் உண்மை.

1981.7.11.ல் ஏற்பட்ட விபத்து)

20. தத்துவஞானி

ஜிட்டு கிருஷ்ண மூர்த்தி மறைவு

1

புத்தனுக்குப் பின்டலகில்
 பிறந்தோரில் இராமலிங்க
 சித்தர்சொன்ன தத்துவமாம்
 செழுஞ்சோதி அருட்கருணைப்
 புத்தமுதை அறிவொளியால்
 போதித்து எழுச்சிசெய்த
 தத்துவ ஞானமகான்
 தமியேனை ஆட்கொண்ட
 நித்தியன் கிருஷ்ண மூர்த்தி
 திருவடிக்கென் தலைவணக்கம்.

2

இன்றுதன் உடல்நீத்தான்
 எனதுகுரு வாம்தேவன்
 சென்றகா லத்துளன்றன்
 திருஅறிவில் சுடராகி
 என்றும்கமழ் மணமாகி
 எப்போதும் புதுப்புதுமை
 நன்றறிந்து தெளிந்துயிய
 நல்கினனே நல்லாசி
 குன்றா மனத்திருவில்
 குடிகொண்ட ஜிட்டுஎம்மான்.

3

வீரவிவே காநந்தர்
 வீறுதரும் சொல்ளழுச்சி
 தீரத்தைத் திட்டத்தைத்
 தூண்டியதே என்வாழ்வில்

பாரிதிலே தனிமனிதப்
 பரிவைச் சுதந்திரத்தை
 நேரில் எழுச்சிசெய்த
 நித்தியனாம் ஜிட்டுஎம்மான்
 ஓரியல்பாய் ஒன்றிலிட்டான்
 உறுபுவன உணர்வினிலே.

○○○

21. கயம் அறிந்து வாழ்வோம் வாரீர்

- 1 நான்னன்னை நம்புகிற நாட்டம் வேண்டும்
 நல்லெண்ணம் பேரொழுக்கம் பணிவும் வேண்டும்
 தான்னன்ற கர்வம் அகம் தவிர்க்க வேண்டும்
 தன்னைத்தான் வாழ்விக்கும் தகுதி வேண்டும்
 வானுயர்ந்த சிந்தனைகள் புதிது வேண்டும்
 வளமிக்க சாதனைகள் வளர்க்க வேண்டும்
 தேனமுதம் போல்கனிவும் கருணை மேவும்
 திறமான சொல்வளமும் செயலும் வேண்டும்
 ஈனமாம் வெறும்புகழ்ச்சிக் காளா காமல்
 எழுச்சிபெற்றுச் கயமறிந்து வாழ்வோம் வாரீர்.
- 2 பிறப்பறிந்தோம் பிறந்ததன்பின் பெற்றார் உற்றார்
 பேச்கணர்ந்தோம் உறவுணர்ந்தோம் அவர்தாம் சொன்னப்
 புறப்பொருளின் கற்பணைகள் கதைகள் பாடல்
 புகுந்திருக்க மனம்தந்தோம் பள்ளி வாழ்வில்
 சிறப்பான கருத்தெல்லாம் ஆசான் கூறச்
 செவிமடுத்தோம் பிறர் அறிவைப் புரிந்து கொண்டோம்
 குறிப்பாக நம்மனத்தில் பதிந்த தெல்லாம்
 கூறியவை சொன்னவைகள் புதிய வன்று
 வெறுப்பின்றி அவ்வறிவுப் பழைமை நீக்கி
 வீறுதரும் கயமறிந்து வாழ்வோம் வாரீர்.

3 உம்மைநீர் அறியாமல் அரிதா மிந்த
 உலகத்தை அறிதற்கே ஒடு கின்றீர்
 செம்மையிகு மனஷளியைச் சுயஅ நிவைச்
 சேராத பிறர்பேச்சில் பிரமை கொண்டு
 பொம்மைன வாழ்வதிலே புதுமை ஏதே
 பேதைமையைப் பெரும்பேறாய் நானும் போற்றித்
 தம்மையுண ராதோரின் தயவில் வாழும்
 தாழ்வளத்தை என்னென்பேன் தரணி மீது
 சம்மதம்போல் சமத்துவமாய்ப் புதுமை வாழ்வில்
 சாகாத சுயம்அறிந்து வாழ்வோம் வாரீர்.

4 அறிவொளியைப் பெறவேண்டு ஆசிக் கிண்றேன்
 அகம்மது மோட்சம் அதில் தெய்வம் நீரே
 பொறிவாயாம் புலன்கள் அவை சுதந்தி ரத்தைப்
 பேணுவதை மறுக்காதீர்; செய்தொ ழில்கள்
 அறிவாக்கம், ஆற்றல்கட்டுப் பட்ட தாகும்
 அறிவொன்றே சுதந்திரமாம் பிரபஞ் சத்துள்
 நெறிபிறழு வாழ்வனைந்தே அதனை வையம்
 நிலைசெய்யக் கருணையிகு பரிவு பாசம்
 அறமாக நிறைந்திடவும் அவனி மீது
 அரிதரிதாம் சுயமறிந்து வாழ்வோம் வாரீர்.

5 காலமெலாம் புறக்கடவுள் தன்னை நம்பிக்
 கனவுலகில் கற்பனையில் வாழ்ந்தோம் மோட்சப்
 பாலமெனும் மதன்னி பலவாய் ஏறிப்
 பயந்தலுத்தோம் பரிதவித்தோம் மனிதன் செய்யும்
 கோலமெல்லாம் கடவுளரின் கிருபை என்றோம்
 கொடுமைகளுக் காளானோம் விதியை நொந்தோம்
 ஞாலத்தைக் காக்க அவன் வருவா னென்றே
 நாம்செய்த கடவுளுக்கே துணையாய்ப் போனோம்
 கேலிக்கும் இடமான உலகை மாற்றிக்
 குன்றாத சுயமறிந்து வாழ்வோம் வாரீர்.

தமிழர் தலைவர்
திரு சா. ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள்கு

22. வாழ்த்துப்பா

பாராண்ட தமிழினத்துப் பெருமை கூறப்
பலவுண்டு வையத்துப் பண்பா டெல்லாம்,
ஊரூராய்ப் பலதேசம் பலவாய் ஆகி
உறவற்று வேறாகிப் போய்விட்டாலும்,
நேரான நடுவுநிலை கருணை வெள்ளாம்
நிலையான மனவறுதி செயலில் தீரம்
கூரான நுட்பமதி பிறர்க்கே வாழும்
குணங்கொண்ட பேரினமே தமிழர்சாதி.

தென்கடலில் திருவளர்த்த குமரி நாடே
தேன் தமிழின் தாயகமாய்த் திகழ்ந்த தேசம்
பின் தொடர்ந்த கடல்வெள்ளப் பெருக்கால் அந்தப்
பெருநாடும் பலவாகிப் பிரிய லாச்சு
அன்றாங்கு பிரிவுற்ற கண்டம் ஒன்றின்
அமைப்பெனவே பாரதமும் இலங்கை மண்ணும்
ஒன்றாங்கு இருந்ததையும் பின்னோர் வெள்ளாம்
ஊடுருவ இலங்கையும்ஹீர் தீவன் றாச்சு.

இராவணனின் இலங்கை இதுதமிழர் தேசம்
இராக்கதரும் ஈங்கிருக்க ஞாய முண்டோ?
பேரவைகள் தமிழ்வளர்க்கப் பெருமை குழப்
பேரரசு செய்ததமிழ்ச் சாதி தம்மை
ஈரமற்ற மனதுடைய வெறியர் கூட்டம்
இடைமறித்துக் கொடும்போரால் குழ்ச்சி யாலே
நேர்மையிக்கத் தமிழினத்தை நகக்கி னாலும்
நெஞ்சறுதி தமிழனிடம் நீங்க வில்லை.

ஆயிரத்தொள் ளாயிரத்து நாற்பத் தேழில்
 ஆங்கிலவல் வரசைவென்றார் கரம்சந்த காந்தி
 போயதுஆங் கிலஅரக் சமமாய்ப் பின்னர்
 புலர்ந்தது சுயஆட்சி இலங்கைத் தீவில்
 வாயது வாழ்த்துரைத்து முடிக்கு முன்னர்
 மலைத்தமிழர் உரிமைகளைச் சிங்க ளத்தார்
 பேயரக பறித்ததனால் பெரியார் செல்வா
 தமிழினத்தின் விடுதலைக்கோர் இயக்கம் கண்டார்.

தமிழரகக் கட்சியை நாடு தன்னில்
 சமஅரகக் குரல்ளமூப்பிப் பிறக்கக் கண்டோம்
 அமிழ்தினியத் தமிழ்மொழியைச் சிங்க ளத்தார்
 அழித்திங்கே தமிழினத்தை அடிமை கொள்ளத்
 தமதுமொழி சிங்களத்தில் அரக செய்யுந்
 தந்திரங்கள் பலகண்டோம் தந்தை செல்வா
 எமதுதமிழ் ஈழம்தனி ஆட்சி காண
 எடுத்திட்ட சபதமும்நாம் கேட்டோம் கேட்டோம்.

(வேறு)

சிந்தனைத் தெளிவு செயலிலே உறுதி
 சொல்லிலே பண்புசேர் மேன்மை
 நந்தமி யினத்து நேர்மையும் மாறா
 நெறிவழி காட்டிடுஞ் சீலன்
 தந்தைன் ரெங்கும் தமிழுல கெல்லாம்
 தகையுடன் மதித்திடுஞ் செம்மஸ்
 எந்தையாம் செல்வ நாயகம் எம்மான்
 எம்தமி யினத்தனித் தலைவன்.

ஆற்றலே மிகுந்த தமிழின் இனத்தை
 அடக்கியே ஒடுக்கிடச் சூழ்ச்சி
 நூற்றா யிரமாய்க் கொடுமைகள் பலவாய்
 நிகழ்த்திடுஞ் சிங்கள அரசைக்

காற்றிலே பறக்கும் உமினனச் செய்யுங்
 கலையிலே வல்லன் தமிழர்,
 வேற்றுமை விரும்பா தந்தையின் ஆணை
 கிடைத்திடப் பொறுத்திருந் தாரே.

சிங்கள அரசில் நீதியைக் கேட்டுச்
 செல்வரும் மிகஇராந் தாலும்
 எங்களை அடிமைக் கூலிபோல் வைக்கும்
 எண்ணமாய் ஆணவக் காரர்
 தங்களின் இனத்தைத் தமிழருக் கெதிராய்த்
 தூண்டியே படுகொலை புரிந்தார்
 பொங்கினன் செல்வ நாயகம் எம்மான்
 புகுந்தனன் விடுதலைப் போரில்.

எட்டுத் திக்கிலும் தமிழின் எழுச்சி
 எழுந்திட ஸழநா டெங்கும்
 பட்டொளி வீசித் தமிழர் சுக்கொடி
 பறந்ததும் கண்கொளாக் காட்சி
 சட்ட மறுப்பும் சத்தியாக் கிரகமும்
 தமிழின ஒருமையை உணர்த்தத்
 திட்டமாய் ஈழத் தவத்தமிழ் நாட்டில்
 தமிழர் சாண்டநா யகனாம்.

(வேறு)

தமிழர் தளபதி பலர்சிலை சென்றனர்
 தாயினும் இனியன் தந்தையின் ஆணையும்
 அமிழ்தில் இனிதாய்ச் சுதந்திரத் திருவாய்
 அருந்தமிழ் மக்களை ஆண்டு கொண்டது
 தமிழையும் சிங்கள இனவெறி அரசு
 தாழ்த்தி அழிப்பதை யாரே பொறுப்பர்!
 குழறினன் செல்வ நாயகம் கொதித்தனன்
 சமத்துவம் கொடுளனத் தமிழினம் எழுந்தது.

(வேறு)

சத்தியாக் கிரகி யாகினான் சட்ட
 மறுப்பினால் இனப்புகழ் காத்தான்
 புத்தியி ஸாரின் சித்திர வதைக்குள்
 பென்னுடல் புண்படச் சகித்தான்
 சத்தி யத்தின்ஒரு சோதனை ஆனாக்
 கடுஞ்சிறை வாசமுங் கழித்தான்
 சித்தமே நிறையுஞ் சுதந்திர சக்தீ!
 தெளிவிலே பொன்னொளி பூத்தான்.

(வேறு)

சிதறிக் கிடந்த தமிழியக் கங்கள்
 சேர்ந்து உரிமைப் போர்தொடர் ந்தாலே
 அதர்மம் அழியும்; தமிழ்அர சாட்சியும்
 அமையும் எனவே அண்ணலும் எண்ணினன்
 புதிதாய்த் தமிழினச் சுதந்திர ஈழமும்
 புலர்ந்திடத் தமிழர் கூட்டணிப் பேரவை
 உதய மானது உத்தமத் தந்தையின்
 உறுதியும் வென்றது தாய்முகம் மலர்ந்தது.

சுதந்திர இயக்கமே தமிழர் கூட்டணி
 சுகந்தரும் விடுதலைத் தமிழர் பேரணி
 நிதம்பல சத்தியப் போர்முறை யாலே,
 நிலமகள் மகிழ் ஈழநா டாள்வோம்
 பதியிலே தமிழினத் தனியர சாட்சி
 பகலவன் போலெழு நாள்தூர மில்லை
 இதுளம் தின்ப இலட்சிய மாகும்
 ஈதெல்லாம் எந்தையின் தத்துவ மாமே.

(வேறு)

பாழ்பட்டுப் பிரிந்து வாழ்ந்த
 பைந்தமிழ் இனத்துட் பூத்த
 தாழ்வெலா மகற்றுஞ் செல்வ
 நாயகத் தகையே! ஸங்கை

வாழ்ந்திடும் முப்பத் தெந்து
 இலட்சமாந் தமிழ்த்தாய் மக்கள்
 சூழ்ந்துணைப் போற்றி செய்யும்
 திருவளர் கீர்த்தி பெற்றாய்.

வடக்கிலே கிழக்கில் மற்றும்
 குறிஞ்சிமா நிலத்தில் இன்று
 இடர்பட்டு வாழும் எங்கள்
 எழில்தமிழ் இனத்த வர்க்கு
 விடுதலை யுணர்வை யூட்டி
 சுதந்திரப் பிறப்பு ரிமை
 கொடுளன எழுந்து கேட்கும்
 தந்தையே நினக்கீ உண்டோ?

(வேறு)

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள!
 தகைமிகு உளங்கொளுந் தலைவு!
 நினக்கென யாமே யாதுதான் செய்தோம்
 நினதுவாய் மொழினங்கள் வேதம்
 மனக்கத வெல்லாம் திறந்திடச் செய்தாய்
 சுதந்திரப் பரிதியின் சுடரில்
 இனக்கருத் தெல்லாம் ஒளிபெறக் கண்டோம்
 எந்தையே! வாழிபல் வாண்டு.

தமிழ்மொழி காத்துத் தமிழினம் காத்துத்
 தந்தைன் றுளமெலாம் போற்றும்
 அமிழ்தினில் இனிய மனதுடை ஜயா
 அஞ்சிடா நெஞ்சனே! நினது
 குமிழ்சிரிப் பாலே தமிழினத் துள்ளம்
 கவர்ந்தனை நின்பெருங் கீர்த்தி
 தமிழுல கெல்லாம் முழங்கிட வெற்றி
 தழைத்திடும் வாழிபல் வாண்டு.

சாதிகள் பேசும் சழக்கரை வென்றாய்
 சத்தியத் தொண்டதே கொண்டாய்
 மேதினி மீதே தமிழினம் மீண்டும்
 சுதந்திர இனமென வாழும்
 சாதனை கண்டாய் செல்வநா யகனே
 சரித்திரம் நின்புகழ் கூறும்
 மாதவத் தோனே தமிழினத் தலைவ!
 வாழிபல் லாண்டுநீ வாழி.

(வேறு)

சாதனை மிக்கத் தந்தையே போற்றி!
 சத்தியப் போரின் சித்தனே போற்றி!
 கோதிலா தமிழும், தமிழ் நன் னாடும்
 சுதந்திரம் காண்க் செய்தவா போற்றி!
 மேதினி எங்ஙனுந் தமிழினக் கீர்த்தி
 முழங்கிடச் செய்யும் முதல்வா போற்றி!
 முதறிஞு! செல்வ நாயகா போற்றி!
 போற்றி போற்றி பல்லாயிரம் போற்றியே.

(தமிழர் கூட்டணித் தலைவர் அமரர் மரணபுமிகு
 சா.ஜே.வே. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு ஸழம் வாழ்
 முப்பத்தைந்து லட்சம் தமிழ் மக்கள் சர்பாக இலங்கைத்
 தமிழரசுக் கட்சியின் (18.12.74) வெள்ளி விழாவின்
 போது வாசித்தனித்த வாழ்த்துப்பார)

23. வாழ்வும் பரிணாமமும்

திருவே விளங்கும் வாழ்வித்டா – நல்லோர்
 துணையும் ககமும் நாடுத்டா – இனி
 குறைவே இன்றி ஜயத்துடனே – செல்வம்
 கொழிக்கச் சிறந்து வாழ்க்கவையே.

எங்கும் காணும் தோற்றமெல்லாம் – உன்
 இனிய மனத்தின் உணர்வாகும் – புவி
 இங்கு மாந்தர்செயல் யாவும் – அவ்
 உணர்வின் உயிர்ப்புக் கலையாகும்.

மனத்தால் மனிதன் உருவானான் – நன்
 மதியால் அறிவுக் கனலானான் – செயல்
 இனத்தின் வளர்ச்சிக் கருவானான் – தெய்வம்
 இயற்கை அதன்ஒளித் திருவானான்.

எல்லாம் மனத்தின் தெளிவேயாம் – இதில்
 ஏற்றத் தாழ்வு என்பதில்லை – விதை
 எல்லாம் ஒன்றாய் வளர்வதில்லை – கதிர்
 உடையன அல்லன நம்கணிப்பாம்.

பரிணா மத்தின் விளைவுகளில் – முத்தோர்
 பரத்தின் ஏக மயமானார் – இவ்
 விரிவை அறியா மனிதரெல்லாம் – மானை
 விரட்டும் வழியில் விரைந்தாரே.

24. அருட்சோதி வள்ளலாருக்கு விண்ணப்பம்

விழியாத பொழுதாக வாணாட்கள் கழிவதை
 வெகுவாக எண்ணி எண்ணி
 வெறுமையில் பெருமையை வளர்த்துஙன் உள்ளதிலே
 வீராப்பை ஆக்கி வைத்துத்
 துடியான வயதெலாம் வாழும்வழி யறிகிலாது
 துண்பத்தில் ஆழந்து களைத்துத்
 துயரமே அழுத்திட தோல்விகளைச் சேர்த்துபெருந்
 தொல்லைக ஸால்கண் கலங்கினேன்
 அடியேனின் அன்புளத்து அடங்காத சுதந்திர
 ஆர்வமும் கலைக ஸாக
 அழியாத கவிதைகள் ஆராய்வு எழுத்துக்கள்
 அறிவுக் கருக்க ளெல்லாம்
 படிமிசையான் எழுதிப் பயன்தரும் என்எண்ணிப்
 பாதுகாத் திருந்தும் பலனென்!
 பாவிகள் தீரண்டெழுந்து தீயிட்டழித்ததால்
 பயனில்லா ஒருவனைப் போல்
 நடைப்பினாம் போலே வாழ்தலும் ஞாயமோ
 ஞாலத்து நீதி எங்கே?
 நல்லவர்க் கிலைன்றும் அல்லார்க்கு உள்தென்றும்
 நடிப்பவர் கூட்ட மதிலே
 இடர்பட்டு வாழ்வதும் சம்மத மோடுமக்கு
 இரக்கமும் ஏது மிலையோ
 என்மனம் நிறைந்தொளிர் அருட்சோதி வள்ளலே
 எழுந்துவந் தெனைக்கா ப்பாயே.

25. முதல் இந்தியப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு

செயலினால் உயர்ந்த செம்மல்
 சுதந்திரச் சித்தன் மாந்தர்
 துயரெலாம் நீங்கத் தேசத்
 தொண்டதை வாணாள் முற்றும்
 அயர்விலா தீந்தான் காந்தி
 அண்ணவின் அறப்போர் காத்தான்
 பயமிலா அகத்தோன் எங்கள்
 பண்டித ஜவஹர் நேரு.

மாசிலா உளத்தான் வைய
 மாண்பினைப் பாலித் தாண்டான்
 நேசமாய்ப் பாரோர் இந்த
 நிலத்திலே பரதம் சொர்க்கத்
 தேசமாய்ப் புனித வெற்றிச்
 சுதந்திரத் திருவென் ஹெண்ணும்
 பாசமும் பரிவும் கொண்டோன்
 பண்டித ஜவஹர் நேரு.

விடுதலை வேட்கை கொண்டான்
 வீணரின் ஆட்சி வென்றான்
 அடிமைகள் என்றே வையத்
 தன்னியர் எண்ணும் போது
 மடமையுள் வாழ்வ தென்னில்
 மடிவதே மானம் என்றான்
 கொடுமைகள் அகற்றி வாழ்ந்தான்
 பண்டித ஜவஹர் நேரு.

சாவையும் வென்றான் இந்தச்
 சகமெலாம் அவனும் உள்ளான்
 நாவெலாம் பஞ்ச சீல
 நன்னெறி அரசு மேவத்
 தேவனாய் ஒளியாய் உள்ளான்
 திருமகள் இந்தி ராவின்
 ஆவல்போல் பார தத்தை
 ஆண்டவன் ஜவஹர் நேரு.

○○○

26. அக்னஸ் கோயின்ஸா பொஜாக்ஸ்கியூ

AGNES GOINXHA BOJAXHIU

புனித அன்னை திரேஸா

பிறப்பு: 26.8.1910

மறைவு: 5.9.1997

அகவல்

மானுட வாழ்வில் கருணையும் கனிவும்
 மனத்திலே காதலும் உயிர்கள்மீ திரக்கமும்
 பண்பெனக் கொண்ட புனிதராம் அன்னை
 திரேசாஷர் மானுடத் தெய்வத் தாய்தான்.
 உலக நாடுகள் அனைத்தினும் நோக்கிடில்
 ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஏழ்மையும் எளிமையும்
 மனிதரை மனிதரே தாழ்த்தியும் தடுத்தும்
 மனத்தே கருணையும் பாசமும் இன்றி
 விழிகண் குருடர்போல் இருப்பத னாற்றான்
 வேதனை சூழ்ந்த வறுமையில் மக்கள்
 பஞ்சம் பட்டினி கொடுமை கோரம்
 வஞ்சம் குழ்ச்சி வண்பகை பேராசை
 துண்பம் துயரம் போர்வெறி கொலைகள்

தூரத்திட ஏழைகள் எனியோ ரெல்லாம்
 சொல்லொணாத் துயரில் சோர்ந்துற்ற போது
 அல்பேணியத் தம்பதியரின் செல்வமாய்
 ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பத்தில்
 யூகோஸ்லே வியாவிலே உதித்தவர்; எங்கள்
 உத்தம அன்னையின் உயர்பண் பெல்லாம்
 கர்த்தரின் உளம்போல் கதியிலா மக்களைக்
 காத்துஅவர் மீதன்பும் கருணையும்
 வாக்கால் மனத்தால் உணர்வால் செயலால்
 வைய மெங்கனும் ஏழை எனியோர்க்கு
 மனித நேயர் உளர்னக் காட்டவும்
 மக்களுக் காகவே வாழ்வை அர்ப்பணித்த
 அன்னை திரேஸாவின் அன்பும் கருணையும்
 அகிலத் தவர்த்தமை தெய்வமாக் கினவே.

“வாழ்க்கையில் கருணையும்
 கனிவும் விழைக
 வற்றிடாக் கருணையும்
 முகம்பொலி வறுக;
 பார்வையில் இறையருட்
 கருணையை அருள்க
 பரிவுனர் புன்னகை
 கருணையில் மலர்க
 வாழ்த்துவர் களில்இறை
 அமுதமே மொழிக
 வையத்துக் குழந்தைகள்
 மனம்களி வறுக.
 ஏழை எனியோர்பினி
 போக்கிட மற்றும்
 ஏங்கித் தவிப்போர்பசி
 நீக்கவும் செய்க
 இவ்வுல கத்திலே

மானுடர்க் கெல்லாம்
சுயக நற்றுணை
அதுவே இறைதமக்கு
ஆற்றிடும் நன்றி”.

எனவுரைத்துத் தன்வாழ்வை
இந்திய மண்ணிலே
தொடங்கிய அன்னைதன்
இதயந் தன்னையே
இந்தியத் தாய்க்கு
அர்ப்பணம் செய்து
ஆற்றிய சேவையை
அகிலமே வியந்தது
அன்னையைப் பணிந்தது.
பொன்மனத் தாயும்
ழதலம் விடுத்தே
போயினர் ஜந்துஒன்பது
தொண்ணுறாற் ரேழில்.
தெய்வத் தாயவர்
மறைவையும் கேட்டுத்
திக்கெட்டும் வாழும்
மாந்தரெல் லோரும்
செய்தவம் உணர்ந்தனர்
அன்னையைப் பிரிந்த
சோகத்தால் தேம்பினர்
சிந்தினர் கண்ணீர்
பொய்யிலை உலகீர்
அன்னை திரேஸராபோல்
பிறிதொரு தெய்வம்
ஸங்கும் உளதோ!

27. பாரதி – யார்?

வெள்ளையர் ஆண்ட காலம்
வேதனம் உயர் பதவி
தெள்ளெனத் தெளிந்த மேலாம்
தகைமையும் சுகித்த வாழ்வும்

மோட்சமே எனவும் கொண்டு
மணமக்கள் தமை அடக்கி
ஆட்சியும் அதிகாரமும்
ஆணவப் போக்கும் கொண்ட

காட்சியின் கடவுளராய்க்
கருணையே இல்லாதாராய்
மாட்சியே புரிந்தக்கால
மறையோரும் தமிழர் நாட்டில்

தமிழ்க்குடி மக்கள் தம்மைத்
தாழ்த்தியே மத்தின் பேரால்
தமிழக மண்ணில் ஆண்டோர்
தாளினைத் தாங்கி வாழ்ந்தார்

– அதனால்

வேதியர் குலத்தார் மட்டும்
வித்தகராணார் எங்கும்
ஆதியும் முடிவும் பார்த்தால்
அக்குலத் தவாக்கே ஷேமம்

சூழ்ந்தநற் பெரும் பதவிச்
சுகத்திலே வாழ்ந்த நாளில்
தாழ்ந்தவ ராக்கப்பட்டார் கல்வித்
தகையிலாக் குலத்தோ ரெல்லாம்.

கற்றவர் பார்ப்பார் மற்றும்
கலைஞராம் பார்ப்பார் சொத்து
கற்றமும் சிறப்பும் பார்ப்பார்
குழலும் ககமும் பார்ப்பார்;

உற்ற நல்லுயர் பதவி
ஒச்சியோர் பார்ப்பார் தேசப்
பற்றிலா வெள்ளை யர்தம்
பாதமே பணிந்தோர் பார்ப்பார்;

கோயில்கள் மடங்கள் கலைக்
கூடங்கள் கல்விச் சாலை
தூயதாம் நீதி மன்றம்
துரைத்தனம் தமதே என்றே

வாயிலாப் பிராணி கள்போல்
வாழ்வ தறியாது வீழ்ந்து
நோய்நொடி யாலே நொந்து
நிம்மதி இழந்தி ருந்த

ஊர்மக்கள் வேதி யர்பால்
ஒட்டெடாணாத் தீண்டா தாராய்ச்
சீர்கெட்டுச் சிறப்பும் கெட்டுச்
சிறுமையில் உழன்ற காலை

வேதங்கள் தர்மம் என்றே
விதினாம் பயத்தை ஊட்டிச்
சாதியால் பலரை ஏய்த்துச்
சண்டாளர் எனவும் வைது

நீதியே இல்லா வாறு
நெஞ்சிலே கருணை கெட்டே
ஆதிக்க வெள்ளையர் மெச்ச
அதிகாரம் செய்தார் கண்ணர்.

ஏழையாய்ப் பழங்கன்று சிக்கும்
எவ்வழி யாதும் காணாக்
கோழையாய் விதியை நம்பிக்
கொடுமைக்குள் குடிகள் வாழ்ந்தார்.
- அந்தச் சூழலில்தான்

வேதியர் குலத்தில் வந்தான்
வீறுடை சுப்ர மண்யன்
சாதியை விரட்டி வெள்ளைச்
சதிக்கெலாம் துணையாய்ப் போன

வேதியர் சூழ்ச்சி வீழு
விதினானும் சதியும் வீழுப்
பேதைமை வீழ்ந்து மாய
பாரதி புறப்பட்ட டானே.

சேரிவாழ் மக்கள் தம்மைச்
செம்மையாய் வாழுப் பண்ணும்
நேரினைப் புகட்டி வஞ்ச
நெஞ்சரின் உயர்ந்த சாதிப்

பீதியை அகற்றித் தெய்வப்
பிறவியே தாழ்ந்தோர் என்றே
மேதினிமீ துயர்த்தித் தேச
பக்தியை மீட்சி செய்தான்.

மக்களின் அறிவை ஆக்கும்
மனிதரில் மனிதன் என்ற
பக்குவம் அறிந்து சொந்த
பலத்தினால் தன்னம் பிக்கை

மிக்கவோர் தனி மனித
மிடுக்குடன் தலைநி பிரந்து
மக்களின் மனள மூச்சி
மலர்ந்திட மார்க்கம் செய்தான்;

அச்சத்தைப் போக்கித் தேச
அறிவையும் ஊட்டி வந்தான்
பச்சைக் குழந்தைக்கும் நல்ல
பழக்கமும் காட்டி வந்தான்.

மனிதரில் அறிவுள் ஸோரே
மனிதரில் ஒருமை காணும்
புனிதர்நீர் புறத்தா ரில்லை
மனிதரில் உயர்ந்த நோக்கில்
மனிதர்நீர் திடமும் கொள்வீர்

இனியொரு குறைவும் இல்லை
எழுச்சியே காண்பீர் வாழ்வில்
மனிதரில் தம்மை நம்பும்
மனிதராய் வாழ்வீர் என்றான்.

விழித்தனர் கண்கள் மக்கள்
விடுதலை உணர்ச்சி ஒங்கி
விழித்தனர் உளமும் ஆங்கு
விடிந்தது புதுமை வாழ்வு.

சத்தியம் வழுவா நின்ற
சமத்துவன் பாரதியும் தானோர்
சித்தனாய் அவர்கள் வாழ்வில்
சேர்ந்து மூத்திடவும் செய்தான்.

சாதியில் ஊறிப் போன
சமுகத்தின் வீழ்ச்சி யாலும்
வேதியர் குழ்ச்சி யாலும்
விலங்கென வாழ்ந்த மக்கள்

குதினை அறிந்தெ முந்தார்
குதந்திரம் அறிந்தார் நடை
வீதியில் வீட்டில் காட்டில்
விடுதலை முழக்கம் செய்தார்.

பாரதி செய்த அந்தப்
பல்வேறு புரட்சி தம்மில்
நேரிலே தம்முச் சார
நெறியிலும் மாறி னானே!

தலைப்பாகை அணிந்தான் மீசை
தன்முகம் வளர்த்தான் பூணால்
வலைளனக் களைந்தெ றிந்தான்
வாக்கிலே தமிழின் தெய்வம்

நிலையாக நிற்கக் கண்டான்
நெடுங்கோட்டும் கறுப்ப ணிந்தான்
புலையரின் குடில்சென் றாங்கு
புதுயுகம் வளரச் செய்தான்.

இயற்கையே தெய்வம் என்றான்
இங்குறு பொய்மை வாழ்க்கை
செயற்கையே அதனால் உண்மைச்
சிந்தனை கொள்வீர் என்றான்.

சுதந்திரக் கனல் தெறிக்கும்
விடுதலைப் பாட்டெழுதி
நிதமவன் மக்கள் நெஞ்சில்
நல்லுரம் ஊட்டி வந்தான்.

உற்றார் அவன்பால்
ஒட்டிலர் வறுமை
பற்றிய தாலே பட்டினி கிடந்தான்
கற்றோர் ஒருசிலர் பாரதி பாடலைக்
களிலுடன் துண்டுப் பிரசுர வாயிலாய்ச்
சுதந்திரத் தாகம் ஒங்கவும் ஒருசில
சமுகக் கொடுமை ஒழியவும் செய்தனர்.

தன்னாந் தனியே
 தளரா உள்ளத்துடன்
 சின்னச் சாமி அய்யரின் செல்வன்
 அன்னை இலக்குமி ஆசியுடனே

எட்டைய புரத்தில்
 எழுப்பிய புரட்சி
 எங்ஙனும் தமிழகம்
 எழுச்சி செய்ததே.

கட்டிளாங் காளையர்
 கண்ணியர் மற்றும்
 கணவர் மனைவியர்
 சுதந்திர உணர்வில்

ஒன்றாய் எழுந்தனர்
 உயர்வும் தாழ்வும்
 ஒடு மறைந்தது.
 சென்ற காலத்துச்
 சாதியும் மதமும்
 சிரங் கவிழ்ந்து
 சிதறின ஆங்கே.

தேச பக்தி உயிர்ப்பெ முந்தது
 தெய்வமாய்ப் பாரத நாடு திகழ்ந்தது
 மாசி வாத மனமும் புலர்ந்தது
 மக்கள் யாவரும் விடுதலை வேண்டனர்.

புரட்சிக் காரன் பாரதி அவனைப்
 பிடித்துச் சிறையில் அடைத்திடச் சட்டம்
 விரட்டிய தத்தால் புதுவையில் தன்னையே
 வீட்டுக் கைதிபோல் வைத்திருந் தனனே.

தனியே தன்னகத் தனிவழி தன்னைத்
 தலைமேற் கொண்டு சுதந்திர வாஞ்சையை
 இனிதே யூட்டி சமுகத் திருந்த
 இழிவெலாம் போக்கிட எண்ணித் துணிந்தான்.

பயமெனும் இருட்டில்
 பாழா கிடும்மனத்
 துயரெலாம் நீக்கிடத்
 துணிவெகாள் என்றான்.

சென்ற காலத்துச்
 சிந்தையை மறந்து
 சிரமயர்த்தி மனிதா நீயும்
 இன்றே பிறந்தவன்
 எனும்புதுச் சித்தமே

கொள்வாய் என்றான்
 தமிழகம் துணிந்தது
 வள்ளல்நீ பாரதி
 வாழ்க என்றுரைத்தது.

(வேறு)

பாப்பா வுக்குப் பாட்டும் - அதனில்
 பதிந்த உள்ளத் துணிவும்
 தீப்போல் சுடும் சொல்லால் - சாதிக்
 கொடுமையைச் சாடிய குணமும்

காதல் இனிதெனும் கருத்தும் - சித்தக்
 கற்பனை யாவும் நிறைந்திடும் சக்தீ
 ஒத இனியதாம் என்றே - அவன்
 உள்ளம் திறந்து உலகுக்குத் தந்தான்.

வல்லமை மிக்க கவிகள் - பல
வழுத்தினன் புதுமைகாண் என்றான்
இல்லை என்றென்றுமே இல்லா - இருண்ட
இழிநிலை நீக்குவோம் எழுகநீர் என்றான்.

பெண்ணின் பெருமையைச் சொன்னான் - அன்று
பெண்ணாட்டமை தனைஎண்ணிக் கொதித்தான்
கண்ணிரண்டும் விற்றுத் தானா - சுதந்திரம்
காண்தல் வேண்டும் எனவே கர்ஜித்தான்

(வேறு)

ஆமாம் - அந்த தனிமனிதன்
மகாகவி பாரதிதான்.

சொன்னதைச் செய்தான்
சுகம்பல இழந்தான்
மன்னான் கவினன
மக்கள் போற்றினர்.

பதவியிலிருந்த
பகற்கன வாளர்
பாரதி எம்குலப்
பாரதி என்றனர்.

போற்றினர் புகழ்ந்தனர்
பெருமையும் செய்திட
ஏற்றினர் மேடைகள் ஏறி
பாரதி மகாகவி
என்று பகர்ந்தனர்.

மக்கள் கவிஞர் பாரதி என்றனர்
மகாகவி பாரதி என்றே முழங்கினர்
பக்கம் பக்கமாய்ப் பத்திரி கைகள்
பாரதி போற்றிப் பலப்பல எழுதின.

தனியொரு மனிதன் உணவில் ஸாமல்
தவித்திடல் உலகை அழிப்போம் என்ற
மனிதன் பாரதி மறைந்ததன் பின்னே
மகுடம் சூட்டி மகிழ்ந்தனர் வல்லோர்.

செத்ததன் பின்னே பாரதி குறித்து
பத்தி பத்தியாய் எழுதின ஏடுகள்
உத்தமன் அந்த விடுதலை ஞானியை
உள்ளபோது ஒதுக்கிய கைகள்

தனியொரு மனிதன் என்பான் யாரென
தத்துவன் பாரதி தன்னையே சொன்னான்
புனிதப் புதுமையைப் புகன்றஅம் மானிடனைப்
புரிந்து கொள்ளாதார் பலரும் அவனைப்

பொதுவுடைமைக் கவிஞர் என்றனர்
புலமையின் தெய்வப் புலவன் என்றனர்
கதியி ஸ்வாத நிலையில் வாடிய
கவிஞரைப் போற்றிக் கதைபல பேசினர்.

அந்தோ! அந்நான்
பாரதி ஆங்கில்லை.
வீரக்குரலோன்
வித்தகன் சித்தன்
தத்துவன் விடுதலைத்
தீரன் தியாகி
பாரதி ஆங்கில்லை.

உலகினை விடுத்தவன் விண்ண
உலகம் சென்று
உயிர்ப்பாம் சக்தியில் ஓன்று கலந்து
உலகிலே நம் இயல்
உணர்ந்திடச் செய்தான்.

பாரதி தன்னைந்
 தனியொரு மனிதத்
 தத்துவ னாகவே
 தெளிந்து திகழ்ந்தான்.

பாரதி ஒருவனே
 சுதந்திர மனத்துடன்
 படைத்தனன் கவிதைகள்
 தமிழ்மொழிக் காக!
 ஆம் ஆம் சோதீர்
 அந்தப் பாரதி தனையே
 தெய்வமாய்க் காண்கிறேன்;

பாரதி யார்ஸனில்
 அவன்தனி மனிதன்
 தனித்துவன் தெய்வமாய்த்
 திகழும் தனிஒரு மனிதன்.

செந்தமிழ்ச் சோதர சோதரியீர்
 சிந்தை கலங்காத் திருவுடன் எந்தமிழ்
 பந்த பிலாது வளர்ந்தென்றும் வாழுப்
 பண்ணுவீர் தமிழ்ப் பண்பிழக்காமல்

இந்த ஒன்றே தமிழினம் காக்கும்
 எந்தமிழ்ப் பண்பாடெனில் தமிழ்தான்
 சிந்தைசெய் வீர்தமிழ் சிறக்கவும் செய்வீர்
 சொல்லில் செயலில் தமிழுணர் வுடனே

ஆக்கம் புரிவோம்
 அன்பும் புரிவோம்
 வாக்கும் மனமும்
 எந்நேரமும்
 வழங்குதல் இயற்கையோடொட்டிய

இன்பத் தமிழினப்
பண்பாடெதுவோ அதுவே
பாரதிக் களிக்கும்
பெரும்புக மூரம்.

வாழிய வாழிய மகாகவி பாரதி
வாழிய சுதந்திரத் தமிழ்த்தாய் வாழி
வாழிய வாழிய வையமுள் எனவும்
வாழிய பாரதி மகாகவி நாமமே.

○○○

28. சமத்துவ முழுக்கம்

சமத்துவ முழுக்கம் - கேட்குது
சத்தியம் வெல்லுதடா
சமத்துவ உரிமை - தமிழ்மொழிச்
சாதனை சொல்லுதடா.

கன்னித் தமிழ்மொழியைக் - கயவர்
கட்டுப்படுத்துவதோ?
இன்னும் ஏனோதயக்கம்? - துணிந்து
எதிர்த்தெழு வாடா!

நீதி செழித்திடவும் - தமிழர்
நேர்மை கொழித்திடவும்
பீதி ஒழித்திடவும் - சமத்துவம்
பிறந்துவிட்டதடா!

அஞ்சி வாழ்வதில்லை - தமிழன்
அடிமையாவதில்லை!
தஞ்சம் புகுவதில்லை - தமிழன்
தலை கவிழ்வதில்லை!

மண்ணொப் பொன்னாக்கிடுவோம்! – உழைத்து
மாட்சியிகும் வாழ்க்கை
என்னாம்போல் செய்திடுவோம்! – தமிழ்த்தாய்
இன்புறக் காண்போமடா!

இல்லை என்பார் கொடுங்கோல் – இங்கு
இல்லையாகச் செய்வோம்!
அல்லல் அழித்திடுவோம்! – சமத்துவ
அரசமைத்திடுவோம்!

(1958ல் எழுதிய கவிதை)

○○○

29. திருநாள் காண்போம்

சேரவாரீர்! தமிழினத்தீர் சேரவாரீர்!
செந்தமிழை வாழுவைப்போம் சேரவாரீர் !
போர்முறையில் புதியவழி கண்டுவிட்டோம்
பூரணானாம் காந்திளம்மான் கண்டமார்க்கம்!
யார்எதிர்த்தும் நாம் அஞ்சோம் தஞ்சம்கேளோம்
யாத்ரீகர் வாழ்வல்ல நமதுவாழ்வு.
ஓர் இனமாய்ச் சுதந்திரமாய்த் தமிழும் ஆள
உறுதியுடன் சத்தியப்போர் அணியேசேர்வோம்!
பார்வியக்க நம்தமிழும் ஆட்சிசெய்யும்
பாக்கியமாம் திருநாளைக் காண்போம் காண்போம்.

○○○

30.

நம் வழி

ஓத்துழை யாமை என்னும்
 ஒன்றினைக் காந்தி எம்மான்
 சத்தியக் கணிவோ டேற்றிச்
 சமத்துவம் பெற்றான்; இந்த
 வித்தையே இன்னல் யாவும்
 வீழ்ந்திட வழியும் காட்டும்;
 சுத்தமே மனத்துள் மேவச்
 சுதந்திரக் கிளர்ச்சி செய்வோம்.

31.

ஜய ஜய தேவீ

சுதந்திரத் தமிழ்த் தேவீ	ஜய, ஜய
சுதந்திரத் தமிழ்த் தேவீ	ஜய, ஜய
சுதந்திரத் தமிழ்த் தேவீ	ஜய, ஜய
சுதந்திரத் தமிழ்த் தேவீ	
 சரணங்கள்	
வையமெல்லாம் தமிழ்	
உய்திடவே வெற்றி	
எய்திடவே அருள்	
செய்திடுவாய் மகா	(சுத)

சொல்லுறுதி செயல்	
வெல்லுறுதி தவம்	
நில்லுறுதி அருள்	
எல்லையிலா மகா	(சுத)

சத்தியமே தமிழ்	
சித்தமெல்லாம் கலை	
வித்தகமும் அருள்	
சக்தீஸனும் மகா	(சுத)

சங்கமெல்லாம் தமிழ்
 தங்கிடவே அன்பு
 பொங்கிடவே அருள்
 எங்களுக்குப் பலம் (கத)

எத்தனைத் துன்பமிங்
 கெத்தனை ஆயினும்
 அத்தனையு மழித்
 தித்தரை வளர்மகா (கத)

சீர்வளமும் இனப்
 பேர்வளமும் தொழில்
 நேர்வளமும் தமிழ்ப்
 பார்வளமும் அருள் (கத)

கதந்திரமே மனம்
 இதந்தருமே பல
 விதந்தினமே தமிழ்
 நிதம்வளர் அருள் (கத)

சாதினனப் பல
 சாதிசொல்வர் தமிழ்ச்
 சாதின்றால் ஒரே
 சாதின்றே அருள் (கத)

நல்லருளே தரும்
 வல்லபியே என்றன்
 சொல்பவிக்கத் துணை
 நல்கிடுவாய் சக்தி (கத)

தங்கத்தமிழ் இன்பம்
 பொங்கத்தமிழ் வீரம்
 தங்கத்தமிழ் வளர்
 மங்கள தேவியே (கத)

32. புது உலகே, வா, வா, வா!

புது உலகே! தமிழ்த் தாயைப்
போற்றி செய்வோம் வா, வா, வா.
எது வரினும் தமிழ் மொழியை
ஏற்றி உயர்வோம் வா, வா, வா.

இரக்க முன்ள நெஞ்சம் கொண்டு
எழுந்து விட்டாய் வா, வா, வா.
அரக்க உள்ளம் மாற்றி இங்கு
அன்பு சேர்ப்பாய் வா, வா, வா.

களி படைத்த செயல்கள் கோடி
காண வைப்பாய் வா, வா, வா.
ஒளி படைத்த வாழ்வு இங்கு
ஒங்கச் செய்வாய் வா, வா, வா.

எண்ண மெல்லாம் சாந்தி ஒளி
ஏற்றி வைப்பாய் வா, வா, வா.
திண்மை யுடன் சம உரிமை
சேர்த்து வைப்பாய் வா, வா, வா.

உறுதி கொண்டு தமிழ்க் குடியை
ஒன்று சேர்ப்பாய் வா, வா, வா.
பெறுதி இன்பம், பெருக வேண்டும்
பலமும் சேர்ப்பாய் வா, வா, வா.

தமிழர் துன்பம் அகற்றித் தமிழ்ப்
பகையும் நீக்கி வா, வா, வா.
தமிழின் மாட்சி படைத்து வெற்றி
தழைக்க வந்தாய் வா, வா, வா.

உரிமை கொண்டு உறவு கொண்டு
உயரச் செய்வாய் வா, வா, வா.
அருள் மொழின் தமிழும் ஆனும்
அறம் படைத்தாய் வா, வா, வா.

குறை மதியும் அகற்றி நீதி
கொழிக்கச் செய்வாய் வா, வா, வா.
நிறை மதியும் பெருஞ் செயலும்
நிலைக்கச் செய்வாய் வா, வா, வா.

அச்சம் விட்டுத் தமிழும் ஆனும்
ஆக்கம் செய்வோய் வா, வா, வா.
இச்ச கத்தில் தமிழின் மாட்சி
எங்கும் காண்போய் வா, வா, வா.

33. வாழ்க சுதந்திரத் தாய்

வாழ்க சுதந்திரத் தாயே – நீ
வாழ்க நிரந்தரம் தாயே
வாழ்க தமிழ்மொழி எங்கும் – என்று
வாழ்த்தி வணங்குவோய் தாயே (வாழ்)

சரணங்கள்

சுதந்திரத் தமிழுல கெங்கும் – வெற்றிச்
கூடராளி பாப்பும் நற்றெறிவே
விதம்விதம் புதுமைகள் செய்தே – மகா
விடுதலை கொண்டனை தேவீ (வாழ்)

எல்லையி லாதநின் மாட்சி – புவி
எங்ஙனும் நிறையற மாகும்
வல்லமை மிகுதமிழ் வீரம் – தோய்ந்த
வழிவளர்ந் தாண்டனை தேவீ (வாழ்)

பொங்குந் தமிழின்ப ஆட்சி – இங்குப்
 புலர்ந்ததும் நின்செய லாகும்
 சங்கத் தமிழ்மணம் கமழ்ந்து – வீரச்
 சக்தீ படைத்தனை தேவீ (வாழ்)

திங்கள் முகமலர் சாந்தி – கலைத்
 திருவிலிச் சுடரினில் வீரம்
 எங்கும்நின் வடிவெனத் தோனும் – தமிழ்
 இலங்கையின் எழில்வளர் தேவீ (வாழ்)

கலைதொழில் கல்விநல் ஞானம் – மனம்
 கருதிடும் செயல்மொழி யாவும்
 நிலைகொழித் திடும்தமிழ் ஆட்சி – ஒங்கும்
 நிரந்தரம் செய்தனை தேவீ. (வாழ்)

○○○

34. சுதந்திர உலகம்

இன்பம் நிறைந்ததம்மா – சுதந்திரம்
 எங்கும் நிறைந்ததம்மா
 அன்பு கனிந்ததம்மா – அதனில்
 யாரும் சமமம்மா.

கலையும் நிறையுமம்மா – தொழில்
 கலைகள் கொழிக்குமம்மா
 நிலையும் உயருமம்மா – வீர
 நெஞ்சம் பிறக்குமம்மா.

கொடுமையும் இல்லையம்மா – அதனில்
 குதர்க்கமும் இல்லையம்மா
 அடிமை என்றுயாரும் – அங்கு
 ஆவது மில்லையம்மா.

கற்பு நெறிசிறக்கும் - மாந்தர்
 கருணைத் திருபிறக்கும்
 அற்புதங்கள் கோடி - புதுமை
 ஆக்கம் பலநிறைக்கும்.

வாழ்வின் பெருமைஸ்லாம் - சுதந்திர
 வாஞ்சை யினால்வாரும்.
 தாழ்வு வராதபடி - பராசக்தீ
 சுத்தியம் காத்திடுவாள்.

○○○

35. வாழ்க தமிழகம்

வாழ்க தமிழகமே - நீ வாழ்க வாழ்கவே.
 வாழ்க தமிழ்நாடே - நீ வாழ்க வாழ்கவே.

எடுப்பு

நாலரைக்கோடி வீரத் தமிழரின்
 நல்லகம் நிறைந்தாய் நீ
 சீலமே பொலிவுறும் செயல்க ளனைத்தும்
 தோன்றி நிறைந்தாய் நீ
 மலைவளம் பெருக்கினை ஆறுகள் படைத்தனை
 மாண்புசேர் அறம் நிறைத்தாய்
 நிலைள்ளாம் தமிழர் நினைவெல்லாம் கனிந்து
 நெறிபல நீ வகுத்தாய்

(வாழ்)

பூரண சுதந்திர வாழ்க்கையின் இன்பம்
 பொங்கிடும் நின்கனிவால்
 தாரகமந்திரம் தமிழ்மொழி ஆட்சி
 தாங்கி எழுந்ததனால்

தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோர் எனும்வெறும் பேதம்

தமிழருக் கில்லையம்மா
வாழ்ந்துபேர் வெற்றி வளர்ச்சியும் கொண்டு
வாழுவோம் என்றுமம்மா.

(வாழ்)

தூய சுதந்திர சோதியே நினதுநற்

றுணையும் ஓங்கிடுக
வெய்ய கதிரவன் முன்பனித் துளிபோல்
வன்பகை நீங்கிடுக
நல்லவை யாவும் செய்திட வல்லாய்
நன்றுநீ வாழியவே
இல்லை என்ற கொடுமைகள் நீங்கி
என்றும்நீ வாழியவே.

(வாழ்)

○○○

36. குணமுயர்த்தி வாழுவோம்

சுதந்திரத் தமிழினத்தின்
நேசம் என்றும் வாழ்கவே.
இதந்தரும் மொழிதமிழும்
ஏங்கும் என்றும் வாழ்கவே.

நிதம்பலப் புதுமைகோடி
மேவும் ஆக்கம் செய்துநாம்
விதம்விதம் கலைகள் சேர்த்து
வெற்றி கொண்டு வாழுவோம்.

இனியநீர் நிலவளத்தின்
எழில் செழிக்கப் பண்ணுவோம்
தனிமனிதன் உரிமை வெற்றி
தழைக்கும் மாட்சி நண்ணுவோம்.

கனிவுமிக்கத் தமிழர் வீரம்
 கருணை யன்பு காதலும்
 மனிதர் வாழும் முறைகள்கோடு
 வழங்கி நிற்க வாழ்த்துவோம்.

நீதின்ற நேர்மை பொங்கும்
 நெறிபெருக்கும் ஞானமே
 வீதினங்கும் போற்றி செய்யும்
 விதிதுலங்கச் செய்யுவோம்.

சாதிமத பேதம் நீங்கிச்
 சரிநிகர் சமான மாய்க்
 கோதிலாது தமிழர் வெற்றிக்
 குணமு யர்த்தி வாழுவோம்.

○○○

37. வணங்கச் செய்வோம்

பிறப்புரிமை மதிப்பாரிங் கில்லை என்றால்
 பேதைமையால் நம்தமிழர் இனமும் தாழ்ந்து
 சிறப்பிழக்கும்; இதையுணர்ந்து செயலில் வெற்றி
 சேர்ப்பதுவும் நமதுஅரும் பணியே யாகும்.
 மறப்பதுவோ மானிலத்து நம்பெருமை
 மறைந்தொழிந்து போவதெனில் மாண்பும் ஏது?
 இறப்பதுவோ உண்மை; அதற் கஞ்சோம், அஞ்சோம்;
 எமதுபுகழ் எவ்வலகும் இயங்கச் செய்வோம்.

அன்பினால் ஒற்றுமையும் நமக்குள் மேவ
 ஆக்கம்பல் ஸாயிரமாய்ப் பெருக வேண்டும்.
 தென்புடனும் துணிவுடனும் தேசத் துக்கே
 தினம்தினமும் நமதுஉடல் உணர்வு எல்லாம்

தன்பொறுப்போடு ஆக்கும்வழி தழைத்து ஒங்கத்

தவறில்லா முறைநின்று செயல்கள் ஆற்றி
முன்தமிழர் புகழ்மாட்சி மேவக் காண்போம்;

முறைகெட்ட நீதிஸ்லாம் ஒழியச் செய்வோம்.

மனிதஉடல் பெற்றதனால் மயங்க வேண்டாம்;

மனத்துள்ளே சுதந்திரத்தின் மலர்ச்சி வேண்டும்.
புனிதமெனும் அறந்தமைக்க வறியோர் தம்பால்

பொருள்சிறக்கத் தொழில்சிறக்கப் புதுமை செய்வோம்;
இனிதுள்ளும் சுயவாழ்க்கை வேண்டு மாணால்

இங்குதமிழ் இனத்தவரைக் கண்போல் காத்துக்
கனிவுடனே ஒருகுலமாய் வாழ்வோ மென்னும்

காரியங்கள் செய்திடவும் துணியச் செய்வோம்.

நமதுதமிழ் உலகத்துக் கட்சிபேதம்

நலங்கெட்ட மூடபக்தி, சாதிப் பித்து,
எமதுசெயல் பெரிதென்னும் இயல்பைக் காணா
இறுமாப்பு, வெறும்பேச்சு, பதவிப் பித்து,
தமதுநலன் பெரிதென்னும் தாழ்ந்த எண்ணம்,
தலைவிதிபோல் என்றழுதல் அழிய மாணால்
அமுதமொழி தமிழ்வாழத் தமிழர் வாழ
அகத்தெளிவும் தொழிற்சிறப்பும் அமைய மன்றோ!

எண்ணளவு யர்ந்தபது எழில்கள் காணும்

இயலறிவு, செயலறிவு, ஏற்றம் ஒங்கும்;
மண்ணெண்லாம் கதிர்தாங்கும் கழனிக் கோட்டம்
மகிழ்ச்சிதரு காட்சியென மலர் வேண்டும்.

உண்ணுவதற் கில்லைன்ற கொடுமை நீங்க
ஒருபெரிய உறுதியினால் செயலும் கொண்டு
விண்ணனளவு யர்ந்தகீர்த்தி நமது வாழ்வில்
மேவிடவும் நெறிதவறா எழுச்சி கொள்வோம்.

ஒருகொடியும் ஒருகுலமும் தமிழர் என்னும்
 ஒருசீரும் பெருஞ்சிறப்பும் ஒங்க வேண்டும்.
 திருநிறையும் தமிழுலகைத் தமிழர் ஆளும்
 திறன்படைக்கும் கலைத்தொழிலும் படைப் பலமும்
 உருவாகச் செய்வோம்நாம் உயர்ந்தோர் என்னும்
 உறுதிமனம் சுயஅறிவால் உயரச் செய்வோம்.
 அருள்மேவுந் தவச்செல்வர் என்றிவ் வையம்
 அடிதொட்டுத் தமிழ்க்குலத்தை வணங்கச் செய்வோம்.

○○○

38. எண்ணித் துணிக

எண்ணித் துணிந்திட்டா - கரும்
 இயங்கிடும் தானாக
 மண்ணில் இதைவிடார் - இன்பம்
 மகிழுதற் கில்லையடா.

ஆக்க வினையாலே - இந்த
 அம்புவி எங்ஙனுந்தான்
 ழக்கும் புதுவாழ்வு - உண்மை
 புரிந்து கொள்வாயடா.

தூக்கம் வேண்டாமடா - மனத்
 தொல்லையும் வேண்டாமடா
 ஏக்கம் வேண்டாமடா - இல்லை என்ற
 இதயம் வேண்டாமடா.

உரிமைப் பிறப்புனதே - மனிதன்
 உயர்ந்திட வாழ்வமைப்பாய்
 அரிய சுதந்திரத்தைச் - செயலால்
 அழியாத் திருவாக்கு.

○○○

39. தமிழ்னுக்கோர் தனிப்பாட்டு

சட்டத்திற்குத் தமிழ் கட்டுப்படாதென
எட்டுத் திக்குமறியும் – கட்சிக்
குட்டித் தலைவர்கள் கொட்டமடித்து வீண்
சட்டம் வகுத்துதென்னே!

பட்டம் பதவித் தலைகிறுக்கால் நீதி
கெட்ட மனிதரெல்லாம் – போலிச்
சட்டம் வகுத்துத்தம் இட்டம் போல் தமிழூத்
தட்டிக் கழிப்பதென்னே!

கட்டுக் கடங்கா மொழிதமிழ் வேகத்தை
எட்டிச் சிறையிடிக்கப் – பகை
முட்டத் தகைமையும் கெட்டுத் தமிழரைத்
திட்டித் திரிவதென்னே!

முப்பது லட்சம் தமிழர் அறப்போர்
முழக்கப் பெருமையினால் – இன்று
முப்பது லட்சம் தமிழர்தம் மான
முத்திரை காத்தெழுந்தோம்.

நாட்டு வறுமையை ஓட்டி அழித்தவன்
வீட்டைப் பறித்தெடுத்துச் – குழ்ச்சி
கூட்டுச் சிறையிலே பூட்டிவை க்கும்சதி
யாட்டம் முறியடிப்போம்.

மானம் பெரிதபி மானம் அரிது தன்
மானம் மிகப்பெரிதாம் – வெறுந்
தான் மென்த்தமிழ் ஞால உரிமையை
ஈனப் படுத்தவிடோம்.

பஞ்சைக ளாய்ப்பழங் கருசி அருந்தினும்
அஞ்சித் தொழிமாட்டோம் – எங்கள்
நெஞ்சைப் பிளந்தாலும் தஞ்ச மெனக்கூறிக்
கெஞ்சி விழுமாட்டோம்.

○○○

40. சொந்த நாட்டிலே!

சொந்த நாட்டினில் அண்ணிய ணைப்போல
வாழ்வதோ! மனம் தாழ்வதோ?
எந்த நாட்டிலும் இந்தக் கொடுமைகள்
ஏற்குமோ அந்தோ ஏற்குமோ?

எட்டுத் திசையிலும் சுட்டச் சிறைவாசம்
ஏகினும் உயிர் போகினும்
கட்டுப் பட்டுநிலை கெட்ட மனிதராய்
வாழ்ந்திடோம் துயர் வீழ்ந்திடோம்.

மானம் பெரிதென நீதி பிறழாத
மாட்சியே வேண்டும் ஆட்சியே
ஈனர் பழிஅனு வேனும் சகித்திடோம்
நித்தியம் இது சத்தியம்.

கொடுமை கட்குப் பயந்து பணிந்துநாம்
கும்பிடோம் மதி வெம்பிடோம்
அடிமை எனும்பழி சுமத்த நினைப்பார்க்கு
அஞ்சிடோம் நெஞ்சம் துஞ்சிடோம்.

○○○

41.

மனித உரிமைகள்

பிறப்புரிமையும் இல்லை என்றார் – தமிழ்ப்
பேச்கரிமையும் இல்லை என்றார்
இறப்பை ஒத்தநிலை யடைந்தும் – மேலும்
இங்கு அடிமைபோல் வாழுவதோ?

நாட்டுரிமையும் இல்லை என்றார் – நம்
நலஉரிமையும் இல்லை என்றார்
வீட்டும் கொடுங்கோலர் ஆட்சியிலே – மேலும்
வலியிழந்து நாம் வாழுவதோ?

வாக்குரிமையும் இல்லை என்றார் – கல்வி
வசதியும் நமக்கில்லை என்றார்
நோக்குமிட மெல்லாம் கூவிகளாய் – மேலும்
நொந்து அடங்கிநாம் வாழுவதோ?

சமாளிமையும் இல்லை என்றார் – தமிழ்ச்
சாதின்றால் இடம்இல்லை என்றார்
நமதுழைப்பால் உயிர் வளர்க்கும் – இந்த
நன்றிகெட்டார்க் கர்சி வாழுவதோ?

எந்தத் தலைவர்கள் வந்தாலும் – மேலும்
எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும்
மந்தைகள் போல்பலி யாகமாட்டோம் – தமிழ்
மானத்தைக் காக்கப் புரட்சிசெய்வோம்.

42. தலை நிமிர்வோம்

சட்டத்திற் கஞ்சித் தமிழ் மொழியைத் தூணிடுமிகு
தாழ்த்தி உயிர்வாழுச் சம்மதியோம்!
திட்டம் வகுப்போம் தமிழ்த்திரு அன்னை கானுமீது
சுதந்திரங் கானும் செயல் விளைப்போம்.

பெண்மையும் ஆண்மையும் போற்றும் மெய்க்காதல்
பொங்கிளமும் வீரத் தமிழுக்கென்போம்
உண்மைச் சுதந்திர சக்தி சக்தீஸ்னாறே
ஊக்குவிப்போம் வீரம் ஆக்குவிப்போம்.

அன்னை தமிழ்மொழி அன்புத் தமிழ்மொழி
அகிலமெங்குஞ் செழித்தோங்கச் செய்வோம்
பின்னை இதைவிட வேறொரு மந்திரம்
பேசுவதில் பலன் இல்லை என்போம்.

பிறந்த பொழுதே இறப்புண்டு ஆதவின்
பேதவித் துப்பயம் கொள்வதுமேன்?
இறந்து ஒழியுமன் தமிழ் னெனப்பகும்
எங்குஞ் சிறக்காது இருப்பதுமேன்?

வீரமுந் தமிழும் வாழ்க வாழ்க்கவென்று
வெற்றித் தமிழ்க்கொடி ஏற்றிடுவோம்
தாராக மந்திரம் இஃதொன்றே தமிழ்த்திரு
தத்துவம் என்போம் தலைநிமிர்வோம்!

43. தெரியம் கொள்வீர்

தமிழினத் தெய்வ மக்காள்
 தயக்கமேன்! நமது அன்புத்
 தமிழ்மொழி வாழும் என்ற
 தெரியம் கொள்வீர்; எங்கும்
 தமிழ்மொழி ஆட்சி செய்யும்
 தவத்திரு நாளுந் தோன்றித்
 தமிழ்இன வாழ்வும் ஒங்கித்
 தழைத்திடும்; காண்பீர், காண்பீர்.

○○○

44. வாழ்க தமிழ்

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழினம்
 வாழிய வாழியவே!
 வாழ்க நல்நீதி வாழ்க நல்லாட்சி
 வாழிய வாழியவே. (வாழ்)

மதுரித கானம் தமிழ்மொழி மேவும்
 மகிழமேயா பேரின்பம்;
 புதுமைகள் ஆயிரம் புலமைகள் சேர்த்திடும்
 புகழ்நிறை தமிழ்த் தெய்வம். (வாழ்)

உலகெலாம் தமிழின மாண்பினால் ஆட்சி
 ஒங்கிடச் செய்வோமே
 பலகலைத் தொழிலும், கல்வியும் ஞானமும்
 பண்புறச் செய்வோமே. (வாழ்)

எம்மொழி யாயினும் நம்மொழி தமிழ்போல்
 என்றும் நிலைத்திடுமோ
 செம்மொழி தமிழுக் கீடன வேறு
 திருமொழி யாதுளதோ! (வாழ்)

அன்பே தமிழின் அழகாம் அதுவும்
 அழியாச் சீவனாடா
 முன்பே தமிழர் செய்தநல் ஸாட்சி
 முறைசொல் வேதமடா. (வாழ்)

தாழ்வெல்லாம் போக்கும் தமிழ்மொழி ஆட்சி
 தழைத்தெழுச் செய்திடுவோம்
 வாழ்வெல்லாம் சுதந்திர வளம்மிக படைத்திடும்
 வழிஎல்லாம் ஆக்கிடுவோம். (வாழ்)

வாழ்க தமிழ்மொழி என்று நிரந்தரம்
 வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்
 வாழ்க தமிழினம் வாழ்க தமிழ்மறை
 வாழ்என் ரேற்றிடுவோம். (வாழ்)

○○○

45. வெற்றிவேல்! வீரவேல்!

உரிமை கொண்டு உறுதி செய்யும்
 உரிமை கொண்டு உறுதி செய்யும்
 உவகை கொண்ட நெஞ்சமே
 பெரிததுவே தமிழி னத்துப்
 பெருமை ஒங்கக் செய்வதாம்.

அறிவு, அன்பு, ஆக்க மேன்மை அச்ச மில்லா வாழ்வெனில்
நெறிய முண்டு, நீதி யுண்டு, நிலையு முண்டு சோதரீர்.

வறுமை, துண்பம் மிரட்டி னாலும்
வழங்குந் தமிழின் இன்பமே
சிறுமை போக்கும் தெளிவு சேர்க்கும்
திறன்அ டைவீர் சோதரீர்.

கலைஞர் வாழும் நாட்டி னிலே
கவலை வாழுப் போகுமோ
மலை மலையாய்ப் புலமை ஓங்கும்
மார்க்கம் செய்து போற்றுவீர்.

வீர மென்னும் துணிவு வையம்
விளங்கச் செய்யும் தமிழினம்
தீர மிக்க சாத ணையால்
துயரம் வென்று வாழ்வதாம்.

காத லுள்ளக் கனிவும் புதுமை
கலந்த இன்பச் சுதந்திர
நாதம் எங்கள் தமிழர் வீர
நடைப டைத்த மாட்சியாம்.

பணிந்து கெஞ்சிப் பயந்து நெஞ்சம்
பலமி முந்து வாழ்வதோ
துணிந்தெ முந்து தமிழின் ஆட்சி
தோணச் செய்வீர் சோதரீர்.

46. மறத்தமிழா, எழுந்திட்டா!

பிறப்புரிமைச் சுதந்திரத்தைப்
பிய்த்தெடுத்துத் தமிழன்த்துச்
சிறப்பழிக்கச் செய்வதெனும்
சிறுமதியைப் போற்றுவதோ?

அறப்போரில் நமதுரிமை
அடைந்திடலாம் சுத்தியமாய்,
மறக்குலத்து அறத்தமிழா
மனதொருமித் தெழுந்திட்டா.

உழைத்துழைத்து ஓடாகி
ஊண்ணித்து உய்வித்தாய்;
மழை, காற்று, வெய்யிலெரிப்பை
மதியாமற் றிரவுபகல்
பினைக்கவழி அமைத்தாயுன்
பெருமைக்கீங் கீடுண்டோ?
அழைக்கின்றாள் தமிழன்னை
ஆர்ப்பரித் தெழுந்திட்டா.

உரிமைக்குப் போராட்டம்
உவக்கும்பூ மண்டலத்தே
எரிமலைக்கும் இடமுண்டு
இன்னுமா உன்பொறுமை?
அரியதமிழ் மானமிது
அளப்பரிய செல்வங்காண்;
பரிவுடையாய் மனஉறுதியூ
படைத்துவினைந் தெழுந்திட்டா.

மதுரமொழித் தமிழ்வளர்ச்சி
 மனத்திருந்து பயணில்லை
 இதரமொழிக் கொத்தடிமை
 இனமோநாம்? கேவலமே!
 எதிரினனநம் இனத்திற்கு
 இடுக்கண்ணவனுட்டுவதோ!
 மதிவிளக்க மிகும்வீர
 மறத்தமிழா எழுந்திடா.

அரண்இருப்புக் கோட்டைமுதல்
 அசைந்தாட வீழாதோ!
 இரண்கள்துத் தமிழ்வீரர்
 இலட்சியப்போர் முரசொலித்தால்,
 மரணத்தைப் பந்தயமாய்
 மதித்ததமிழ் மரபென்றும்
 சரணமெனப் பயந்தொடுங்கும்
 சாதிஇல்லை! எழுந்திடா.

○○○

47. இனப் பெருமை

முப்பது லட்சம் தமிழரும் சத்திய
 முன்னணி வீரராய் எழுந்துவிட்டோம்!
 ஒப்பிலா ததெங்கள் தமிழினம் எனவே
 உலகம் உணரச் செய்துவிட்டோம். (முப்)

சரணங்கள் ஸ்திரமாக விடித்து
 ஈட்டி முனையால் இரும்புத் தடியால்
 இடித்து எலும்பை முறித்தாலும்,
 சாட்டை அடியால் சப்பாத்து மிதியால்,
 சாகும் வரையில் வதைத்தாலும்,

நாட்டில் தமிழ்மொழி ஆட்சி எழுந்திடும்
நாளாது காண்த் தமிழ்ரெல்லாம்,
கூட்டம் கூட்டமாய் அறநெறிப் போரில்
குதித்து வருவதும் பெருஞ்செயலாம். (முப்)

அச்ச மெனும்பே யகத்தவ ரில்லை
அடிமை என்பவர் நாயில்லை;
இச்ச கத்திலே தமிழ்க்குடி யார்க்கும்
ஏவ வெளில்நாம் ஏற்பதில்லை;
நச்சை வாயிலே நண்பர் ஊற்றினும்
நட்பு நெறியை மறப்பதில்லை;
பிச்சை ஏற்றே தலைகுனிந் திங்குப்
பிழைக்கவும் தமிழன் பிறக்கவில்லை. (முப்)

வெற்றி வாழ்வையே விரும்பி வாழ்வதும்
வீரத் தமிழரின் சிறப்பாகும்;
கொற்றம் குறைவதைச் சுகித்து வாழ்ந்திடாக்
குலமே தமிழர் பிறப்பாகும்;
முற்றும் கொடுமைக் குட்டட்டு வருந்தினும்
முன்னணி ட்டுப்பின் வரமாட்டோம்;
கற்றும் அறிவிலார் கொட்டம் விழுந்திடக்
காந்தி வழியை விடமாட்டோம். (முப்)

○○○

48. துணை புரிவாய் சக்தி

உரிமை எல்லாம் வேண்டும் - மகாசக்தி
உடைமை எல்லாம் வேண்டும் - அந்த
உரிமைப் பலத்தாலே - தமிழ்மொழியும்
உலகை ஆள வேண்டும். (உரி)

சரணங்கள்

நாட்டுச் சுதந்திரத்தில் - அம்மம்ம

நமதுரிமைகளை - யாரும்

பூட்டுச் சிறைப்பிடித்தால் - மனக

பொறுத்திடப் போமோ! - அன்புத்

தேட்டமெனத் திகழும் - தமிழ்த்

திருவைப் பழிப்பவரும் - தமிழ்

ஏட்டையும் கொள்ளொள்ள - நினைத்தால்

எம்மனம் சம்மதியோம்.

(உரி)

நம்மை அடிமைகொண்டு - பிற

நாட்டு அடிமைன - இங்கு

எம்மை அழிக்கச் சட்டம் - செய்ததை

ஏற்கவும் போமோ! - இன்னும்

சும்மா இருந்துவிட்டால் - கொடுமைச்

குழ்ச்சிகள் துன்புறுத்தும் - அதால்

அம்மா துணிந்துவிட்டோம் - அறப்போர்

அனி: திரண்டுவிட்டோம்.

(உரி)

சிங்களம் மிட்டும் சட்டம் - இங்கு

சிங்களச் சாதிக்கென்போம் - தமிழ்

எங்களுயிர்க் கிணையாம் - அதுவே

எமக்கினிது என்போம் - எந்தப்

பங்கமும் வாராமல் - தமிழ்ப்

பண்பும் வழுவாமல் - இனி

எங்குந் தமிழ்மொழியை - மகாசக்தி

ஏற்றித் துணைபுரிவாய்.

(உரி)

49. சமத்துவ – விடுதலை

விடுதலை முரச ஒலிசெயும் போது
 வெற்றியே மெய்யுணர் வாகும்
 கெடுபிடி யில்லை; சமத்துவ வேகம்
 கீர்த்தியே சேர்த்திடுங் காண்பீர்.
 நடுநிலை, நேர்மை, நம்மறி வாக்கம்
 நாட்டிடும் வெற்றிமேல் வெற்றி!
 கொடுநிலை போக்கிக் குவித்திடுஞ் செல்வம்
 கொழித்திடும் நந்தமிழ் காண்பீர்.

ஆண்டவர் யாரே! அடியவர் யாரே!
 அறிதலில் அமையும்; நல்லேற்றம்
 பூண்டவர் காண்பார் புகழ்த்திருத் தமிழினப்
 புத்திரர் புலமையுட் காண்பீர்;
 வேண்டுதல் யாவும் நம்மதா மீங்கு
 விளங்குமெய்த் தமிழ்வளர் மாட்சி
 யாண்டுஞ்சீர் ஓங்கும்; வியாகுலம் விட்டிஞ்சு
 ஞாலமே தமிழீனக் காண்பீர்.

ஈனமும் நீங்கும்; எமக்கிணை ஈடு
 எவரினி நாளில மீதே?
 ஞானமும், கல்வியும், நயந்திட வல்ல
 நல்வழி நம்வழி காண்பீர்.
 ஆணவ மில்லா அறவழித் தமிழர்
 அன்பையே வையகம் போற்றும்
 தானமுந் தவமும் தழைத்திடக் கூடும்
 தமிழன்பழு வகைலாம் காண்பீர்.

50. வாழி சாயிராம!

உலகெலாம் வியக்கும் வண்ணம்
 உதித்தவன் நீயே பொய்மை
 நிலை எலாம் நீக்க வந்த
 நித்தியா சாயி பாபா
 பலப்பல அற்புதங்கள்
 பாரிலே செய்து மாந்தர்
 நலமுடன் வாழ்வதற்கு
 நல்லருள் புரிவாய் வாழி.

பின்னிகளை நீக்கும் உந்தன்
 பொற்கரம் தரும் வெண்ணீறு
 துணிவையும் தெளிந்த உள்ளத்
 தூய்மையும் நினது நாமம்
 அணி செயும் அடியார் தம்மை
 அருள் களிந் தாதரிக்கும்
 மணி வண்ணா சத்ய சாயி
 மகாத்மனே வாழி வாழி.

மன இருள் நீக்கி இந்த
 மானுட உலகந் தன்னில்
 நினது நல் வொளியைத் தந்து
 நீதியும் நிலைக்கச் செய்யும்
 புனிதனாய்ப் பிறந்து வாழும்
 புண்ணியா நினது பாதம்
 இனிது யான் தலை வணங்கி
 ஏற்றுவேன் வாழி வாழி.

51. பகவான் சத்ய சாயிபாபா பிரார்த்தனைகள்

மானுடரில் தெய்வநிலை எய்தினோர்கள்
மனங்கணிந்து இடைநின்று மனித வாழ்வில்
ஈன பிலா நிலையளித்து உண்மை காணும்
இயல்பூட்டி அவரவர்தம் எழுச்சிக் கேற்ப
ஆன்ம விழிப்பணித் துண்மை அறியும் வாய்ப்பை
அருளிடுவார் அகத் தெண்ணூம் உண்மை தன்னைத்
தான் அறிந்து தம்மைத்தாம் தெளிந்துணர்ந்து
துணை புரியும் புண்ணியிரே தெய்வத்தாராம்.

ஆதியிலே சித்தர்களாய்த் தோன்றினோர்கள்
அறம் வழுவா வாழ்வினையே அருளினார்கள்
நீதியிலே குறை செய்தார் தம்மை நாடு
நிலையான சத்தியமும் தர்மம், நேர்மை
போதித்தே கருணை யுள்தினராய் வாழும்
புனித நல் ஸறமார்க்கம் புகன்றார் அந்த
நீதி வற்றிப் போகாமல் இடையில் தோன்றி
நின்ற பெருந் தவத்தினரே தெய்வம் ஆவர்.

தெளிந்துய்யும் நிலை தனையே தெரியக் கேட்பீர்
தெய்வநிலை அதுவாகும் தெய்வம் என்றால்
தெளிந்து உய்யும் தவத்தோரே அவர்தம் பார்வைத்
துணைகொண்டோர் துன்பமெலாம் தொலையக்காண்பர்,
உள்ந்தனிலே ஊர்ந்து வரும் களங்கம் ஓயும்
ஒட்டி நிற்கும் வறுமைபோம் பிணிகள் மாயும்
தெளிந்தநிலை பொய், வஞ்சம், பகைமை நீங்கும்
திறன் வெல்லும், பொருள் கூடும் புகழும் ஓங்கும்.

புத்தர், இயேசு, இராமகிருஷ்ணர் விவேகாநந்தர்
புனிதர் இராமலிங்கர், அரவிந்தர் போன்ற

சித்தமெலாம் தனித்துவமே மேவிப் போந்தோர்
ஜெகத்தினிலே மானுடிரில் தெய்வ மானார்.

சித்தாந்த ஞானி ஜிட்டு கிருஷ்ண மூர்த்தி, அன்னைத்
திரேசாவும் புதுவியிப்பை ஊட்டிச் சென்றோர்
இத்ததியில் பாரதத்தில் கண்ணன் போல
எமைக் காக்கும் பகவான்சா யீசன் உள்ளான்.

நேர்மையுடன், நீதியுடன் நெஞ்சில் தூய்மை
நிலைத்தபடி சமரசமே நினைப்பில் கொண்டு
ஒர்மையுடன் கருணைமனத் தெளிவும் அன்பும்
ஊற்றெடுக்கும் பரிவும் கொண்டேற்று வோர்க்குப்
பாரிதனில் பகவான் சத்ய சாயிபாபா
பக்கத் துணையாயிருந்து பயழும் நீக்கிச்
சீர் மிக்கச் செல்வமும், கல்வி, ஞானம்
சிறந்தோங்கிச் சுகம்வாழுச் செய்வன் கண்டீர்.

கண்கண்ட தெய்வமெனக் கண்டோர் சொல்வர்
கண்ணன் அவதாரமென நூல்கள் கூறும்
மண்ணுலகில் மகிமைபல செய்தே மாந்தர்
மனங்கவர்ந்து ஆன்மநேய உறவை மீட்டும்
எண்ணுதற் கெட்டாத இயல்பும் பூண்டு
இலங்குமகா அற்புதனே ஈசன் சாயி
பண்ணு தமிழ்க் கவிதை கலை, வாக்கில் வெற்றி,
பாலித்து எமைக் காக்கும் பகவான் சாயி.

எண்ணிடு நல்லெண்ணங்கள் எனக்கே வெற்றி
சுயவருட் புரிந்திடுவீர் சாயீசா யான்
பண்ணும் செயலெல்லா மேல் பலன்கள் ஈயப்
பாலிக்க வேண்டுமையா நின்னை உள்ளம்
நல்லோரின் துயர் துடைப்பாய் நானும் நின்னை
எண்ணியே வணங்கி எப்போதும் போற்றும்
இடர் ஏதும் நேராமல் இரங்குவாயே.

வஞ்சனைகள் வாட்டாமல் நீயே சாயி
 வந்த துயர் நீக்கிடுவாய் வாழ்வில் நின்னைத்
 தஞ்சமென நம்பு மடியார்கள் தமின்
 துன்பமெல்லாம் நீக்கிடுவாய் துணையாய் என்றும்
 அஞ்சேஸ் என்றாருள் புரியும் சத்ய சாயி
 ஜயனே கலியுகத்தில் பகைமை நீக்கி
 எஞ்சான்றும் மாந்தரெல்லாம் அன்பாய்க்கூடி
 இருந்திடவும் மகிழ்ந்திடவும் இரங்குவாயே.

நின்னையான் நேரினிலே பார்த்ததில்லை
 நெஞ்சினிலே கால் நூற்று ஆண்டுகாலம்
 உண்ணருளை உணர்ந்து உணரும் உள்ளம் தன்னை
 ஊக்குவித்து வேண்டுவன அனைத்தும் வெற்றி
 நின்னிடம் யான் வேண்டும் போ தருஞ்சின்றாய்
 நிறைவாக மனம் நிலைக்கும் பகவான் சாயி
 இன்முகத்தாய் கருணை யுடன்னக்கும் என்றும்
 எண்ணம் செயல் வெற்றி பெற இரங்குவாயே.

○○○

52. இரட்சகன் இயேகு

தனக்கென வாழாப்
 பிறர்க்குரியளானாய்த்
 தனியொரு மனிதனாய்த்
 தளரா உளத்துடன்
 புரட்சியே புரிந்தவன்
 புண்ணியன் இயேகு; - அவனைப்
 புரிந்து கொண்டால்
 வாழ்வின் பெருமையும்
 புரியுமே.

- அன்று

கடவுளர் தாமெனக்
 கபடராய் வாழ்ந்த
 கொடியரின் ஆட்சியில்
 குடிகளடைந்திட்ட
 கொடுமைகள் நீக்கிடும்
 குறியுடன்
 விண்ணுறை
 நடுநிலை சக்தியை
 நற்றுணை கொண்டே
 புரட்சி செய்தவன்
 புண்ணியன் மாண்பும் கூடிய கூடு
 இயேசுவாம்.
 பொய்யரின் அரசுகள்
 பொடிப் பொடி யாகவும்
 புரட்சிக் கனலைப்
 பரப்பினன்
 இயேசு.
 புதுமை உலகின்
 கர்த்தனாம்
 இயேசு.
 ஆணவத் தாலே
 ஆதிக்க வெறியால்
 கானக் கிடைத்த
 கடவுளர் தாமெனும்
 எதேச்ச அதிகார
 இடும்பர் ஆதிக்கச்
 சதியே வகுத்தார்
 சாடனார்
 மக்களை;
 கண்மூடித்தனத்தால்
 குடிகளைக் கொன்றனர்
 புண்படுத்தினர்

விலங்கெனக் கருதி
கொடுமைப் படுத்தினார்
கொக்கரித்தனர்.

கண்ணீர் வடித்துக்
கதறினர் மக்கள்
எண்ணி ஸ்டங்கிடா
இன்னல்கள்
மரணங்கள்
இந்தக் கொடுமைகள்
எல்லாம் ஒழித்திட
எழுந்த ஓர்
ஏழையின்
செல்வப் புதல்வனே
எம்மான் இயேக.

தச்சுத் தொழிலோன்
யோசேப் மகனென
மெச்ச எம் மரியாள்
பெற்ற இயேகவும்
வாலிபப்பருவும்
எய்திய போதே
கருணை வள்ளலாய்த்
திகழ்ந்தனன்.
எல்லாம் வல்லதோர்
ஏகமாம் சக்தி
எல்லா உயிரிலும்
இயங்கிடும் சக்தி
இறையென
இருந்திட
அல்லல் புரியும்
ஆதிக்க வெறியரை
அஞ்சி வாழ்வதோ – என
ஆர்ப்பாரித் தெழுந்தனன்.

மக்களின் மடைமையை
நிக்கிடத் துணிந்தனன்
மிக்க நல் ஞான
சித்திகள்
அடைந்தனன்

— மக்களைக் கூட்டினன்

அரக்கர் இவ்வரசர்கள்
அடிபணியாதீர்
இரக்க மில்லாதார்
இவர் தமை அஞ்சியே
நிவிரும்
அடிமை யாம்
வாழ்வதோ?
மிடி எலாந்தீர்ந்திட
மனந் துணிந்து
எழுவீர்!

கொடியோரிவரின்
கொடுமைகள் அகலப்
படிமிசை எனது
பக்கமே வருவீர்;
விடுதலை காணும்
வீறு பெற்றெ விரைந்து
எழுவீர்;
கொடியரின் கொடுமைகள்
ஒழிப்போம்
வருவீர்,
இரக்கப் பரிவே
இல்லா அரக்கரின்
செருக்கினை நீக்கிட
என்னுடன் சேர்வீர்.

எல்லாம் வல்லதாம்
இறையருட் சக்தீ
எல்லாம் வல்லதாம்
விண்ணுறை தெய்வம்;
இங்கில் வரக்கர்பால்
இடர் பட வேண்டாம்

- என்றே முழங்கினான்

எம்மான்
இயேக.

இயேகவின் புரட்சி
எருசலம் முழுதும் -
ஓலித்தது
ஏழை எளியோர்
கோழையார்
கொடுயோர்
குழந்தைகள் முதலாய்
மனக் கண் விழித்தனார்;
மக்கள் மனத்திலே
விண்ணுறை தெய்வ
வீறு பிறந்தது.

எருசலம் எழுந்தது
எவ்வரவர் பேச்கும்
இயேக வைப்
போற்றின;

- தெய்வசித்தியால்

நோய் நொடி தீர்த்தனன்
நோந்தவர் பசிப்பினி
நீக்கினன்;
தாயுளத் திருவுடன்

தெரியம் ஊட்டினான்;
 பேயுளத் தாரின்
 பொய்மையைப்
 போக்கினான்.

கருணைத் திருவோன்
 கருணையும் பரிவும்
 பெருகிப் பரவிடும்
 புதுமையைப் பார்த்து
 அஞ்சி நடுங்கினார்
 ஆணவக்கார
 ஆட்சியாளரே.

- வஞ்ச நெஞ்ச

அதிகாரிகள்
 அஞ்சிப் பதுங்கினார்
 சதிகாரர்கள்
 திட்டம் வகுத்தனர்;

இயேகவின் சீட்டரை
 இரகசியமாகவே
 மாய வலைக்குள்
 மயங்கிட வைத்தனர்;

ஸ்ரூதாஸ் கயவரின்
 வெள்ளிக் காக்ககே
 சாதகமாகினான்
 சதிகள் தொடங்கின.

ஆட்சியிலிருந்த
 ஆண்டவர் என்றோர்
 மாட்சிமையாளன்
 இயேகவைப் பிடித்தனர்

வதைத்தனர்
 உதைத்தனர்
 வாயுமிழ் சிந்திச்
 சிதைத்தனர் முகமும்
 சிரசிலே முள்முடியும்
 தரித்தனர்; குருதியும்
 சிந்திய இயேகவைப்
 பார்த்துச்
 சிரித்தனர்.
 இயேகவோ
 சிந்தை நொந்தனன்;

மூடர்கள் புரியும்
 மிலேச்சக் கொடுமையை
 சீடர்கள் கண்டு
 சிந்தினர்
 கண்ணீர்.

கல்லால் அடிக்கும்
 கயவர் ஒருபறம்
 சொல்லால்
 மிடிசேர்
 குடியர் ஒருபறம்

பாரமிகுந்த வோர்
 சிலுவை மரத்தைக்
 கோரச் செயலோர்
 பல பேர் குமந்தே
 இயேக பெம்மானின்
 இளைத்த தோன்களில்
 சாய்த்தனர்
 சுமக்கவும்
 சாட்டையால்
 அடித்தனர்.

கல்வாரி மலைமேல்
 கர்த்தனின் உடலைச்
 சொல்லொணாக்
 கொடுமைகள்
 செய்த பின்
 சிலுவையில்
 அறைந்தனர்.

- அந்தோ இறைவா!

இறைவா! இக்கொடியர்பால்
 இரங்குவாய் என்றே
 இறைஞ்சினன் இயேக.

எல்லாம் வல்ல
 இறையே இவர்தம்
 பொல்லாச் செயலெல்லாம்
 பொறுத்திடு எனவே

வேண்டனன்; இயேசுவும்
 வீணாரின் சதியினால்
 மாண்டனன்
 சிலுவை
 மரத்திலே
 - அந்தகோ!

வானம் இருண்டது
 வையம் அதிர்ந்தது
 ஈனர்கள் வீழ்ந்தனர்
 இடியொடு மின்னல்கள்
 அரசுவை எல்லாம்
 அழித்தன, துரோகியர்
 சீரசு கவிழ்ந்தனர்
 சீவனை இழந்தனர்

- அற்புதமிக்க

தெய்வ சக்திகள்
இயேகவைச் சூழ்ந்தன
மெய்தவன் இயேகவும்
மீண்டும் உயிர்த்தனன்.

ஆண்மிக உடலில்
ஜூயனும் தோன்றினன்
வான் வெளித்தது
வையமே வியந்தது;

பாவிகள் புரிந்த
பாவச் செயல்களை
தேவன் இயேகவும்
தாமே சுமந்ததைத்
தம் மனம் கொள்வோர்

- இன்று

எங்கே! எங்கே!
என்றிவ்வல்கில்
ஏங்குவோரும்
ஒரு சிலர் தாமே!

- உலகத்தோர்

தேவ குமாரன்
தெய்வப் புதல்வன்
காவலானாக எமைக்
காத்தருள் புரிகிறான்.

- உண்மையாம்

இரட்சகன் இயேகவும்
எம்முடன் வாழ்கிறார்;
இரட்சகன் எம்துணை
இரட்சகன் இயேகவே.

53. தேயிலைத் தோட்டத்திலே தமிழர் படும்பாடு

மலையக இலங்கைத் தீவின்
மலர்ச்சிக்கோர் ஆக்கமாகும்
நிலையான இயற்கைச் செல்வம்
நல்கிடும் நெஞ்சத் தோடு
அலைகடல் கடந்தே வங்கை
அன்னையின் மைந்தராகக்
கலை மிளிர்ப் பண்பால் வந்தோர்
தமிழ்நாட்டெம் தமிழர் முன்னோர்.

வெள்ளையர் அழைப்பை ஏற்று
விருப்புடன் மண்ணைப் பொன்னாய்ப்
பிள்ளையும், தாயும், தந்தை,
பாட்டனார், பூட்டன், பூட்டி
உள்ளமும் கருணை பூத்து
உழைத்தனர்; அக்காலத்தில்
வெள்ளையர் அரசாண்டாலும்
வறியரும் செம்மை பூண்டார்.

நூறாண்டும் ஜம்பதன் பின்
நுழைந்ததே சுயமாம் ஆட்சி
ஏறா தோர் ஆட்சி பீடம்
ஏறினர்; நீதி காக்கும்
பேறாற்றல் அற்றோர் அரசப்
பதவியின் செருக்கால் சட்டம்
வேறாகச் செய்தார், இந்தியத் தமிழர்
வாழ்வதை வஞ்சித்தாரே.

நாடற்ற மக்கள் என்றார்
 நமக்கவர் அடியர் என்றார்
 வீடுல்லார், பிறப்புரிமை
 விதியில்லார் என்றும் சட்டம்
 கேடுற்ற மதியால் செய்தார்
 குடும்பங்கள் ஆயிரமாய்
 நாடுவிட்டேகச் செய்தார்
 நடுநிலை தவறிக் கெட்டார்.

குழ்ச்சிகள் செய்தார் சட்டச்
 கவுடிகள் பலவாய்ச் செய்தார்
 வீழ்ச்சியுள் வைத்தார்; தாழ்ந்த
 விலங்கினும் தாழ்வாயெண்ணி
 அழு கடல் குழும் வையம்
 அறியவே அவமதித்தார்
 பாழ் பட்ட நிலையில் நெஞ்சம்
 பதைத்தனர் மலைவாழ் மக்கள்.

ஜம்பது ஆண்டின் முன்னே
 அகமிகத் துணிந்த சீலன்
 தம் நலம் பாரா தூயத்
 தலைமிகு தலைவன் 'நேரு'
 எம் துயர் துடைக்க வேண்டி
 இந்திய மக்களொல்லாம்
 தம் அருந் தமிழ் நாட்டுக்கே
 திரும்பிட அழைத்தான் கண்டார்.

இப்பெரும் அழைப்பை அன்று
 ஏற்றிடாத் தொழிற் சங்கத்தார்
 செப்படி வித்தை செய்து
 தம் பெருந் தலைமைக்காக

எப்படிக் கெல்லாம் தோட்ட
 எளியர்பகல் ஆசை காட்டி
 அப்பப்பா! செய்த குழ்ச்சி
 அடங்குமோ கணக்கில் அந்தோ!

தோட்டத்தில் தொழிற் சங்கங்கள்
 தொடங்கின பலப்பலவாய்
 நாட்டின தாமே காக்கும்
 கடவுளர் என்றே கூறி
 ஈட்டின மாதச் சந்தா
 எனும் ஒரு சேமிப் பாலே
 ஊட்டின பொய் நம்பிக்கை
 உழைப்பவர் ஏமாந்தாரே.

யந்திரம் போல வாழ்வை
 இயக்கினர் மலைவாழ் மக்கள்
 தந்திரத் தலைமைக் கூட்டம்
 தன்னலம் பேணுதற்கே
 முந்தின; மக்கள் வாழும்
 முறை, வழி, நிலை காணாமல்
 அந்தகோ! துரோகம் செய்தே
 ஆள்வோர் கைப்பொம்மை யானார்.

சுதந்திரம் சுகமே என்னும்
 சொல்லிலே இனிமை; இங்கே
 நிதம் நிதம் ஏய்த்து ஏய்த்து
 நெஞ்சுறம் அடக்கி ஆட்சிப்
 பதம் பிடித்தே தாம் வாழுப்
 தலைவர்கள் பதவி ழண்டார்
 எது நலம் கண்டார் மக்கள்
 இன்றைக்கும் ஏங்குதல்லால்!

54. பார்க்காத நாட்டுன் பாசத்தொடர்பு!

ஆண்டுகள் நூறும் அறுபதும் போயின
 அன்று நிலவிய ஆங்கில ஆட்சியில்
 மீண்டும் தாயகம் வந்திடா வண்ணம்
 மேவிய உத்தியோகம் பொரிதெனாப்
 பூண்ட இந்திய வம்சா வளியினர்
 பிறப்பிலே பிறந்த புதுமைக் கவிஞர்கள். யான்.
 ஈண்டும் என்னுள்ளம் தாய் நாடெடு எனில்
 இந்தியத் தமிழ்நாட்டனையே யுணர்வு
 தூண்டும் பாச வேகமும் உணர்த்தல்
 தொன்மைப் பிறப்புத் தொடர்பெனத் தெளிந்தேன்

அன்னையைப் பிரிந்த சேய் பல்லாண்டு
 அன்னையை எண்ணி ஏங்குமாப் போலவே
 என்னையும் தமிழகத்து மண் பாசம்
 இணைத்து உணர்த்தும் உந்ததுற் கீடென
 பொன்னும் மணியும் பவளமும் செல்வமும்
 பொதிகை மலை எனக் கல்வியும் ஞானமும்
 தன்னடிக் குவியினும் ஈடாகும்மோ
 தமிழின் பாசத்தவை சம முறுமோ
 என்னுயிர் உணர்வும் தமிழகத் தாயின்
 இதுய உணர்வென இருப்பதைத் தெளிந்தேன்.

பாலப் பருவம் போனது போலாம்
 படிந்த அகவை எழுபதும் இரண்டும்
 காலச் சூழலில் கடந்தன; இன்னு மக்
 கலங்கமில்லாப் பாசப்பிழைப் பென்னுள்
 ஞாலத்திதனில் தமிழகத் தாயை
 ஞாடிச் செல்வதை நானுணர்கின்றேன்.

சீலமும் சிறப்பும் தூய்மையும் இயற்கைத்
 திருமிலிர்ப்பண்பும் கலைகளும் கவியும்
 நூலறிவியற்கை நூண்ணிய சித்தமும்
 நேர்மையும் முன்ஜனமப் பற்றெனத் தெரிந்தேன்.

முன்னர் என்றேனும் பார்த்திலேன் ஆயினும்
 மூச்சும் உணர்வும் தென்னகத் தமிழகம்
 தன்னில்தான்; அது என் தாயகம் ஆங்கே
 தனியரசாண்ட தாய் உள்மனம் சொல்லும்
 தென்னகத் தமிழின் சுதந்திரம் காத்த
 தமிழர்கோள் வேவலன் வமிசமும் எனதே
 என்னையான் தமிழின் கதிதனில் கண்டேன்
 இளமைக் காலத்தில் இனியவை கண்டேன்.
 அன்னைத் தமிழின் அளப்பிலாப் பரிவில்
 அன்பில் வளர்ந்தவன் நான் எனத் தெரிந்தேன்.

சந்ததி சந்ததி சந்ததியாகவே
 இந்திய வம்சாவளியினர் இலங்கை
 வந்த போதுற்றே படுதுயர் நீக்கும்
 வல்லமை தமிழக மக்களுக் கில்லையோ!
 நொந்தவர் வாழ்வதும் நூற்றெடுப்பது ஆண்டெனிலும்
 நேசக் கரங்களை நீட்டிப் பாசத்தால்
 சொந்தம் நிவிர் எனக் சொல்லுணர்வு
 சேரக் கண்டி லேன்; தமிழகம் தனது
 சிந்தையின் கனிவை, மொழிவழி ஏட்டிலும்
 சேயர் நாம் படுதுயர் சாற்றிய திலையே.

என் செவி கேட்குதே தமிழக மன்னிலே
 எக்கோணம் திரும்பினும் சாதியும், வெறியும்
 தென் தமிழ் நாட்டில் தம்பட்ட மத்து
 திருவிட மண்ணின் தூய்மையைப் போக்கி
 வன் மனத்தினராய்த் தம் வமிசத்தையே
 வதைக்கும் அரசியல் வஞ்சமும் அவரவர்

தன் குலம்பெரிதெனத் தாண்டவம் ஆடும்
 தகுதியே அரசியல் எனுந் தத்துவமும்
 முன்னிலை வைத்தே வாழ்கிறார் என்ற
 மட்மையை எண்ணி மனமிக நோகிறேன்.

அந்தோ! எந்தமிழ்த் தாயகத்திலே
 அன்பெனும் மனம் அற்றுப் போயதோ!
 நொந்தோர் தமையும், நொடிந்தோர் தமையும்
 நேசமாய்ச் சமமெனப் பேசுதல் யாவும்
 சிந்தையில் சூர்த்திட விலையோ பொல்லாச்
 செருக்கிலே தமிழகத் தாயையும் வருத்தி
 நிந்தை செய் நீசரின் நெஞ்சமும் மாறிட
 நெறியிடை மனிதராய், நேர்மையும் ஒங்கிட
 வந்தருள் புரிகுவை வல்லபி சக்தி
 வளர் உளப் பாசத்தால் வாழ்த்தி அழைக்கிறேன்.

○○○

55. மகாத்துமன் மோகனதாஸ் கரம்சந்த் காந்தி

உலகெலாம் வியந்து போற்றும்
 ஒரு பெரும் புரட்சி செய்தான்
 பல இனம், தேசம், மக்கள்
 படைத்திடும் அரசு எல்லாம்
 நில மிசைத் தனி மனித
 நடு நிலைச் சுதந்திரத்தின்
 பலமெனச் சொன்னான் அண்ணல்
 மகாத்துமன் கரம்சந்த் காந்தி.

கண்ணனும் அறப்போர் காத்தான்;
 கருணையைப் புத்தன் காத்தான்;
 மண்ணுலகத்துத் தியாக
 மாண்பினை இயேக காத்தான்;
 என்னிலா இடர்க்குள்ளாகி
 ஏங்கினோர் துன்பம் நீங்கப்
 பண்ணினான் அஹிம்சா போர்தான்
 மகாத்துமன் கரம்சந்த் காந்தி.

அடிமையாய் எவரும் இந்த
 அவனியில் பிறந்ததில்லை;
 அடிமையாய்ப் பிறரை யாரும்
 அடக்குதல் ஞாயமில்லை;
 அடிமையாய்ப் பலமும் கெட்டு
 அஞ்சினோர் தமையே காத்துப்
 படியிசை வெற்றி கொண்டான்
 மகாத்துமன் கரம்சந்த் காந்தி.

தன்னையே வதைத்துக் கொண்டான்
 தர்மமே மேலாம் என்றான்
 இன்னலை மற்றோர்க்காக
 ஏற்று நற்றுணிவே பூண்டான்
 முன்னர் மண்ணுயிர்கட்காக
 மரணித்த இயேசுவைப்போல்
 தன்னையே ஈந்த அண்ணல்
 மகாத்துமன் கரம்சந்த் காந்தி.

அகந்தையால் அறிவீனத்தால்
 ஆட்சியில் இருந்தோர் மட்டும்
 சுகந்தனைக் கொண்டார் குடி
 மக்களை அடிமை என்றார்

இகந்தனில் சுதந் திரத்தை
யாவரும் உணர்தற் கிந்த
யுகந்தனில் அறப்போர் செய்தோன்
மகாத்துமன் கரம்சந்த் காந்தி.

சொந்த எந்த தேசந்தனில்
குதந்திரத் துடனே வாழ்வோம்;
நிந்தனை செய்வார் தம்முள்
நேர்மையை வளர்ப்போம்; பொய்மைப்
பந்தமும் ஏய்ப்பும் போரும்,
படைத்தவர் அநீதி வீழுத்
தந்தனன் தன்னுயிரையுந்தான்
மகாத்துமன் கரம் சந்த் காந்தி.

○○○

56. தரிசனம் (1943-44ல் கண்ட தரிசனம்)

ஆயிர மாயிரம் குரிய சந்திரர்
ஆயிர மாயிரம் விண்மீனினங்கள்
ஓயா தியங்கிடும் பிரபஞ்ச வெளியிலே
ஓளிப்பிரவாகப் பெருக்கொடு திகழு
ஆயாள் மாகாளித் தாய் எனை அழைத்து
அற்புதத் தரிசன விளக்கமே காட்டினள்
சேய்போல் பிரமித்திருந்தேன் அன்னையும்
சிந்தைத் துணிபோ டிருளனச் சொன்னாள்.

○○○

அண்டபுவனம் எல்லாம் ஒன்றென
 ஆகி நிலவிடும் பிரபஞ்சத்தின் கண்
 கண்ட காட்சியைக் கழறுவேன் வெறுங்
 கற்பனையன்று அற்புதம் அறிவீர்
 எண்டிசை என்பதும் அவ்வெளியில்லை
 எல்லாம் ஒருபொதுவெளி பலகோள்கள்
 மண்டல மெங்கும் சிறிதெனப் பெரிதென
 மறக்கொணாப் பேரொளி மயமே மிஸிர்ந்தன.

கண்கள் திறந்தால் காணக் கூசிடும்
 காட்சிதான் அந்தப் பரவொளி வெள்ளம்
 எண்ணுதற் கெட்டா தூரமும் அருகில்
 இருப்பதாய் யுணர்ந்தேன் ஏன் எனவறியேன்
 மண்ணுலகத்து மைந்தன் யான் இந்த
 கண்களை மூடிப் பயத்தில் கரைந்தேன்
 காம்பிடித் தென்னை எழுப்பினாள் காளி.

○○○

கிழக்கிலே சந்திரர் பலர் ஒளிதேய்ந்தனர்
 மேற்கிலோ விண்ணிடி பூமியைத் தாக்கின
 வடத்திசை நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்தன
 தெற்கிலே அமைதி திரண்டெட்டுந்ததுவே.
 அடைக்கலம் தாளன அலறினேன் காளி
 அண்ட சராசரம் நிறைந்தவள் எனையும்
 மிடுக்குடன் அணைத்துப் பிரபஞ்ச நடுவில்
 நிறுத்தினாள் விளக்கினாள் நினைவில் நிற்பதுவே.

பூமியின் மத்தியில் வெள்ளமும் புயலுற
 பொடிப் பொடியாக மலைகளும் சிதறின
 பூமியை வானப் பேரொளிப் பிழும்பும்
 பேரிடி எனப் பொழுந்து தாக்கின

பூமியின் மத்தியில் எனைக் கைபிடித்துப்
 புகன்றனள் அன்னை பொலிவறு தமிழில்
 பூமியின் மைந்தா அச்சம் துறப்பாய்
 பூரணத் திருவை விளக்குவேன் புகல்வாய்.

○○○

அக்கிரமங்கள் அழிவறக் கண்டாய்
 ஆனால் அரசுகள் அழிந்திடல் கண்டாய்
 துக்கம் மறைந்து துன்பம் மறைந்து
 மிக்க நல் வாழ்வு மேவிடும் மகனே
 மக்களாய்ப் பிறந்த மண்ணுலகத்தார்
 மனதும் மகிழ்ந்து மாண்புடன் வாழுத்
 தக்க தருணம் வந்திடும் பகவான்
 தரணியில் இன்றே பிறந்தநாள் துதிசெய்.

○○○

உலகத்தாருக்கு உற்ற துன்பங்கள்
 ஓய்ந்திடுங் காலம் உயிர்த்தது இன்றே
 உலகெலாம் காக்கும் பகவான் தெற்கில்
 உதயமாகினன் பிரபஞ்சமெங்கும்
 கலகலவென மணியோசையும் சங்க
 நாதமும் கீதமும் இசைஒலி லயமும்
 நிலவுலகத்தார் நினைப் பெல்லாம் சாந்தி
 நிலவெயும் பகவான் பிறந்தனன் என்றனள்.

தெற்குப் பாரிசம் நோக்கினேன் ஆங்கு
 தோன்றிய உதய சூரியன் போலே
 பொற்கடர்ப் பரப்பி எழுந்ததோர் ஞாயிறு
 பூரண வட்டப் பொலிவெனும் மயமாய்
 சொற்களால் வழுத்திட வல்லென் அந்தச்
 சோதிச் சுடர்களின் ஒளிப் பிரவாகம்
 அற்புதம் அற்புதம் என்றேன் காளியும்
 அறிவாய் பகவான் பிறந்தனன் என்றாள்.

நாற்பத்தைந்தும் பத்தும் சேர் ஆண்டின்முன்
 நன்னிர வெலாமத் தரிசனம் கண்டேன்
 ஏற்பதும் உண்மை என்றிசைப்பதும் கற்றோர்.
 ஏற்றவால் அந்த எழிலுடன் சொல்வேன்
 நாற்பதும் ஐந்தும் பத்தும் உடையவள்
 நாட்டுவன் சாந்தி நமக்கவன் பகவான்
 மாற்றவரெல்லாம் அடங்குவர் – நல்லோர்
 மனக் களிப்புடனே மகிழ்ந்து வாழ்வரே.

முற்றும்

அந்த - தனிமனிதன்!

அவன் ஒரு கலைஞர் - கவிஞர் - எழுத்தாளர் - ஆசிரியன் - தத்துவ ஆய்வாளர். சகல உமிர்களின் மீதும் சம அன்பும் கருணையும் பூண்டவன். தனிமனித சுதந்திரச் சித்தன்.

தனித்துவமே அவனது சித்தாந்தம். கலையிலும் கவிதை யிலும் எழுத்திலும் அவன் விரும்புவது அந்த சித்தாந்தந்தான்.

முன்னர் எவரும் செய்திராத, சொல்லியிராத, உருவாக்கப் பட்டிராத ஒரு தனித்துவத்தையே அவன் மேற்கொண்டவன்.

தனித்துவமென்பது அந்த தனிமனிதனைப் பொறுத்த வரையில் “புதியன்” என்பதுதான். சென்றுபோன நிமிடம் பழையது. நிகழ்வதுதான் புதியது. இந்த சித்தாந்தமே அவனது வராழ்க்கையின் சகலாம்சங்களிலும் நிறைந்து விளங்கியது.

பராதியர் சொல்லிய தனிமனிதன் யார் என்று அவன் எழுதியளரன். ‘தனிமனிதனுக்கு உணவில்லை எனில் ஐகத் தினை அழித்திடுவோம்’ என்ற கவிதா வரிகளின் கருத்தை இதுவரையில் சாதாரண ஒரு தனிமனிதனை உள்ளத்தில் கருதி எழுதியதாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. பொது சனங்களில் ஒரு வனைப் பற்றி அவன் கூறவில்லை என்பதை அழாய்வோர் அறிவார்.

தனிக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராக, பழைமையை விடுத்துப் புதுமையை நாடி, புத்தம்புதிய சிந்தனைகளால் விழிப்பூட்டி, ஒரு சமுதாயத்தையோ, தேசத்தையோ அல்லது முழு உலகையோ முன்னேற்றிப் புதிய அறிவொளித் தெளி வுடன் எவன் வழிகாட்டி முன் செல்லுகிறானோ அத்தகுதி கொண்ட தனித்துவத்தானைத்தான் அந்த மகாகவி பாரதி “தனிமனிதன்” என்று பெருமையடன் கூறுகிறான். அப்பேர்க் கொத்த தனிமனிதனை அறியாது உலகம் வெறுப்பது இயல்லு. அந்த வெறுப்புக்களினால் அந்த தனிமனிதன் உலகத்தாரரால் புறக்கணிக்கப்படும்போது அவனைப் பற்றி என்னுவர் கூட

இரார். அத்தகைய ஒருவன் உணவற்றவனாகிய நிலையை எழுதிடப் பண்ணும் அறியாமை என்னும் ஜூகத்தினையே அழித்தல் மேல் என்பதே அந்த மகாகவியின் கருத்து.

இதைப் பராதியர் வேறு ஒரு தனியைனக் கண்டு எழுத வில்லை. தன்னெத்தானே கருத்தில் கொண்டு எழுதியதுதான் அந்த வரிகள். ஆழாம், மகாகவி பராதியர் ஒரு தனிமனிதன்.

இங்கே நான் எழுதும் அந்த தனிமனிதனும் ஒரு கவிஞர், ஓவியன், எழுத்தாள், ஆசிரியன், ஆழி நாகரிக அழாய்ச்சி யாளன், சிந்தனையாளன், தத்துவமறியும் சித்தாந்தி.

குழந்தைப் பருவத்தில் குளிரும் அருவிக் கரைகளிலே களிமன் கோயில் கட்சிச் சிலைவடித்துத் தன்னையாத்த குழந்தைகளுடன் கற்பனா உலகில் அழும்பித்தது அவனது குழந்தைப் பருவம். ஆனாலும் தனது தவழும் பருவத்திலே பரந்து விரிந்த விண்வெளியின் ஊடே விரைந்து வரும் சுழல் பொறிகள் தன் பார்வையின் பெரிதாகிப் புகுவதைத் தாங் கொண்டு வீரிட்டமுத்தையும் அவன் எண்ணிப் பார்க்கிறான்.

காந்தி எம்மானின் விடுதலை இயக்கம், பேரராட்டங்கள், பாரதியரின் சமுதாய விழிப்புணர்வு, இயேசு மகானின் உயிர்த் தியாகம், வள்ளற் பெம்மானின் கருணை, புத்தன் போதித்த சமத்துவம், விவேகானந்த சுவாமிகளின் அற்புதமான தன்மை பிக்கை, தனது தாய், தந்தையரின் பிறர் நலம் காணும் குறிக் கோள் - இவைதாம் அந்த தனிமனிதனின் உயர்ந்த நேரக்கிற கும் உயிர்களின் மீது காட்டும் இரக்கத்திற்கும் தனித்துவமான, தளராத தன்மைபிக்கைக்கும் உறுதுணையாயின. தனிவழித் தடம் நடந்தான்.

உமிர்ப்பலிக் கொடுமையை எதிர்த்துப் பத்தாம் பிராயத் திலே அன்றைய முதியவர்களின் கோபங்களுக்கு ஆளாகியவன் அந்தப் பாலகன்.

இயற்கையுடன் ஏதோ ஓர் இணைப்பிரியாத உறவு தன்னை ஈர்ப்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டிருந்தான். சகல உமிர்கள் இடத்தும் இரங்கினான். அந்தப் பினைப்பு இன்றும் அவனைக் கைவிடவில்லை. இயற்கையின் இசைவுதான் சைவம் என்ப பிற்காலத்தில் மருவியது என்பது அவன் கருத்து.

பாலப்பருவம் கழிந்தது. பள்ளிப்பருவம் தொடங்கியது. அந்தச் சின்னஞ்சிறு வயதிலே அவன் நாடியதுவும் புதுமை தான். கண்முன் அக்காலத்தில் சந்தியாசிக் கோலத்தில் பல பேர் துறவிகளாகத் திரிந்தனர். பள்ளிக்கூடம் முடிந்ததும் ஏனைய மாணவர்களைப்போல விளையாட்டுப் போட்டிகளிலோ அல்லது வெறும் பேச்சுக்களிலோ அவன் கலந்து கொள்ளவில்லை. மாறாக, எதிர்ப்படும் துறவியர்களிடம் வாதாடி உண்மை எது என அறியத் துடித்தான். எவருமே இவனது ஆர்வத்தைத் தனித் தவர்களாகக் காணப்படவில்லை.

ஒவியக் கலையென்றுடன், தனது பத்தாம் வயதில் தமிழ் மீது பற்று ஊற்றெடுத்தது. தமிழ்த்தெய்வம், தலைவன் முருகன் மீது பல பக்திப் பாடல்களை எழுதினான். அழினும் சம்பிரதாய முறைகளின்படி அவன் தெய்வங்களை வணங்கிய தில்லை. கட்டுப்படாத உள்ளத்துடன் சுதந்திரமாகவே அன்றும் இன்றும் அவன் எல்லையில்லாத ஒரு சக்தி இயங்குவதை உணர்கிறான். அதனைத் தன்னிலும் உணருகிறான்.

இயற்கையாகவே கவித்துவும் அவனுள் கனிந்தது. மலை யகத்துத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஆழிமை எண்ணங்களை அகற்ற அவர்களுடன் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதில்லாம் பேசினான். தோட்டத்து உத்தியோகத்துர்கள் தனித்தனி பங்களாக்களில்தான் வசிப்பார்கள். தொழிலாளர் குடிமிருப்புக்குள் உத்தியோகத்தரின் பிள்ளைகளை அனுப்ப மாட்டார்கள். இந்த ஏழை உழைப்பாளிகள் எடுத்தார் கைப்பொம்மைகளைப் போல ஆட்டப் படுவதையும், அந்த மக்களின் அறியாமையையும் கண்டு மனஞ்சோர்ந்து போனமையும் அவனுக்கோர் அனுபவம்.

காந்திய சத்தியப் போராட்டமும், அன்பும், கருணையும், தெய்வ பக்தியும் தமிழ்ப் பற்றும் பூண்டிருந்த தனது அன்னை இலக்குமி அம்மையரின் ஆதரவும் ஊக்குவிப்பும், அவனுள் சுதந்திர தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. தந்தையார் அப்பாவு (விஸ்வநாதர்) ஜூயா அவர்கள் இந்திய சமூகத்தில் நிரம்பிக் கிடந்த மூட வழக்குகளைக்களையும் நேரக்குடன் செயற்பட்ட தால், இந்தப் பள்ளி மாணவன் வாழ்விலும் மூடபக்தி, மூட வழக்கங்களைக் கண்டிக்கும் பக்குவும் வளர்ந்தது.

தொழிலாள மக்கள் அக்காலத்தில் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக வெள்ளைக்காரர்களைத் தமது தெய்வங்கள் என்று நம்பிய காலத்தில், அவர்களுக்குப் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளையும், காந்தி மகாணின் சுதந்திரக் கிளர்ச்சியையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் கல்வியறிவைப் பற்றியும் எப்போதும் அந்த மாணவனின் தந்தை அந்தத் தொழிலாளர்கள், அவர்களது கங்காணிகள் ஆசியோருக்கு எடுத்துச் சொல்வது வழக்கம். அந்தப் பணியால் பலர் உலக அறிவைப் பெற்றனர்.

பள்ளிக்கூடத்திலும் சகோதர மாணவப் பருவத்தினரை, சமுதாய விழிப்புக்கு தூய்த்தப்படுமாறு தன்பால் இழுத்துச் சிந்தித்திட வைத்தாரன். சுய அறிவைத் தெரிந்து தெளிந்து பிறரையும் எழுச்சி பெறச் செய்து தனிமனித சுதந்திரத்தை மாணவர்கள்பாற பரப்பினான். உயர்வகுப்பு மாணவர்களும் அந்த மாணவனின் போக்கால் எழுச்சியற்றனர். பரடசாலையில் நிகழ்ந்த இலக்கிய சங்கத்திற்குச் செயலாளராகவும் அவன் செயற்பட்டான். உயர் வகுப்பு மாணவர்களும் அவனது அழறலை வியந்தனர். ஆனால், ஒரு சில ஆசிரியர்கள் இவனுடன் ஒத்துக்கொள்ள மறுத்தே வந்தனர்.

இரண்டாவது மகா யத்தத்தின் போது “யத்தமுளை” என்ற செய்தித்தாள் வெளிவந்தது. பகிரங்க மேடைப்பேச்சுக்கு இந்தப் பள்ளிமாணவரில் இவனையே தேர்ந்தனர். அவனோ, அந்த மேடைகளில் இந்திய விடுதலை பற்றிப் பேசினான். சுபாஸ் சந்திரபோசின் ஸ்ரீதீரங்களைப் பேசினான். ஹிட்லரின் தனி மனிதத் துணிவை எடுத்தியம்பினான். யத்தத்தின் அழிவுகளைக் கேட்டு வேதனையும் கவலையும் கொண்டான். அதனால் மேடைப் பேச்சும் முற்றுப்பெற்றது.

மாணவக் காலத்தில் “மாணவர் உலகு” என்ற ஒரு கை எழுத்துப் பிரதியையும் நடத்தினான். பல மாணவர்கள் தங்களின் பங்களிப்பினைச் செய்து வந்தனர். முக்கியமாக, சாதிக் கொடுமைகள், பால்ய விவாகம் ஆசியவைகளைக் கண்டித்து விடக்யதானங்கள் எழுதப்பட்டன. உயர்வகுப்பு அந்தப் பரடசாலையில் முற்றுப் பெற்றது. தோட்ட நிர்வாகி வெள்ளைக் காரத்துரையும், அவரிடம் சிரேஷ்ட குமாஸ்தா(Chief Clerk) வரக்க் கடனாற்றிய அந்த மாணவரின் மூத்த சகோதரரும்

தோட்டத்தில் குமாஸ்தாவாகப் பயிற்சி பெறுமாறு அழைத் தனர். அவன்து உள்ளமே வெள்ளையருக்குக் கீழா வேலை செய்வது என்று எதிரொலித்தது. காந்தி பக்தனாகக் கதர் அனிந்து பாரதியின் சுதந்திரக் கீதம்பாடி, இயற்கையுடன் சுதந்திரமாக உலவிய அவன்து மனம் அடிமை வாழ்வை வெறுத்தது.

1943ல் தொழில் தேடியும், உயர் கல்வி கருதியும் கொழும்புக்கு வந்த அவன், 2ம் மகா யத்தம் முடிந்தும் வெள்ளைக்காரரின் படை கொழும்பில் முகாமிட்டிருப்பதைக் கண்டான். ஆனால் ஆவர்களின் கடமை, கண்ணியும், கட்டுப் பாடு என்ற பெருங் கொள்கைகள் அவனைக் கவர்ந்தன. வெள்ளையர்களின் நிர்வாக ஒழுங்கு முறைகளைப் பாராட்டினான்.

தனது மூத்த சகோதரரின் சிறுசிறு பண உதவியால் உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தான். வறுமை வாட்டியது. காலி முகத் திடலில் நரள் தவறாமல் தனியே அமர்ந்து கடலையும், அவை களையும் தூரத்து வரன் விளிம்பினையும், மாறிமாறி ஒரு வெடுக்கும் மேகத் திரைகளையும் பார்த்திருப்பான். உள்ளத் தில் எல்லையில்லாத கவிதா இன்பம் சுரக்கும் கவிதைகள் பலப்பல பிறந்தன.

மகாகவி தாகூரின் கீதாஞ்சலியும், பாரதியாரின் எழுச்சிக் கவிதைகளும், வள்ளலாரின் அரூட்பாக்களும், வீர விவேகா நந்த சுவரமிகளின் தளராத தன்னம்பிக்கையும், இயேசு பெரு மான், புத்த பகவான் ஆகியோரின் கருணையும், ஜிட்டு கிருஷ்ண மூர்த்தியின் தனித்துவ சித்தமும் அந்த வாலிபணைக் கவர்ந்தன. வாலிபனே வறுமையைக் கண்டு கலங்காதே, நீ வாழுப் பிறந் தவன், இந்த உலகம் உன்னே, நீதான் அதனை வளர்க்கும் கர்த்தா, வல்லவன் நீயே, எழுந்திரு, புறப்படு, செயல்புரி என்று விவேகாநந்தரே அவனை ஊக்குவது போல் இருந்தது. அந்த எழுச்சி வேகத்தால் விழிகண் குருடர் போல் வாழ்ந்த மலையை மக்களுக்காகவும், ஏழைகளிடம் இரக்கம் காட்டாதவர்களின் மனவிழிப்புக்குமாகவும் இயங்கிட வேணுமென்ற ஒரு ஆர்வம் பிறந்தது அவனுள்.

1943 முதலாகக் கலைகளின் மூலம் எளிதில் சுய அறிவை எழுச்சி செய்தல் எனிலென் அறிந்து தனது கலை

வாழ்வைத் தொடந்கினரன். இலங்கை அரசின் நுண்கலைக் கல்லூரியிலும், வலித் கலைக் கல்லூரியிலும் ஆசானாகவும், விரிவுரையாளராகவும் கடனாற்றினரன். பல கலை வல்லுநர் களை, ஓவியர்களை, ஆசிரியர்களை உருவாக்கினரன்.

மலையக இந்திய வம்சாவளியினருக்கு அக்காலத்தில் இலங்கை வாளெனாலியில் பங்குபெறும் வாய்ப்பே கிட்டுவ தில்லை. 1949 முதல் மலையக மக்களும், எழுத்தாளர்களும் வாளெனாலியில் பங்கேற்க வேண்டும் எனப் பெரிய புரட்சி பண்ணினரன். பத்திரிகா காரியாலயங்களிலும் மலையக எழுத்தாளருக்கு இடமளித்திட வேண்டுமென உரிமைக்குரல் கொடுத்தான். மலையக மக்களுக்கு ஒரு மணிநேர வாளெனாலி இயக்கம் தேவை என அரசுடன் வாதிட்டான். இதன் காரணமாகவே “குன்றின் குரல்” நிகழ்ச்சி 1956ல் அழும்பமானது. மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு இன்று வாளெனாலி, ரூபவாகினி, அரசாங்கப் பத்திரிகைகள் ஆசியன இடமளித்து வருகின்றன.

1956ன் முன்னும், அதன் பின்னும் மலையகத் தமிழரின் கலை, கலாசார, கல்வி வளர்ச்சிக்காக இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் காலத்தில் தோட்டங்கள் தோறும் குடிசைக் கைத் தொழில், கல்வி வளர்ச்சிக்காகச் சிறுசிறு குடிசைகளையாவது போடும்படி வற்புறுத்தினரன். தொழிற் சங்கங்கள் பல தேரன் றிப் பிரிந்து இயங்கினும் இன்றும்கூட அந்த ஆசை நிறைவு பெறக் காணாதுள்ளான்.

1943 முதல் 1951 வரையிலும் நுண்கலைக் கல்லூரி யிலும் கலைக் கல்லூரியிலும் ஆங்கில ஆசிரியக் கலை விரிவுரையாளராக இருந்தவன் அந்த மலையக மண்ணில் பிறந்த மலையகக் கலையாசிரியனே அல்லாமல் இலங்கைத் தமிழர் என்பாரில்லை. ஏனைய சிங்கள - ஆங்கிலக் கலை யாசிரியர்கள் யாவரும் சிங்கள இனத்தவராயினும் அவர்களெல் லோரும் இன பேதமில்லாமல் பழகிய காலம். இன்றும் கூடப் பொது மக்களிடம் இன பேத உணர்வு காணப்படவில்லை. அரசியல்வாதிகளின் கொடிய நோக்கு இது.

கலைக் கல்லூரியிலும் இந்தக் கலையாசிரியன் ஒருவனே 1943 முதல் 1951 வரை மலையகத் தமிழனத்தைச் சார்ந்தவனாக இருந்தான். ஏனைய ஆசிரியர்களைப் பார்க்கப்

புகமுடன் விளங்கினான். பெரும்பாலான தழக்கில் ஆசிரியர் களுக்கே இந்தக் கலைஞரின் விரிவுறைகள், செயற்பாடுகள் எட்டின. ஒரு சில ஆசிரியர்கள் ஓவிய, சிற்பக் கலைஞராகவே மாறினர். பெரும்பாலும் சிங்கள மாணவ மாணவிகளே இந்தக் கலைஞரிடம் கலை எழுச்சி கொண்டவராவர். ஒரு சிலரே தமிழினத்தவர். 1949ல் உலக மகா குரு எனப் போற்றும் தத்துவஞானி ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியை நேரில் சந்தித்து அவரது தத்துவங்களைச் சிந்தித்ததுண்டு. அவர் போதித்து வரும் “தனிமனித சுதந்திர ஞான ஒளி” தன் வாழ்வில் பின் எனப் பிராயமுதல் விளங்குவதை அவன் சரியானது எனத் தீர்மானித்தான்.

இலங்கைச் சுதந்திரத்தின் பின் மலையக மக்கள் பத்து இலட்சம் பேர் பிரஜா உரிமையை இழந்தனர். இவர்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழருக்கும் இடையே சகல விடயங்களிலும் ஒத்துழைப்பு இல்லாமலிருந்து வந்தது. இலங்கைத் தமிழர் தலைவர் காலஞ்சிசன்ற திரு. எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் ஒருவர்தான் இந்திய வம்சாவளி மக்களையும் இணைத்து உரிமைப் போரில் இறங்கிய முதல்வராவர். காந்திய அடிப் படையில் தமிழரச கோரியவர் அவர். தந்தை செல்வா என்று பல்வின மக்களாலும் போற்றப்பட்டவர். அந்தத் தனித் தலை வரின் தொடர்பும் இந்தக் கலைஞருக்குக் கிட்டியது.

1951ல் கலைக்கல்லூரியில் ஒரு புதிய நிர்வாகக் குழல் ஏற்பட்டது. சுதந்திரம் கிட்டியதும், எடுத்தார் கைப்பிராம்மை போல நிர்வாகங்கள் சூழன்றன. கலைக் கல்லூரியிலும் இது தலைகாட்டியது.

கலை பயிற்றுவித்தலே அன்றி கற்பிப்பதல்ல என்னும் கருத்துக்கு மாறான அபிப்பிராயம் எழுந்தது. ஒவ்வொருவரி னதும் கலையுணர்வைக் கலாசிரியர் உணர்ந்து அதனை ஊக்கு வித்தலே சுய அறிவை வளர்ப்பதற்கு அடிகோலும் என்பதை நிர்வாகிகள் உணரவில்லை. கலை கற்பிப்பதல்ல என்ற கருத்தும், அந்தக் கலையுணர்வைச் சரியாகத் திசை திருப்புவதில் தான் ஆசிரியன் கவனம் செலுத்திட வேண்டும் என்ற உண்மை யும் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

1951ல் கலாசிரிய வாழ்வுக்கு அந்தக் கலைக் கல்லூரி விடை கொடுத்தது. தனது கருத்துக்களையும், ஓவியத்தின் வழியாகக் கருத்து வெளிப்பாடுகளையும், சுய அறிவையும் ஒவ்வொருவரிடமும் ஓளிவிடச் செய்திட அந்தக் கலைஞர் மேற்கொண்ட இரண்டாவது செயல் “ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு மனோத்துவமும் கலையும் போதனா முறையும்” என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டமையாகும்.

1952ல் முதன் முதலாகத் தமிழில் வெளிவந்த மனோத்துவ நூல் அதுதான். இதனைக்கூட அப்போது அரசு கல்வி யதிகாரத்தில் இருந்த ஒரு இலங்கைத் தமிழர், “மலை நாட்டானும் மனோ தத்துவம் எழுதுமளவு உயர்ந்து விட்டானா” என்று அறிமுகங்களை தர மறுத்ததும் அந்த வரலிப மலையகக் கலை எழுத்தாளனைக் கண்கலங்கிட வைத்தது.

மலையகத் தமிழர்களை 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் எவ்வளவு தாழ்மைப்படுத்தி மதிப்பிட்டார்கள் பதவிகளிலிருந்த தமிழர்கள் என்பதை மூடி மறைத்திட முடியாதுதான். ஆனால் இந்த நூல் நாடு பூராவழுள்ள ஆசிரியத் தமிழ் மனிகளிடம் சென்றடைந்ததுவும் ஆசிரியமே.

ஒரு சில ஆண்டுகள் பிரத்தியேகமாக ஓவியக் கலையை கற்பித்தான். அதன்பின் இலங்கை வாணைவியில் தொடர்ந்து கலியரங்கம், பேச்சு மற்றும் வாணைவிப் பாடல்கள் முதலியனவும் எழுத்து, கலை ஆகியவற்றுடன் தனித்துச் செயல் கொண்டான்.

1949ம் ஆண்டு முதலாக எழுத்துவகிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டான். அவனது முதலாவது கவிதை வீரரேகைரி யில் வெளிவந்தது. “தெய்வமாக வேண்டும்” என்ற தலைப்பில் அந்தக் கவிதை சுரந்தது. அதன் முதல் கவிதை மட்டும் அந்த ஓவிய, கலை, ஆசிரிய எழுத்தாளனுக்கு ஞாபகம்.

“காதலெல்லாம் உள்ளத்துள் களியவேண்டும்
கலைவேண்டும் கற்பணகள் சிறக்க வேண்டும்
வேதமெல்லாம் புத்துணர்ச்சி புகட்ட வேண்டும்
வீரமெல்லாம் வேண்டும் அதால் வெற்றி வேண்டும்
மாதரெல்லாம் “கலைமங்கை” ஆக வேண்டும்

மனம்வேண்டும் “கற்பு” ஞானக் கல்விவேண்டும்
ஆதலினால் நாம்கடவு ளாக வேண்டும்
அமர்களாய்த் தெய்வமாய் வாழ வேண்டும்.”

இந்தத் தொடக்கம், பலப்பல பத்திரிகைகளில் எழுதும் ஊக் கத்தை அளித்தது. கலை, இலக்கியம், அரசியல், சுதந்திரம், பிறநாட்டு ஜிலியர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, பெரியேர்களின் வரலாறுகள், மலையக மக்களின் துயரங்கள், தமிழுக்குச் சுதந்திரம், சமுதாய விழிப்பு, தத்துவம் எனப் பலதுறையிலும் அவன் எழுதினான். இதுதவிர மலையக மக்களின் பிரஜா உரிமைக்காகவும் தமிழ்மொழி சம உரிமைக்காகவும் 1956 முதலாகத் தந்தை செல்வா அவர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி யாழ்ப்பராணம், திருகோணமலை ஆகிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமிழரசுக் கட்சி மேடைகளில் உரிமைக் குரல் எழுப்பிய முதலாவது மலையகக் கவிஞரும் அவன்தான்.

1956ல் “வீரகேசரி” பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியனா கவும் இருந்தான். அந்த ஆண்டில்தான் “தமிழ் ஒலி” என்ற பத்திரிகை ஆசானாகவும், “வளர்ச்சி” என்ற பெயரில் தனது சொந்தப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து அதன் ஆசிரியனாகவும் கடனாற்றித் தமிழினத்தையே ஒன்றுபடச் செய்தவன் அந்தப் பத்திரிகையான்.

இலங்கை அரசை எதிர்த்துப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்து எழுதியவைகளை “வளர்ச்சி”யின் பவனியாகத் தமிழர் வாழும் பிரதேசம் எங்கும் தொடர்ந்தது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத் தாரும் கம்யூனிசத் தத்துவத்தை மட்டும் சரி என்றோரும், வளர்ச்சியின் தனித்துவ சுதந்திர எழுச்சிக் கருத்தை வரவேற்றனர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தாரும் அவர்தம் கூட்டங்களுக்கு இந்தப் பத்திரிகாசிரிய எழுத்தாளக் கலைஞரை அழைத்த வண்ணமிருந்தனர்.

இலங்கையில் வெளியாகிய வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, சிந்தாமணி, சுதந்திரன், ஈழநாடு, செய்தி ஆகிய பத்திரிகைகளும், தமிழ்நாட்டில் வெளியிடப்பட்ட கல்கி, கல்கண்டு, செங்கோல் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் தமிழ் மக்களின் மேம் பாட்டுக்காகவும் இலங்கை வாழ் மலையகத் தமிழரின் இழந்த

உரிமைகளை மீட்கவும் தனது எழுத்துத் திறனால் உரிமைக் குரல் எழுப்பினான்.

1961ல் இலங்கை - இந்திய வம்சாவளிப் பேரவை The Assembly of Indian Origin (Ceylon) என்ற முத்திரையடன் இந்திய வம்சாவளி அஹிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு பொதுச் சபையை அமைத்தான். அதன் செயலாளர் நாயகமாகப் பணி யாற்றினான். இலங்கை, இந்திய அரசுகளுக்கு இந்திய வம்சாவளி மக்களின் இன்னல்களை விளக்கியும், அவர்களின் பராதுகாப்புக்கான பங்களிப்பை இருநாட்டு அரசுகளும் நிலை நாட்ட வேண்டுமெனவும் அல்லது பத்து லட்சம் இந்திய வம்சாவளியினரையும் இந்தியா ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமெனவும், மகஜூர்கள் இலங்கையிலுள்ள இந்தியத் துரதுவர் களிடம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. மலையக மக்கள் பாதிப்புக் குட்பட்ட போதெல்லாம், இந்திய வம்சாவளி பேரவை எதிர்த் தும் எச்சரித்தும் வந்தது. இந்தப் பேரவைக்கு ஆக்ரவ வெகு வராகப் பெருகியது. இந்திய வம்சாவளிப் பேரவையின் பொருளாதாரம் பேரவைச் செயற் குழுவினரால் மட்டுமே தத்தம் சேமிப்புக்களைப் பகிர்ந்தளித்துப் பாதுகாத்தனர். இந்திய வம்சாவளி பேரவை மூலமாக 1983 வரை இந்தக் கவிஞர்கள் மலையக இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்காக ஆர்ப்பணித்த சேவை சிறப்பானதாகும்.

மலையகத்துத் தலைவர்களில் ஒருவராகவும் தூங்கிலக் கவிஞராகவும் திகழ்ந்த அமரர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் உற்ற நன்பனாக விளங்கிய சக்தி, கவிமணி வேலுப்பிள்ளை எழுதிய “IN THE CEYLON TEA GARDEN” என்ற தூங்கில வரலாற்றுக் கவிதை நூலைத் தனது இதய உணர்வுடன் மூலக் கவிதைகளின் உயிர்ப்புணர்வு சுற்றேனும் குன்றாமல் “தேமி ஸைத் தோட்டத்திலே” என நாமமிட்டு எழுதியளித்த தமிழ்க் கவிதைகள் தாம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்குத் தொழிற்சங்கத் தலைவர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையும் ஒரு கவிஞர் என்பதை இன்றும் அறிமுகப்படுத்தி வருகிறது.

மலையகம் அளித்த இந்தத் தனிமனிதக் கவிஞரை, கலைஞரை, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு மரகாணத் தமிழ் மக்களும் அவனது தமிழ்ப்பற்றுக் கண்டு பெருமிதம் கொண்டனர்.

இந்தத் தனி மனிதக் கவிஞர்னை 1981ல் ஐஊலை 11ந் திகதி காலை 8.45 மணியளவில் பத்துத் தொன் எடையுள்ள பேருந்து பயணிகள் நிறைவுடன் முடிடித்தள்ளி அவனது இரு கால்களின் மீதும் இரு தொடைகளின் மீதும் அதன் பூதாகாரமான சக்கரங் களை ஓடவிட்டது. அந்தச் சக்கரங்கள் இரு தொடைகளின் மீதும் ஓடியதுடன் பின்புறாக சக்கரங்களும் அவனது இரு கால்களின் மீதும் தொடர்ந்து தமது பலத்தைக் காட்டின. நற-நற-நற-வென எலும்புகள் முறியும் சத்தம் கேட்கிற தெனி னும் அந்தன் தனிமனிதன் அலறிப் பயப்படவில்லை. நான் சாக மாட்டேன் என்று திடமாகக் கூறிக் கொண்டான். சிரேஷ்ட வைத் தியர்கள் கால்கள் இரண்டையும் சத்திர சிகிச்சையினால் உடலி விருந்து பிரித்தால் தான் இந்தத் தனி மனிதனின் உழிரைக் காக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். இங்கே அந்த தனி மனி தனின் சுய நம்பிக்கை கால்களை வெட்டியகற்ற அனுமதிக்க வில்லை. அந்தத் தன்மைப்பிக்கையோடு வைத்திய சாலையில் இருந்து வந்தவன் இன்றும் ஏனைய மனிதர்களைப் போல நடந்தே திரிவது பலருக்கு வியப்பாகத்தானிருக்கிறது.

எல்லாவிதமான ஆக்கங்களும் ஓலியும், காவியம், நூல்கள் எனத் தீட்டியவை அனைத்தும் தான் வசித்த இடத்துடன் 1983ல் தீக்கிரையாகக்கப்பட்டன. தமிழருக்கு எதிரான சிங்கள அரசின் திட்டமிட்ட வன்செயல் இந்தத் தனிமனிதனின் 40 ஆண்டுகால சேகரிப்புக்களை எல்லாம் பிடி சாம்பலாக்கி விட்டன. எல்லாவற்றையுமே அந்தத் தனிமனிதன் இழந்தாலும், அவன் தன்னை மட்டும் இழந்திடவில்லை.

இலங்கையில் வராழும் 10 இலட்சத்திற்குமான மலை யகத் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்திய வம்சாவளி யினரே ஆவர். இவர்களின் நலவரிமைகள், சுதந்திரம், தமிழ்க் கலாசாரம், மொழி, பண்பாடு ஆகியனவற்றை நிலை நாட்டு வதற்கும் பாதுகாப்பளிப்பதற்கும் தாய்த் தவநாடாம் தமிழ்நாடு அதைவு தரவேண்டும் என்பதே அந்தத் தனிமனிதனின் விருப்ப மாருது. 1991 முதல் 1994 வரையில் அன்றைய இலங்கை அரசின் “தேசிய கலை கைப்பணி சபை”யில் மலையக மக்களுக்காக அங்கத்துவம் வகித்ததுடன் சகல இனங்களின் கலைப் பணிக் காட்சிக் குழு நீதிபதியாகவும் இலங்கையின்

சகல பிரதேச சபை நடாத்திய கண் காட்சிகளுக்குத் தனது கடமையை அர்ப்பணித்தான்.

1995ல் அமைச்சர் திரு. தொண்டமான் சௌமியழுர்த்தி அவர்களால் அரசாங்கத்தில் மலையகக் கலாசாரக் குழுவில் அங்கத்தவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

தோழனே! தனக்கென வாழாமல், பாலப் பருவந் தொட்டே பிறர்க்கென வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த தனிமனிதன் யார் எனப் புரிகிறதா... அவன் வேறு யாருமில்லை... இந்தக் கட்டுரையை வழங்கும் பணிவான் ஆணரல் துணிவரன் தனி மனிதன் - அவன்தான் - கவிஞரும் கலைஞரும் நல்லாசானும் எழுத்தாளனுரமாகத் தனித்து வாழும் சக்தி. ஆழாம், அவனே சக்தி பால - ஓயர்.

மனக்குரல்

கவிஞர் சக்தி பால-ஓயரவின் கவிதைகளும் வசன காவியங்களும் அரசியல், சுதந்திரம், மக்கள் படும்பாடு குறித்த கவிதைகளும் பாடல்களும், வரலாற்றுக் கட்டுரை தரும் திராவிட கலாசாரம், தமிழ் மொழி தோற்றம் ஆகியன பற்றிய அழாய்வும் அச்ச வாகனம் ஏற்றாதுள்ளன.

1997-98ம் ஆண்டுகளில் இவரது கவிதைகளை நூல் வடிவத்தில் கொண்ட ஆலூலுடைய எழுத்தாளர் பலர். இவர்களில் பிரபலமான மல்லிகை இதழின் ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவர் என்பவர் யாழ்ப்பாணத்தின் தற்கால போர் நிலை காரண மாகக் கொழும்பில் வசிப்பதாலும் கவிஞர் சக்தி பால-ஓயரவை நடை வழியில் சந்தித்தபோதெல்லாம் அவரது ஆக்கங்கள் நூலுறுப் பெறல் வேண்டும் என வற்புறுத்தி வந்ததுடன், ஒரு தமிழ் இலக்கிய நேயர் என்ற அறிமுகத்துடன் வர்த்தகப் பிரமுகரும் மலையக எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை நூல் உருவில் வெளியிட்டு வருபவருமான இலக்கியக் காவலர் திரு. துரை விஸ்வநாதன் அவர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

மலையக வம்சாவளியினரும், மலையகத்திலும் மரத்தளை, கண்டி ஆகிய மலையகப் பிரதேசங்களிலும் வசித்த திரு.

துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் இந்திய வம்சாவளியினரின் உள்ளத்தில் ஊறிப் போயிருக்கும் சுதந்திர வரஞ்சிசையையும் தமிழ்ப் பற்றுதலையும் இலக்கிய வளர்ச்சியையும் இதுவரை வெளியுலகிற்குக் காட்டுவிக்கவும், இலக்கிய ஆர்வத்தையும் மலையக மக்களின் இலக்கியம் பிறபகுதி இலக்கியங்களுக்கு எவ்வகையிலும் குறைவானதல்ல என நினைவித்திடவும் தமது “துரைவி” பதிப்பகத்தின் வரயிலாக வெகு குறுகிய காலத்தில் பல மலையக எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை நூலாக உருப் பெறச் செய்துள்ளை அவரது தமிழ்ப் பற்றும் இனப் பற்றும் சுதந்திரத் தாகமுமே என்றால் மிகையன்று.

இலக்கியக் காவலர் திரு. துரை விஸ்வநாதன் அவர்கள் சக்தி பால-ஜூயாவின் கவிதைகளை வெளியிட முன் வந்துள்ளை மை போற்றற்குரியதாகும். இந்த நூலில் கவிஞர், சக்தீயின் பல்வேறு கவிதைகள் உள்ளடங்கலாம். கவிஞர் சக்தி சேர்த்து வைத்துள்ள அவரது கவிதைகள், கட்டுரைகள் பல தொடர்ந்து நூல் வடிவில் வெளியாக்கம் பெறும் என்பதில் ஜூயமில்லை.

இந்தக் கவிதை நூலில் கவிதாஞ்சலி எனும் காவியத்தை யும் தமிழ் மக்கள் படித்துப் பயன் பெறுவர் என நம்பி நிற்பதில் கவிஞருக்கும் பெருமைதான்.

இந்நூலினை உருவாக்கித் தந்த செம்மல் திரு. துரை விஸ்வநாதன் அவர்களுக்கு எனது நன்றி என்றும் உண்டு. இதுவரை மலையக எழுத்தாளர்களுக்கோ, அறிஞர்கள்கோ இத்தகைய பேரரத்ரவை வேறு எவருமே கொடுத்துதவிய தில்லை என்பதே உண்மையாகும்.

இந்நூலின்கண் சுதந்திரவீர தொனிக்கும் சொற்களைச் சந்தர்ப்ப சூழல் குறித்து கவிஞரால் மாற்றுச் சொற்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. பல கவிதைகள் போடப்படவில்லை. “தமிழ் தோண்றிய காலம்”, “மனித இன வரலாறு”, “காலக் கணிதப் பட்டியல்கள்”, “கவிஞரின் ஆய்வுகள்” முதலியன விரைவில் வெளிவரும்.

குருவினில்லை குருவினில்லை குருவினில்லை
மலையகச் சிறுகதைகள் மலையகச் சிறுகதைகள்
மலையகச் சிறுகதைகள் மலையகச் சிறுகதைகள்

‘துரைவி’யின் வெளியீடுகள்

1

மலையகச் சிறுகதைகள்

- 33 மலையக எழுத்தாளர்களின் கதைகள்

2

உறைக்கப் பிறந்தவர்கள்

- 55 எழுத்தாளர்களின் மலையகக் கதைகள்

3

பாலாயி

தெளிவத்தை ஜோசப்

- மூன்று குறுநரவுல்கள்

4

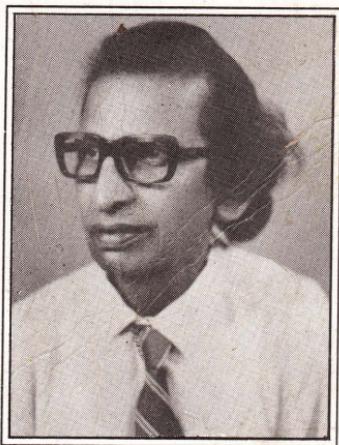
மலையகம் வளர்த்த தமிழ்

- சாரல் நாடனின் கட்டுரைகள்

5

சக்தி பால - ஜயகவின் கவிஞரகள்

- சக்தி பாலையா

கவிஞர் சக்தீ பால-ஐயா

மலையகத்தில் 1925ம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் காந்தி அடிகளின் சுதந்திர வாங்சையால் உந்தப்பட்டு, தனது இளம் வயதிலேயே விடுதலைக் கீதங்களும் சமுதாய மேம்பாட்டுக்கான பாடல்களும் இயற்றினார்.

தமிழ், ஆழ்கில, சிங்கள மொழிகளில் வல்லுநராகவும் கவிஞராகவும் ஓவியக் கலைஞராகவும் விளங்கும் இவர் பாரதியர், தாசர், விவேகானந்தர், வள்ளலார், ஜிட்டு கிருஷ்ணரம்பத்தி ஆகியோரது சிந்தனைகளை மனங் கொண்டவராயினும் இவரது சித்தாந்தம் தனித்துவமே. தமிழ்மொழி, தமிழ் இன மேம்பாட்டுக்கான இவரது பணிகள் தொடர்கின்றன.

இலங்கை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலும் லலித கலைக் கல்லூரியிலும் ஓவிய ஆசிரியராகவும் விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றினார். “மனோ தத்துவமும் கலையும் போதனா முறையும்”, “சொந்த நாட்டிலே”, என்ற பாடல் நூலும் “தேமிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற தமிழ்க் கவியர்க்க நூலும் “வளர்ச்சி” என்ற பெயரில் பத்திரிகையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சக்தீ பால - ஐயாவின் கவிதைத் தொகுப்பை வெளி யிட்டு வைப்பதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கொழும்பு
12.12.1997

அன்பன்,
துரை விஸ்வநாதன்